

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1

เมษายน 2562
- กันยายน 2562

ISSN: 1906-5167

วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ACADEMIC JOURNAL OF RAJAPRUK UNIVERSITY

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ACADEMIC JOURNAL OF RAJAPRUK UNIVERSITY

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนเมษายน 2562-กันยายน 2562

ISSN: 1906-5167

วารสารวิชาการ

ISSN: 1906-5167

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ACADEMIC JOURNAL OF RAJAPRUK UNIVERSITY Vol.11 No.1 April 2019-September 2019

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนเมษายน 2562-กันยายน 2562

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

สำนักงาน

เลขที่ 9 หมู่ 1 ถนนนครอินทร์

ตำบลบางขนุน อำเภอบางกรวย

จังหวัดนนทบุรี 11130

www.rpu.ac.th

โทรศัพท์ 0-2432-6101

โทรสาร 0-2432-6107

บรรณาธิการ

รศ.ดร.ชลลภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์

พิสูจน์อักษร

สุทมาศ ภัทรภูรีบุตร

กองจัดการ

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

ออกแบบปก

รศ.ดร.ชลลภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์เจริญตีพิมพ์นิตยสารพิมพ์

55/4 ถนนเลียบบคลองภาษีเจริญ ซ. 10

แขวงหนองแขม เขตหนองแขม

กรุงเทพฯ 10160 02 489 1431,

081 350 5035 โทรสาร 02 489 1430

E-mail: rtp_234@hotmail.com

จำนวน 50 เล่ม

คณะที่ปรึกษา

ดร.วิภาพรรณ ชูทรัพย์
ศ.ดร.ไชยยศ เหมะรัชตะ
อ.นันทพร ชูทรัพย์

ดร.อนาวดี ชูทรัพย์
ดร.สันธยา ดารารัตน์
อ.อรุณี ม่วงน้อยเจริญ

ผศ.ดร.อรุณี สำเภาทอง

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงขอความประจักษ์

รศ.ดร.ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ รศ.ดร.โกสุม สายใจ รศ.ดร.วรางคณา โตโพธิ์ไทย

ผศ.ดร.อิศเรศ ศันสนีย์วิทย์กุล รศ.อวยพร พานิช รศ.ดร.เสนห์ จัยโต

ผศ.ดร.จิรวัดน์ เมธาสุทธิรัตน์ ผศ.ดร.สำเร็จ อ่อนสัมพันธ์ รศ.ดร.เสนีย์ คำสุข

รศ.ดร.เฉลิมพงศ์ มีสมนัย รศ.ดร.กิงพร ทองใบ รศ.ดร.ชลลภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์

คณะบรรณาธิการ

ศ.ดร.ไพฑูริย์ ลินลารัตน์

ศ.ดร.บุญทัน ดอกโรสง

ศ.ดร.ปาริชาติ สถาปิตานนท์

ศ.(พิเศษ) ดร.ธนาปนา บุญเหล่า

รศ.ดร.พนารัตน์ ปานมณี

รศ.ดร.วงเดือน ปันดี

รศ.ดร.นิตยา เพ็ญศิริรักษา

รศ.พรชัย สุนทรพันธ์

ผศ.ดร.สมชาย ปรภากรเจริญ

รศ.ดร.ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์

รศ.ดร.โกวิท กังสนันท์

รศ.ศศนันท์ วิวัฒน์ชาติ

ดร.สุภาณี บวรพงษ์สกุล

ดร.รัชพันธ์ เขยจิตร

ผศ.ดร.พิชิต รัชตพิบูลภพ

ดร.ฉัตรยาพร เสมอใจ

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

อธิการบดีวิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มูลนิธิสถาบันโลจิสติกส์แห่งเอเชีย

อาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ประธานสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ พระจอมเกล้าพระนครเหนือ

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

รองคณบดี สำนักเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

**รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและสถาบัน
วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1**

รศ.ดร. ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์	ผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
รศ.ดร.ชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์	หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
รศ.ดร.โกสุม สายใจ	หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
รศ.ดร.วรางคณา โตโพธิ์ไทย	เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ผศ.ดร.อิศเรศ คັນสนีย์วิทย์กุล	รักษาการผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
รศ.อวยพร พานิช	คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
รศ.ดร.เสน่ห์ จุ้ยโต	สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ผศ.ดร.จิรวัดน์ เมธาสุทธิรัตน์	สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ผศ.ดร.สำเริง อ่อนสัมพันธุ์	หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
รศ.ดร.เสนีย์ คำสุข	สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
รศ.ดร.เฉลิมพงศ์ มีสมนัย	สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
รศ.ดร.กิงพร ทองใบ	สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Editorial

บรรณาธิการแถลง

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ สู่ปีที่ 11 ฉบับที่ 1

ยังคงเดินทางด้วยความเข้มข้นทางวิชาการเช่นเดิม ในส่วนของเนื้อหา ยังคงประกอบด้วยบทความวิจัยทางด้านบริหารธุรกิจ และด้านการบริหารการศึกษา ที่อยู่ในความสนใจ เกาะติดกระแสการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีบทความรับเชิญที่ให้ความรู้ในเรื่องการจัดการระบบสารสนเทศในงานด้านทรัพยากรมนุษย์ ภาวะผู้นำของผู้นำในการนำองค์กรสู่องค์กรนวัตกรรม

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าท่านผู้อ่านได้อรรถความรู้ใหม่ๆ และได้สารสนเทศที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติ การปรับปรุง และการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งการสร้างสรรค์งานวิชาการ ให้ก้าวหน้าได้ต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.ชลภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์

บรรณาธิการประจำฉบับ

สารบัญ CONTENTS

- การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก
สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 1
: พรธิวา พรมน้ำฉ่ำ ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ ศิริพงษ์ เคาภายน
และกัลยมน อินทุสุต
- การเล่าเรื่องผ่านภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมระหว่าง พ.ศ. 2558 – 2560 20
: อติษฐ์ เมธยาภิรมย์
- การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant
บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด 42
: วรกันต์ ภวโชติญาดา
- ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง 52
: ธนภฤต นีวีรุชขางกุล
- การสร้างสรรค์และออกแบบตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ 64
: กรณิศศึกษาซีเกมส์ปี 2007 และเอเชียนปีชเกมส์ปี 2014
: มธรรดา ไตรรัักษ์
- พฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออู่รถป็นพวกล้นของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร 73
: พันธุ์เทพ กาลลา ศคนันท์ วิวัฒน์ชาติ และฉัตยาพร เสมอใจ
- ปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของ
ตำรวจคนเข้าเมืองจังหวัดชลบุรี 86
: ธนดิท เกื่อนชำนาญ และอัมพร ปัญญา
- ปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์: ศึกษาเฉพาะกรณี ตำรวจภูธรจังหวัด
นนทบุรี 105
: อุดล มั่นการ และอัมพร ปัญญา
- การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครใน
โครงการสายตรวจอาสาของสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 119
: พายุ นิลละออ และอัมพร ปัญญา
- การมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม
ในเขตจังหวัดนนทบุรี 133
: สุระเชษฐ ช้างสาร และอัมพร ปัญญา

การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3

พรธิวา พรหมน้ำฉ่า*
ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ**
ศิริพงษ์ เสาภายน***
กัลยมน อินทุสุต****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ประกอบด้วยด้านการจัดการศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านครูผู้สอน และด้านการให้บริการดูแลนักเรียน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพทางครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลาน ศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส ปรากฏ ดังนี้ 1) ผู้ปกครองที่มีเพศและอายุต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน 2) ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยรวม และรายด้านทุกด้านมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี 3) ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่ด้านครูผู้สอน ด้านการให้บริการและดูแลนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ด้านครูผู้สอนและด้านการให้บริการและดูแลนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพเกษตรกร/รับจ้างและอาชีพอื่นๆ 4) ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมและรายด้านมี

ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาท ขึ้นไปมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยรวมและทุกด้านมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาทและ 15,000 – 30,000 บาท 5) ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ไปทำการทดสอบโดยวิธีเชฟเฟไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ: การตัดสินใจของผู้ปกครอง โรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3

* นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

**รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

***รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท. ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

****อาจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

This research aims to study and to compare the opinions of the Students Majoring In this dissertation, the researcher examines and compares the decision of parents to send children to study in Catholic schools under the jurisdiction of Bangkok Archdiocese Service Area Office Three in the aspects of education management; educational expenses; buildings and the environment; teachers; and student care services as classified by the demographical characteristics of gender, age, educational level, occupation, income, and marital status. Findings are as follows:

1. The parents under study exhibited the decision to send their children to the Catholic schools overall and in each aspect at a high level.

2. In comparing the decision of parents to send children to the Catholic schools as classified by gender, age, educational level, occupation, average monthly income, and marital status, results were as follows: 1) Parents who differed in gender and age did not exhibit concomitant differences in their decision overall and in all aspects. 2) Parents who differed in educational level evinced parallel differences at the statistically significant level of .05 overall and in all aspects. Parents with an educational level higher than a bachelor's degree displayed a higher level of decision overall and in all aspects than those with an educational level lower than a bachelor's degree and a

bachelor's degree. 3) Parents who differed in occupation did not display corresponding differences in their decision overall. However, associated differences were found at the statistically significant level of .05 in the aspects of teachers and student care services. Parents who were civil servants and state enterprise employees showed associated decisions in the aspects of teachers and student care services at a higher level than those having personal businesses, having an agriculturalist occupation, hiring themselves out, and other occupations. 4) Parents who differed in income exhibited concomitant differences overall and in all aspects at the statistically significant level of .05 in their decision. Parents with a monthly income of 30,001 and higher evinced their decision overall and in all aspects at a higher level than those having monthly incomes less than 15,000 baht and 15,000-30,000 baht. 5) Parents who differed in marital status did not reveal parallel differences in their decision overall. However, differences were found in the aspect of educational expenses at the statistically significant level of .05. Finally, furthermore, differences were not found when tests were conducted employing Scheffé's multiple comparison method.

Key words: Parent decision, Catholic schools under the jurisdiction of Bangkok Archdiocese Service Area Office 3

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของผู้ปกครองและนักเรียนที่เลือกการเข้ารับการศึกษาของบุตรหลานให้เป็นไปตามการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับตามความพร้อมของครอบครัวผู้ปกครองจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตเด็ก

ปัจจัยในการพัฒนาโรงเรียนนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงสิ่งที่เป็นจุดบกพร่องของโรงเรียนในด้านต่างๆอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน สภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เนื่องจากโรงเรียนคาทอลิกเป็นโรงเรียนเอกชน สิ่งที่เป็นกังวลของผู้ปกครองคือด้านค่าใช้จ่าย โรงเรียนต้องบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนนั้นคือ บิดา มารดาหรือผู้ปกครองจะส่งบุตรหลานเข้าเรียนนั้นจะต้องทำการศึกษาจากปัจจัยต่าง ๆ ของโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันการตัดสินใจเลือกโรงเรียนมีปัจจัยมาเกี่ยวข้องมากมาย เช่น สภาพเศรษฐกิจ ค่าใช้จ่าย ความศรัทธาและค่านิยม สิ่งแวดล้อม ครูและผู้บริหาร เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านอื่น ๆ อีก ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านวิชาการ ด้านครู และบุคลากร ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์ชุมชน ด้านบริการ ด้านค่าธรรมเนียมการเรียนและด้านกิจการนักเรียน ในทัศนะและการรับรู้ของผู้ปกครองนักเรียนซึ่งเสียงสะท้อนจากผู้ปกครองนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้โรงเรียนต้องพัฒนาโรงเรียนให้เกิดการยอมรับเป็นแนวทางในการวางแผน การจัดการศึกษา การกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาอันจะส่งผลต่อสถานะความมั่นคงและชื่อเสียงของโรงเรียนในการตัดสินใจจากด้านต่าง ๆ อย่างไรก็ตามยังมีผู้ปกครองบางคนที่รู้สึกว่าค่าใช้จ่ายของโรงเรียนสูงมาก การจะตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต้องคิดแล้วคิดอีกและเมื่อลูกเรียนในโรงเรียน ผลการเรียนและการรับบริการจากโรงเรียนไม่เป็นไปตามความคาดหวังของผู้ปกครองประกอบกับโรงเรียนต้องแข่งขันกับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียง จึงส่งผลให้จำนวนนักเรียนลดน้อยลงในบางปีการศึกษา จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาการจัดการศึกษาให้เกิดความเชื่อมั่นเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพและมาตรฐานในทุกด้านและนำผลการวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงโรงเรียนให้เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัด อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพทางครอบครัว

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน มีการตัดสินใจส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯเขต 3 แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ประกอบด้วย ด้านการจัดการศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านครูผู้สอนและด้านการให้บริการและดูแลนักเรียน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัยคือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 950 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยสุ่มมาจาก ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำนวน 274 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามที่ตั้งของโรงเรียน

3. ระยะเวลาในการทำวิจัย

1 กันยายน 2560 - 30 ตุลาคม 2561

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มุ่งศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามค่าเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC พบว่า ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และหาค่าจำแนกรายข้อ โดยวิธี Item-Total Correlation และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha correlation) ของ Cronbach พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.95 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครอง คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรสของผู้ปกครองโรงเรียนโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ทั้งหมด 5 ด้าน จำนวน 53 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการจัดการศึกษา 2) ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา 3) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านการให้บริการและดูแลนักเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามเป็นข้อเสนอแนะซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด และนำข้อเสนอแนะมารวบรวมเพื่อนำมาสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (check list) การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ปกครองใช้การวิเคราะห์ความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. การเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 เมื่อเปรียบเทียบผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันใช้ค่าที (t test)
4. เปรียบเทียบผู้ปกครอง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพทางครอบครัว โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ไปทำการทดสอบโดยใช้วิธีของ Scheffé (Scheffé's posthoc comparison)

5. ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามเป็นข้อเสนอแนะซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด และนำข้อเสนอแนะมารวบรวมเพื่อนำมาสรุปผล

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพครอบครัว ปรากฏ ดังนี้ 1) ผู้ปกครองที่มีเพศและอายุต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 2) ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยรวมและรายด้านทุกด้านมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี 3) ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่ด้านครูผู้สอน ด้านการให้บริการและดูแลนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ด้านครูผู้สอนและด้านการให้บริการและดูแลนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพเกษตรกร/รับจ้างและอาชีพอื่นๆ 4) ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไปมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยรวมและทุกด้านมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท และ 15,000–30,000 บาท 5) ผู้ปกครองที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ไปทำการทดสอบโดยวิธีเชฟเฟไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาและเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากเพราะการบริหารของโรงเรียนคาทอลิกมุ่งให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพ ความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเองเพื่อให้ผู้เรียนดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดูจากแนวทางการบริหารหลักสูตรที่ต้องการให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ในโรงเรียนให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมและสอดคล้องกับการปฏิบัติของตนเอง ดังนั้นโรงเรียนจึงพยายามยกระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมที่ผ่านมาผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนคาทอลิกกว่าสามารถจัดการศึกษาและพัฒนาบุตรหลานของเขาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคมไทยเพราะโรงเรียนสอนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็นการพัฒนาความรู้ทางวิชาการ ทักษะชีวิต ความคิดความสามารถที่ตอบสนองต่อวิถีทางการดำเนินชีวิตในกระแสสังคมยุคใหม่ที่เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ผลจากการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนคาทอลิกผ่านการประเมินของ สมศ.ทุกรอบ ดังนั้น จึงพบว่าโรงเรียนคาทอลิกเป็นโรงเรียนที่พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองเพราะนักเรียนที่จบออกไปเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ อยู่ในสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะพร ทองโคตร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนวัดเขาคันธมาทน์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยแสดงว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูผู้สอนอบรมให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ เทิดทูนสถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ ยิ้มแย้มแจ่มใสแต่งกายสุภาพเรียบร้อยถูกระเบียบของโรงเรียนและอบรมให้นักเรียนมีความรักและช่วยเหลือผู้อื่นตามอัตลักษณ์ของโรงเรียน นอกจากนี้แล้วทางโรงเรียนคาทอลิกแห่งนี้ได้ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาในรอบที่ 1, 2 และ 3 โดยการประเมินจากหน่วยงานที่ สมศ. กำหนดซึ่งจะมีการประเมินทุก 5 ปี รวมถึงมีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 1 ซึ่งดำเนินการทุกปี สอดคล้องกับบุษบา เนกขัม (2559) ที่ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนโยธินบูรณะที่พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากในสภาพปัจจุบันสังคมไทยมีความพยายามยกระดับและพัฒนาความรู้พื้นฐานของประชาชนโดยการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่งด้วยการพัฒนากระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาเพื่อให้มีการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและสามารถสร้างความเชื่อมั่นได้ว่าสถานศึกษามีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Life – Long Education Process) ซึ่งเป็นการพัฒนา

ความรู้ ความคิด ความสามารถและทักษะต่างๆ ให้เปลี่ยนเป็นองค์ความรู้ใหม่เพื่อตอบสนองต่อวิธีการดำรงชีวิตและการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขท่ามกลางกระแสสังคมโลกใหม่ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยีต่างๆอย่างรวดเร็ว

1.1 ด้านการจัดการศึกษา โดยรวมผู้ปกครองมีการตัดสินใจอยู่ในระดับมากเนื่องจากโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมที่บูรณาการความรู้ โดยการประยุกต์ระหว่างความรู้ด้านวิชาการแต่ละรายวิชากับการใช้ชีวิตประจำวันให้เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล เช่น กิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ กิจกรรมค่ายคณิตศาสตร์ กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นต้น ส่งผลให้โรงเรียนมีคุณภาพทางการศึกษาและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้ปกครอง ประกอบกับโรงเรียนมีการนำหลักธรรมาภิบาลของศาสนามาบูรณาการกับการจัดการศึกษามีการสอนหลักสูตร Mini Intensive English Program และ Intensive English Program และสอดคล้องกับมาตรฐานตามกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการด้านการจัดการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ให้เป็นกลไกในการสร้างคนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี จึงส่งผลให้ผู้ปกครองตัดสินใจส่งบุตรหลานมาเรียนที่โรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสายพิน มัตตะนามะ (2559) ได้ศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนบ้านลุงพลู อำเภอมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ด้านการจัดการศึกษาผู้ปกครองมีการตัดสินใจอยู่ในระดับมากเนื่องจากโรงเรียนมีการจัดการศึกษาที่บูรณาการการใช้ชีวิตประจำวันกับการเรียนการสอนมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัดเน้นหลักสูตรด้านภาษาและเทคโนโลยีที่มีกิจกรรมที่หลากหลายส่งเสริมความสามารถผู้เรียนในด้านต่างๆ รวมถึงมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมคุณธรรม จริยธรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับผู้เรียน ทั้งนี้มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยให้ผู้เรียนมีคุณภาพด้านการศึกษา ด้านภาษาและเทคโนโลยีและกิจกรรมต่างๆเป็นที่ประจักษ์สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวิกร ทรราชพันธ์ (2559) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลมารีนีรมล จังหวัดจันทบุรี ในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมากเนื่องจากโรงเรียนมีความตระหนักในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับนักเรียนเป็นสำคัญ การบริหารหลักสูตรการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสอดคล้องกับมาตรฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีคุณภาพด้านวิชาการที่เป็นที่ประจักษ์รวมถึงการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในด้านต่างๆ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่โรงเรียนสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเกี่ยวกับความสามารถพิเศษอื่นๆเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

1.2 ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากเมื่อโรงเรียนมีค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมโรงเรียนจะมีเอกสารค่าใช้จ่ายพร้อมใบตอบรับจากผู้ปกครองเสมอ มีการจัดผ่อนผันการชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นๆให้ผู้ปกครองเมื่อมีเหตุผลและความจำเป็น มีการชี้แจงรายละเอียดการจัดเก็บเงินอย่างชัดเจน จึงส่งผลให้การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 สอดคล้องกับงานวิจัยของนิจกาญจน์ นามมาลา (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาอยู่ในระดับมากเนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมการเรียนที่โรงเรียนเรียกเก็บมีความเหมาะสม รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ ที่นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมการเรียนที่โรงเรียนเรียกเก็บมีความเหมาะสม มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมที่โปร่งใส ชัดเจนจากเอกสารค่าธรรมเนียมที่ชี้แจงรายละเอียดค่าใช้จ่ายได้ชัดเจน มีการจัดการผ่อนผันการชำระค่าเล่าเรียนให้ผู้ปกครองเมื่อมีเหตุผลและความจำเป็นรวมถึงมีการสนับสนุนทุนการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายให้กับผู้ปกครองสอดคล้องกับงานวิจัยของเหม หมดอวา (2559) ได้ทำการศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชนระดับอนุบาลเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาอยู่ในระดับมากเนื่องจากค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนเรียกเก็บกับผู้ปกครองมีความเหมาะสมและค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองซึ่งมีผลมาจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ รายได้ของครอบครัว ค่าธรรมเนียมกับผลที่เกิดขึ้นกับบุตรหลานต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพรวมถึงค่าธรรมเนียมการเรียนต้องเหมาะสมกับคุณภาพของโรงเรียนอีกด้วย

1.3 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนมีบรรยากาศที่ร่มรื่น อากาศถ่ายเทสะดวก สะอาดและกว้างขวางมีความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ที่ตั้งของโรงเรียนใกล้บ้านหรือที่ทำงานของผู้ปกครอง มีความสะดวกในการมารับ-ส่งนักเรียน มีการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบริเวณโรงเรียนเป็นอย่างดี คือดูแลทั้งความสะอาดของสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อมใช้งาน ระบบรักษาความปลอดภัยทั่วถึงทุกบริเวณในโรงเรียน รวมทั้งสภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนมีความสะอาดปลอดภัย การเดินทางสะดวก จึงส่งผลให้ผู้ปกครองตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 สอดคล้องกับงานวิจัยของบุษบา เนกขัม (2559) ได้ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนโยธินบูรณะด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากเนื่องจากอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ทำให้มีบรรยากาศส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สภาพแวดล้อมทั้งในและรอบบริเวณ

โรงเรียนสะอาดและมีความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นภายในโรงเรียนมีความพร้อมต่อการใช้งานเพื่อใช้ในการเรียนการสอนทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์จัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายโดยการบริหารอาคารสถานที่คำนึงถึงสภาพแวดล้อมตลอดจนการดูแลสภาพแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ สถานที่ตั้งของโรงเรียนเดินทางสะดวกและมีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่มีกลิ่น เสียงหรืออันตรายข้างเคียง สอดคล้องกับนางสาวภูวษา รักษาภักดีและนันทรัตน์ เจริญกุล (2558) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากปัจจุบันปัจจัยที่ผู้ปกครองตัดสินใจไม่เพียงแต่สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนแต่รวมถึงการเดินทางในการส่งบุตรหลานเพื่อไปโรงเรียนเพราะการคมนาคมที่สะดวกในการเดินทางเพื่อการรับส่งบุตรหลานการเดินทางที่ปลอดภัยและสถานที่ตั้งของโรงเรียนที่ไม่อยู่ในสภาพจราจรติดขัดผู้ปกครองจึงให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนที่มีอาคารสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีและสถานที่ตั้งของโรงเรียนและการเดินทางที่เหมาะสมกับบุตรหลานของตนเอง

1.4 ด้านครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากเพราะว่าครูผู้สอนได้อบรมให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ เทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ยึดมั่นแม่จ๋าแม่ใส แต่งกายสุภาพเรียบร้อยถูกระเบียบของโรงเรียนครูผู้สอนอบรมให้นักเรียนมีความรักและช่วยเหลือผู้อื่นตามอัตลักษณ์ของโรงเรียนคatholic ครูประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในเรื่องของการเรียนการสอน มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน รวมถึงการดูแลเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียน อบรมให้นักเรียนเป็นคนดี เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ ดูแลนักเรียนด้วยความเมตตา ไม่แสวงหาประโยชน์จากนักเรียน ศรัทธาในอาชีพครู ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีจรรยาบรรณความเป็นครู และมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอให้ก้าวทันกับการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2540, หน้า 6-8) ที่ได้กล่าวว่า ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ ศิษย์ทั้งกาย วาจา และจิตใจ ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งทางด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจสังคมและการเมืองอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของเหม หมดอวา (2559) ได้ศึกษาระดับปัจจัยของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชนระดับอนุบาลเขต

เทศบาลนครหาดใหญ่ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมากเนื่องจากครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากในการจัดการเรียนการสอนการถ่ายทอดความรู้รวมถึงการอบรมสั่งสอนด้านความประพฤติการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ครูผู้สอนเป็นผู้ที่ดูแลและใกล้ชิดนักเรียน ครูผู้สอนยังมีบทบาทสำคัญในการใช้ทักษะความรู้การถ่ายทอดความรู้และการนำหลักสูตรมาใช้ สื่อการเรียนรู้ วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีมุ่งพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น เห็นคุณค่าของการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันสอดคล้องกับงานวิจัยของนางสาวกาญจนา มักเขียว (2558) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาโรงเรียนโชติกาญจน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานครด้านบทบาทของครูอยู่ในระดับมากเนื่องจากครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนมีจิตใจโอบอ้อมอารี มีเมตตาและอุทิศตนในการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ ครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอปฏิบัติตามหลักจริยธรรม มีจรรยาบรรณความเป็นครูและประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

1.5 ด้านการให้บริการและดูแลนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนตระหนักถึงสุขภาพและความปลอดภัยของนักเรียน มีการจัดทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียน มีการแจ้งข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ รวดเร็วด้วยระบบสารสนเทศที่ทันสมัยโรงเรียนมีระบบดูแลป้องกันอันตรายที่ผู้ปกครองไว้วางใจได้ เช่น เมื่อนักเรียนมาถึงโรงเรียนทางโรงเรียนจะส่งข้อมูลถึงผู้ปกครองด้วยระบบข้อความทางโทรศัพท์เป็นรายบุคคล การจัดระบบรักษาความปลอดภัยในโรงเรียนทุกบริเวณมีการดูแลอย่างทั่วถึง มีครูเวรดูแลนักเรียนประจำจุดในบริเวณโรงเรียน ผู้ปกครองได้รับการดูแลการจราจรภายในโรงเรียนอย่างปลอดภัยทำให้สะดวกแก่การมาส่ง-รับผู้เรียน ส่งผลให้ผู้ปกครองเกิดความไว้วางใจในการให้บริการและดูแลนักเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของนิจกาญจน์ นามมาลา (2559) ได้ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตละอออุทิศด้านการให้บริการและดูแลนักเรียนอยู่ในระดับมากเนื่องจากโรงเรียนให้ความสำคัญด้านการรักษาความปลอดภัยมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดี มีการทำบัตรเพื่อใช้ในการเข้าออกของโรงเรียน ดูแลรักษาความปลอดภัยทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครองด้วยความเสมอภาค ภายในโรงเรียนมีครูเวรประจำวันช่วยดูแลนักเรียนในโรงเรียน มีการบริการด้านสุขภาพได้แก่การตรวจสุขภาพและการจัดทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียนรวมถึงการประชาสัมพันธ์ ระบบสารสนเทศที่ทันสมัยทำให้การสื่อสารสะดวกและรวดเร็ว การบริการของฝ่ายต่างๆภายในโรงเรียนมีการบริการเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะพร อึ้งอัมพรวิไล (2558) ได้ศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนวัดบางกุฎีทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนเน้นการดูแลด้านสุขภาพ

อนามัย โรงเรียนได้จัดทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียนทุกคน มีการตรวจสอบคุณภาพของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ระบบการบริการต่างๆภายในโรงเรียนมีความทันสมัยโรงเรียนมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนในสภาพพร้อมใช้งานเพื่อความสะดวกและปลอดภัยกับผู้ใช้งาน ในส่วนของการจัดประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวสารต่างๆมีความรวดเร็วและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองโรงเรียนและชุมชน

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและสถานภาพครอบครัว ผู้วิจัยนำเสนอประเด็นสำคัญในการอภิปราย ดังนี้

2.1 จากการเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามเพศ พบว่าผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจุบันผู้ปกครองทั้งเพศชายและเพศหญิงต้องการให้บุตรหลานของตนได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม ทั้งนี้บทบาทในการดูแลบุตรหลานในปัจจุบันทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความใกล้ชิดและการตัดสินใจเท่าเทียมกัน ความเสมอภาคทางการศึกษา การประกอบอาชีพ การใช้เทคโนโลยีรวมถึงการดำเนินชีวิตประจำวัน ผู้ปกครองจะภาคภูมิใจเมื่อตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง คาดหวังในการดูแลและเอาใจใส่ การอำนวยความสะดวกและการพัฒนาบุตรหลานเมื่ออยู่โรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนคาทอลิกแห่งนี้มีการนำกลยุทธ์ที่หลากหลายมาสร้างจุดเด่นให้กับนักเรียนของตน คติวิเคราะห์ สังเคราะห์เป็น โดยเฉพาะด้านการจัดการศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่สมเหตุสมผล ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยสะดวกแก่การเดินทาง ด้านครูผู้สอน ด้านการให้บริการและดูแลนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะพร อึ้งอัมพรวิไล (2558) ได้ศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนวัดบางกุฎีทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่าผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนวัดบางกุฎีทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิงมีบทบาทในการเลี้ยงดูติดตามเอาใจใส่และดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิดเท่าเทียมกัน ผู้ปกครองทุกคนย่อมอยากให้บุตรหลานของตนมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่ดี ได้ศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั้งในด้านการศึกษา การดูแลเอาใจใส่บุตรหลานของตนขณะอยู่ที่โรงเรียน รวมถึงการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในโรงเรียนซึ่งอาจส่งผลผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิงตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ไม่แตกต่างกัน

2.2 จากการเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามอายุ พบว่าผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะช่วงอายุได้ก็ตาม ล้วนมีความคาดหวังเดียวกันที่จะให้บุตรหลานของตนมีการศึกษาที่ดี อยู่ในสถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นโรงเรียนที่ดีมีคุณภาพมีการจัดการศึกษาที่ทันสมัย มีการพัฒนาด้านภาษา วัฒนธรรมหรือส่งเสริมความถนัดของผู้เรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่ออบรมสั่งสอนให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง เมื่อโรงเรียนคาทอลิกได้จัดการเรียนที่ทันสมัยและพัฒนาให้กระบวนการเรียนการสอนให้ก้าวทันเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีการพัฒนาด้านหลักสูตรเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ไม่ว่าช่วงอายุใดผู้ปกครองต่างก็คาดหวังให้บุตรหลานของตนได้เข้าเรียนในโรงเรียนนี้เหมือนกันเพราะเชื่อมั่นว่าบุตรหลานของตนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ในที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของบุษบา เนกขัม (2559) ได้ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนโยธินบูรณะ พบว่า ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ปกครองทุกช่วงอายุมีความคาดหวังในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนและต้องการสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ผู้ปกครองทุกช่วงอายุตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาเน้นคุณภาพทางการศึกษาที่เป็นตัวสร้างชื่อเสียงและการยอมรับของสังคม ผู้ปกครองได้มองเห็นถึงศักยภาพโรงเรียนคาทอลิก ส่งผลให้ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ไม่แตกต่างกัน

2.3 จากการเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 มากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าต้องการให้บุตรหลานได้ศึกษาในโรงเรียนที่มีศักยภาพและความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความเข้าใจในกระบวนการจัดการศึกษาที่หลากหลาย และมีประสบการณ์ในการศึกษา มีการตัดสินใจที่มีเหตุและผล รวมถึงทัศนคติในการดำเนินชีวิตที่มองถึงอนาคตและคาดหวังให้บุตรหลานได้ศึกษาในโรงเรียนที่มีความดูแลเอาใจใส่ทั้งด้านการศึกษาและการดูแลนักเรียนในทุกๆด้าน เป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพในการจัดการศึกษาเป็นที่ประจักษ์และยอมรับของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวิกร หารษาพันธ์ (2559) ได้ศึกษาการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลมารีนีรมล จังหวัดจันทบุรี พบว่าผู้ปกครอง

ที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี เนื่องจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีทักษะการคิดและประสบการณ์จากการศึกษาเล่าเรียนมาสูงกว่าผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรีค่อนข้างสูง จึงต้องการให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม และตัดสินใจเลือกโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาและการให้บริการและดูแลนักเรียนรวมทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนที่ดี

2.4 จากการเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามอาชีพ พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน ยกเว้นด้านครูผู้สอนและด้านการให้บริการและดูแลนักเรียนแตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยพบความแตกต่างด้านอาชีพในประเด็นว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกมากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพเกษตร/รับจ้างและอาชีพอื่นๆ เพราะมีความเชื่อว่าครูผู้สอนได้ทำหน้าที่การให้บริการกับนักเรียนตลอดจนให้ความรู้ สร้างสติปัญญา พัฒนาจิตใจของผู้เรียนเพื่อให้เป็นคนที่มีความประพฤติที่ดี มีศีลธรรม การพัฒนาการด้านจิตใจและสติปัญญาให้บุตรหลานเป็นคนเก่ง คนดี ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรภัทร์ อินธิแสง (2560) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีผลต่อปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนบางประกอกวิทยาคม เขตราชบุรีบวรณะ พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนบางประกอกวิทยาคม เขตราชบุรีบวรณะโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากแม้ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังทางด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการให้บุตรหลานได้รับการดูแลเป็นอย่างดี มีการพัฒนาที่เหมาะสมกับวัย การให้บริการและดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้บุตรหลานเป็นคนดีและคนเก่ง

2.5 จากการเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ทั้งด้านการจัดการศึกษา ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านการให้บริการและดูแลนักเรียน โดยผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาท ขึ้นไป มีการตัดสินใจส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑล

กรุงเทพฯ เขต 3 มากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท ส่วนด้านครูผู้สอนพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 15,000-30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก มากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท เพราะผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกัน มีการให้ความสำคัญกับปัจจัยสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน โรงเรียนที่มีการพัฒนาแบบทันสมัยค่าใช้จ่ายในการศึกษาค่อนข้างสูง ผู้ปกครองจึงต้องพิจารณาเปรียบเทียบกับรายได้ของตน ในขณะที่ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงมีความพร้อมและต้องการให้บุตรหลานของตนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพราะมีความคาดหวังว่าโรงเรียนที่มีค่าใช้จ่ายสูงย่อมจัดครูผู้สอนที่มีคุณภาพพร้อมจะถ่ายทอดความรู้ กระบวนการเรียนการสอน เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม และอบรมความประพฤติให้ผู้เรียนมีความประพฤติที่ดี เป็นคนดี มีคุณธรรม โรงเรียนมีความพร้อมในการเตรียมทักษะในการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลด้วยการบริหารและจัดการศึกษาที่ทันสมัย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิต ดวงใจ (2557) ได้ศึกษาสภาพปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 2 พบว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้ปกครองที่มีรายได้สูงมีความคาดหวังสูงกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่ได้ส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนต้องตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองมีการจัดการศึกษาที่ดี นำเทคโนโลยีกับกระบวนการเรียนการสอนที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการศึกษา สภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ดีรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่พร้อมใช้งาน ครูผู้สอนใส่ใจดูแลบุตรหลานทั้งเรื่องการเรียนรู้และความประพฤติ การให้บริการข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว

2.6 จากการเปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา เนื่องจากเพราะธรรมชาติของมนุษย์ย่อมต้องการให้คนที่รักได้รับสิ่งที่ดีที่สุด จึงคาดหวังว่าเมื่อส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ย่อมทำให้บุตรหลานได้ปูพื้นฐานความรู้ความสามารถ พัฒนาศักยภาพเพื่อเตรียมก้าวเดินไปข้างหน้าในอนาคต แต่เนื่องจากผู้ปกครองที่มีสถานภาพต่างกันมีการตัดสินใจด้านค่าใช้จ่ายในการส่งบุตรหลานศึกษาในโรงเรียนคาทอลิกแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะสถานภาพที่ต่างกันภาระด้านค่าใช้จ่ายย่อมมีความแตกต่างกัน ผู้ปกครองสถานภาพโสดก็จะมีภาระน้อยกว่าสถานภาพที่สมรสหรือแยกกันอยู่ นั่นคือผู้ปกครองในแต่ละสถานภาพมีภาระที่ต่างกันจึงต้องมีการวางแผนกำลังเงิน การตัดสินใจในด้านค่าใช้จ่ายใน

การศึกษามีความจำเป็นอย่างมากในการเตรียมอนาคตที่ดีให้ลูกหลาน เพราะเชื่อว่าถ้าได้เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงจะทำให้หมดห่วงกับการอุปการะของลูกหลานได้ในที่สุด

ข้อเสนอแนะจากสิ่งที่ได้จากงานวิจัย

1. ด้านการจัดการศึกษา โรงเรียนควรมีการทดลองปฏิบัติในกระบวนการวิชาที่เปิดสอนจริงๆ เป็นการเพิ่มทักษะ รู้จักคิด วิเคราะห์ หาคำตอบที่ดีเพื่อสร้างความตระหนักในการศึกษาต่อของนักเรียนในอนาคต
2. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา โรงเรียนควรกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในกิจกรรมพิเศษ ระหว่างการศึกษาและค่าใช้จ่ายด้านหนังสือเสริมรวมถึงแบบฝึกหัดเสริมต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
3. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม โรงเรียนควรจัดอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดหาสื่อการสอนและนวัตกรรมการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้รวมทั้งเพิ่มและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนให้เด็กได้มีการคิดและเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงโดยเชิญวิทยากรที่มีความสามารถมาถ่ายทอดลงมือปฏิบัติเพื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. ด้านครูผู้สอน โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองด้วยการเข้าอบรมหรือสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์พัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนพร้อมทั้งส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถ มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้บริหารต้องมีการประเมินครูเป็นระยะๆ เพื่อให้ครูได้เกิดการกระตุ้นและพัฒนาศักยภาพการสอนอยู่ตลอดเวลา
5. ด้านการให้บริการและดูแลนักเรียน โรงเรียนควรพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้รวดเร็วทันสมัยต่อการใช้งานของครู บุคลากร นักเรียน รวมถึงข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ให้รวดเร็วและเป็นปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3
2. ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 3 เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลอย่างรอบด้าน
3. ควรศึกษาความคิดเห็นของศิษย์เก่าย้อนหลังเกิน 10 ปี เพื่อนำผลมาวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน

บรรณานุกรม

- กรธัช อยู่สุข. (2556). **แรงจูงใจและปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาระดับพัฒนา
พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน**. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้าน
การจัดการ. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- เกตุจันทร์ทา ศรีวะระมย์. (2558). **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาวิทยาลัย
นครราชสีมา. การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “สร้างสรรค์และพัฒนา
เพื่อก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 2 วันที่ 18-19 มิถุนายน 2558 ณ วิทยาลัย
นครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา : ภาคโปสเตอร์.**
- ใจชนก ภาคอ้อ. (2556). **ปัจจัยด้านการพัฒนาคุณภาพของสถาบันที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา
ต่อของ นักศึกษาระดับปริญญาโทสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ฉบับภาษาไทย
สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ, ปีที่ 8 (1), มกราคม-เมษายน 2558.**
- ธเนศ ขำเกิด.(2553). **เหตุผลที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาสมัครเรียนต่อปริญญาโท
สาขา บริหารการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 28 มิถุนายน 2561, จาก <https://www.gotoknow.org/posts>**
- บทบาทของครูยุคใหม่. (ม.ป.ป). สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2561, จาก <https://mylove007.wordpress.com>
- ประวัติการก่อตั้งสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, สืบค้นเมื่อ 28 มิถุนายน
2561, จาก <http://www.ru.ac.th/th/AboutUs/page?view=history>
- ผู้บริหารโรงเรียน 4.0 พลังขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2561, จาก <http://sobkroo.com/hello-world/>
- พรรณพัญช จันทา. (2558). **ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. Veridian E-Journal, Silpakorn University. Vol 8 No 1 (2015) คณะ
มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ (มกราคม -เมษายน 2558).**
- พีระ พันธุ์งาม. (2559). **การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. สถาบันวิทยาการ จัด การ แห่ง
แปซิฟิก.เมษายน 2556, สืบค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2561. จาก [http://www2.tsu.ac.th/grad
/report/ files/06044949200949.doc](http://www2.tsu.ac.th/grad/report/files/06044949200949.doc)**
- วันวิสาข์ แก้วสมบุญ. (2556). **เหตุจูงใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา. สืบค้นเมื่อ 13 มิถุนายน
2561. จาก [www.tsu.ac.th/grad/report_ /files/06044949200949.doc](http://www.tsu.ac.th/grad/report_files/06044949200949.doc)**

สมฤทัย ไทยนิยม. (2556). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของข้าราชการกรมพัฒนา
พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับนักบริหาร
วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

การเล่าเรื่องผ่านภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมระหว่าง พ.ศ. 2558 – 2560

อดิษฐ์ เมธยาภิรมย์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเล่าเรื่องภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมระหว่างปี 2558-2560 และเพื่อศึกษาถึงกลวิธีในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการวิจัยแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยศึกษาองค์ประกอบของการสื่อสารของภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมรวมทั้งสิ้น 13 เรื่อง และสรุปผลวิเคราะห์การพรรณนา (Descriptive)

ผลการวิจัย พบว่าภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมส่วนใหญ่ จะใช้กลวิธีจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์เชิงบวกและเชิงลบ โดยใช้จุดดึงดูดใจด้านเหตุผลร่วมกับด้านอารมณ์ (Combination Rational Appeal and Emotional Appeal) จุดดึงดูดใจด้านอารมณ์เชิงลบ มีการใช้ความกลัวเป็นหลัก ในขณะที่กลวิธีจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์เชิงบวกใช้ด้านความรักเป็นหลัก ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมมีรูปแบบการเล่าเรื่องทั้งหมด 5 รูปแบบ ได้แก่ 1. ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางความคิด 2. ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางกระทำ 3. ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม 4. ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม 5. ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กรและตราสินค้าอย่างเด่นชัด ทั้งนี้ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมส่วนใหญ่จะใช้กลวิธีจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์เชิงบวกและเชิงลบ โดยใช้จุดดึงดูดใจด้านเหตุผลร่วมกับด้านอารมณ์ (Combination Rational Appeal and Emotional Appeal) และสำหรับจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์เชิงลบมีการใช้ความกลัวสำหรับเป็นหลัก ในขณะที่กลวิธีจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์เชิงบวกใช้ด้านความรักเป็นหลัก ซึ่งพบว่าภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่ใช้จุดดึงดูดใจด้านความรักกับบุคคลตัวอย่างที่เป็นที่ยอมรับ

คำสำคัญ : โฆษณาส่งเสริมสังคม โครงสร้างการเล่าเรื่อง เทคนิคการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์

* นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Abstract

The research findings indicate that there are five main objectives of advertisements that promote societal development is 1.) to change individual's mindset 2.) To drive individual's actions in a positive light. 3.) To drive changes of individual's behavior towards a particular social issue 4.) To change social norms and shape new positive societal values. 5.) To promote and enhance corporate image and branding through various corporate social responsibility adverts and activities organized by the companies to the public.

Hence, the majority of advertisements that promote societal developments will use a strategy refer to as 'Combination Rational Appeal and Emotional Appeal' to draw out both the viewers' positive and negative emotions. While negative emotion is observed to be mainly driven by fear, positive emotions are driven mainly by love, specifically love in the form of an admiration towards a role model that is widely accepted in the society.

As for the recommendations for this research are as such, 1.) There should be a further study on how different ways of storytelling used in different media channels has impacted on consumers especially through advertisements that promote societal development. This can be utilized to help design and shape the future of the advertising industry. 2.) There should be a more comprehensive study on this notion, such as, a comparison between overseas research on advertisements in the same category that promote societal development, in order to compare and contrast the findings and able to reflect these findings on a global scale.

Keywords: social promotion, narrative structure, creative presentation techniques

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพวิถีชีวิตของคนในยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันมากขึ้น สังคมเศรษฐกิจทุนนิยม ทำให้คนในสังคมไม่ได้หันมาดูแลสุขภาพชีวิตและครอบครัว จนก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ ตามมาและนับวันปัญหาสังคมต่าง ๆ ยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (วปส.) ร่วมมือกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) ซึ่งได้รับการศึกษาสภาพปัญหาสังคมของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 – 2557 ในประเด็นของปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ปัญหาทางด้านอารมณ์ ปัญหาการฆ่าตัวตาย ผลวิจัยได้ปรากฏว่า สุขภาพของคนไทยในปัจจุบันมีอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดดีขึ้นกว่า 3 ปี ขณะที่อายุคาดการเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีก็เพิ่มขึ้นกว่า 6 ปี แสดงว่าคนไทยมีอายุยืนขึ้นและมีสุขภาพดีขึ้นพร้อม ๆ กัน แต่กลับมีการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ไม่ติดต่อหรือโรคเรื้อรังเพิ่มมากขึ้นตลอด 10 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะ ความดันโลหิตสูง หัวใจ และเบาหวาน แม้สุขภาพกายจะดีขึ้นในหลายด้าน แต่สุขภาพจิตกลับเป็นปัญหาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งความผิดปกติทางจิต และอารมณ์ รวมทั้งอาการเครียดหรือความแปรปรวนทางจิตใจของคนไทยที่เพิ่มสูงขึ้นในรอบ 10 ปี ซึ่งจากการวิจัยนี้เป็นตัวอย่างอันดีที่แสดงให้เห็นว่า ในยุคปัจจุบัน ผู้บริโภคเกิดความตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวมากขึ้น เนื่องจาก เล็งเห็นผลร้ายที่จะได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนั้นแล้ว ผู้บริโภคยังรู้สึกได้ว่า ปัญหาสังคมต่าง ๆ เหล่านี้ เริ่มเข้ามาใกล้ตนเองเพิ่มมากยิ่งขึ้น (ดลชัย บุญยะรัตเวช, 2545)

จากปัญหาสังคมที่กล่าวมานั้น นักการตลาดและนักโฆษณาจึงมักนำประเด็นทางสังคมดังกล่าวมาใช้เป็นกลยุทธ์ในการสื่อสารทางการตลาด เพื่อให้ได้ผลประโยชน์ต่อองค์กร ทั้งในการสร้างภาพลักษณ์ และการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคม ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม เป็นการเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านสวัสดิการสังคม บริการสาธารณสุขประโยชน์ การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม และชักชวนให้ประชาชนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาสังคม และร่วมกันจรจรโลงไวซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และค่านิยมอันดีงามของสังคมไทย โดยไม่บอกสรรพคุณของสินค้าและบริการนั้นๆ โฆษณาส่งเสริมสังคมเรื่องนั้นจะระบุชื่อ หรือไม่ระบุชื่อผู้โฆษณาก็ได้ ตอนท้ายโฆษณาอาจมีคำขวัญ สโลแกนของสถาบัน ผู้โฆษณาปรากฏในโฆษณาส่งเสริมสังคมเรื่องนั้น จากการศึกษาของ ทรงศิริ พันธุเสวี (2540) ที่ได้ศึกษาวัตถุประสงค์ของการผลิตภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมเพื่อการประชาสัมพันธ์ขององค์กรประเภทต่าง ๆ พบว่า องค์กรทางธุรกิจที่ทำการศึกษาทั้งหมด 19 องค์กรนั้น ล้วนทำโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์ให้องค์กรของตนเองเป็นที่รู้จักและยอมรับของสังคม มุ่งหวังให้องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของภาพลักษณ์ด้านความห่วงใยในความ เป็นอยู่ของประชาชน ภาพลักษณ์ด้านการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ภาพลักษณ์ในการใส่ใจกิจกรรมของเยาวชน และภาพลักษณ์ที่สนับสนุนสถาบันครอบครัว เป็นต้น

นอกจากนี้ทั้งองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่ไม่หวังผลกำไร (Non-profit Organization, NPO) เป็นอีกปัจจัยที่สร้างความตระหนักและทำให้เกิดการพัฒนาสังคม เช่น สำนักคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ฯลฯ สอดคล้องกับแนวคิดของ Willmott (2001) ที่กล่าวไว้ว่า ธุรกิจหรือตราสินค้า (Brand) ควรมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคม จะเห็นได้ว่าองค์กรต่าง ๆ ทั้ง 3 รูปแบบ คือ องค์กรของรัฐบาล ภาคธุรกิจ และ องค์กรภาคเอกชนที่ไม่หวังผลกำไร ได้ให้ความสำคัญและมีแนวโน้มของการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มการโฆษณาได้เปลี่ยนรูปแบบไปจากการโฆษณาแบบเดิม ๆ ที่มุ่งแต่จะขายสินค้าโดยตรงไปเป็นการโฆษณาเพื่อสร้างภาพพจน์ของสถาบัน (Institutional advertising) โดยจะมีการปรับโฆษณามาใช้ในการรณรงค์ และเผยแพร่ปัญหาของสังคม ซึ่งผู้โฆษณาจะมุ่งโฆษณาในลักษณะของการส่งเสริมสังคม เพื่อให้ผู้บริโภคมีความรู้สึกศรัทธา และจดจำชื่อเสียงของบริษัท และสินค้าของบริษัทนั้นได้ การโฆษณาประเภทนี้ ทำให้เกิดแง่คิดและก่อให้เกิดจิตสำนึกที่ดี (consciousness) โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) ซึ่งได้ประโยชน์หลายทอดและเป็นผลในระยะยาวเป็นการโฆษณาเพื่อสาธารณะประโยชน์ หรือโฆษณาส่งเสริมสังคม (Public service advertising) ทั้งนี้เพื่อให้คนในสังคมเข้าใจถึงปัญหาแล้วกระตุ้นเตือนให้ประชาชนได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและให้เกิดความสงบสุขของสังคม (ธารีพันธ์ ทีปะศิริ, 2528) โดยใช้จุดดึงดูดใจ ซึ่งหมายถึง สิ่งตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในด้านใดด้านหนึ่ง หรือส่งผลประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้ โดยแบ่งจุดดึงดูดใจออกเป็น 4 แบบ คือ จุดดึงดูดใจในด้านเหตุผล (Rational Appeal หรือ Informational Appeal) จุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ (Emotional Appeal) จุดดึงดูดใจทางด้านเหตุผลร่วมกับอารมณ์ (Combination Rational Appeal and Emotional Appeal) และจุดดึงดูดใจทางด้านสังคม ศีลธรรม และสิ่งแวดล้อม (Social, Moral and Environment Appeal)

อย่างไรก็ตาม 10 ปีที่ผ่านมาปัญหาทางสังคมมีมากขึ้นเรื่อย ๆ คนมีสุขภาพจิตที่ลดต่ำ ลงอย่างเห็นได้ชัด แม้ผลวิจัยจะแสดงว่าคนไทยมีอายุยืนขึ้นและมีสุขภาพดีขึ้น แต่สุขภาพจิตกลับเป็นปัญหาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งความผิดปกติทางจิต และอารมณ์ รวมทั้งอาการเครียดหรือความแปรปรวนทางจิตใจของคนไทยนั้น ในรอบ 10 ปี มีอัตราที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลต่อปัญหาทางสังคมที่มีมากขึ้นตามสภาพของสังคมที่แย่ง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหายาเสพติด ปัญหาสุขภาพ เป็นต้น นับวันปัญหาสังคมต่าง ๆ ยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าในยุคปัจจุบันนี้ สังคมเกิดความตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว เนื่องจาก เล็งเห็นผลร้ายที่จะได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัญหาสังคมต่าง ๆ เหล่านี้ เริ่มเข้ามาใกล้ตนเองยิ่งขึ้น ทำให้การที่จะโฆษณาสินค้าแบบเดิม ๆ นั้นคงเป็นไปได้ยากที่จะตอบโจทย์กลุ่มผู้รับสารในปัจจุบัน เพราะการนำเสนอภาพโฆษณาในรูปแบบเดิม ๆ ไม่สามารถเปลี่ยนความคิดของ

ผู้รับสารได้ การนำเอาแนวคิดการตลาดเพื่อสังคมจึงเป็นประเด็นสำคัญในการศึกษาภาพยนตร์โฆษณา สื่อสารสังคม โดยเล่าภาพผ่านตัวบทของภาพยนตร์

การเล่าเรื่องนั้นถือเป็นหน้าที่พื้นฐานสำคัญของภาพยนตร์แทบทุกเรื่อง รวมไปถึงภาพยนตร์ โฆษณาก็เช่นกัน ซึ่งการวิเคราะห์การเล่าเรื่องจะเป็นประตูที่เปิดให้เห็นถึงแง่มุมต่าง ๆ ของภาพยนตร์ ที่สะท้อนออกมาทั้งตัวบทของภาพยนตร์ ข้อความที่ส่งออกมายังผู้รับสาร รวมไปถึงบริบททางสังคมใน ขณะนั้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการเล่าเรื่องของภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีการนำเรื่อง สาธารณะมานำเสนอในมุมมองของภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ผ่านการเล่าเรื่องและการ สร้างสรรค์ของผู้กำกับภาพยนตร์ จึงเห็นสมควรที่จะศึกษา การเล่าเรื่องผ่านภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริม สังคมระหว่าง พ.ศ. 2558 – 2560

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเล่าเรื่องภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ระหว่างปี 2558-2560
2. เพื่อศึกษาถึงกลวิธีในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักนิเทศศาสตร์ และผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อสารมวลชน ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการผลิตโฆษณาส่งเสริมสังคม เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาของ สังคม ตลอดจนแนวทางการรณรงค์แก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ได้รับความรู้และความเข้าใจถึงโครงสร้างการเล่าเรื่อง เนื้อหา กลวิธีการนำเสนอ ตลอดจนแนวทางและวิธีการสร้างสรรค์โฆษณา
3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม และภาพยนตร์โฆษณาเชิงพาณิชย์ว่ามีองค์ประกอบที่แตกต่างกันอย่างไร
4. ผลที่ได้จากการวิจัยนี้ สามารถเป็นข้อมูลทางด้านวิชาการสำหรับนักเรียน นักศึกษา หรือ ผู้สนใจในประเด็นเรื่องการโฆษณาส่งเสริมสังคมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในด้านนี้ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการโฆษณาส่งเสริมสังคม
2. แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของจุดดึงดูดใจและเทคนิคของการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ใน ภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์
3. ทฤษฎีการเล่าเรื่อง
4. แนวคิดการตลาดเพื่อสังคม

สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดด้าน ”วัตถุประสงค์ของการตลาดเพื่อสังคม” อันได้แก่ วัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด การเปลี่ยนแปลงทางด้านกรกระทำ การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม และการเปลี่ยนแปลงทางด้านค่านิยม เป็นแนวคิดหลักที่จะใช้ในขั้นตอนของการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม

ขอบเขตการศึกษา

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการศึกษาวิจัยเรื่อง การเล่าเรื่องผ่านภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมระหว่าง พ.ศ. 2558–2560 โดยเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) วิจัยแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) องค์ประกอบของการสื่อสาร รวมทั้งสิ้น 13 เรื่อง โดยเน้นเรื่องที่สะท้อนปัญหาสังคม และใช้เทคนิคการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ วิธีการนำเสนอจุดขายของประเด็นทางสังคมที่ต้องการให้ผู้บริโภคได้รับรู้ ตลอดจนได้เลือกประเภทของจุดดึงดูดใจ และนำเสนอผลการวิจัยด้วยการพรรณนา (Descriptive) และสรุปผลการวิเคราะห์ ตามกรอบของวัตถุประสงค์ในประเด็นต่างๆโดยมีขอบเขตดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ระหว่างปี 2558-2560 และภาพยนตร์โฆษณาเชิงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการเดียวกัน
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ประกอบด้วย ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ระหว่างปี 2558-2560 โดยเน้นเรื่องที่สะท้อนปัญหาสังคม

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเล่าเรื่องผ่านภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมระหว่าง พ.ศ. 2558–2560 เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) องค์ประกอบของการสื่อสาร รวมทั้งสิ้น 13 เรื่อง และนำเสนอด้วยการพรรณนา (Descriptive) และสรุปผลการวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล มีแหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษา ดังนี้
 - 1.1 แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร เอกสารที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย หนังสือและตำราทางวิชาการวิทยานิพนธ์และบทความ เนื้อหาเกี่ยวกับภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมและการเล่าเรื่อง จากสถานที่ต่าง ๆ
 - 1.2 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่เป็นที่ได้รับความนิยมโดยสมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทยในรอบ 3 ปี ระหว่าง 2558-2560 และได้มีการคัดเลือกเนื้อหาภาพยนตร์โฆษณา 5 ประเภทคือ

- ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางความคิด
- ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางกระทำ
- ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
- ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม
- ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กร
และตราสินค้าอย่างเด่นชัด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

2.1 สื่อบทภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมสำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา โดยเลือกจากชิ้นงานภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ระหว่างปี 2558-2560 นำมาหาว่ามีประเด็นทางสังคมไหนนำมาใช้ในช่วงเวลานั้น ซึ่งแฝงอยู่ในวัตถุประสงค์ของโฆษณาในแต่ละปีนั้น ๆ และวิธีการเล่าเรื่องของโฆษณานั้น ๆ เป็นแบบใด

2.2 แบบฟอร์มตารางการวิเคราะห์เนื้อหา (Coding Sheet) สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ต้องการวิเคราะห์ให้เห็นความสัมพันธ์รูปแบบของบริบทและปัจจัยแวดล้อมในการนำเสนอประเด็นทางสังคมมาสร้างความหมายในภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ตามแนวคิดเกี่ยวกับการโฆษณาส่งเสริมสังคม แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของจุดดึงดูดใจและเทคนิคของการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ในภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะการสื่อสารผ่านภาพยนตร์ และทฤษฎีการเล่าเรื่อง ร่วมกับแหล่งข้อมูลประเภทต่าง ๆ โดยเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากชิ้นงานที่ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ระหว่างปี 2558-2560 โดยเป็นการวิเคราะห์ชิ้นงานภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมในสองส่วน คือ 1.การวิเคราะห์ประเภทของภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม 2.การวิเคราะห์กลยุทธ์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางความคิด

โฆษณาเรื่อง The Choice

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีเนื้อเรื่อง (story) ที่เล่าเหตุการณ์ผ่านครอบครัว เนื้อเรื่องในงานนี้สะท้อนให้เห็นถึงความรุนแรง ความอึดอัดและความทรมานที่ต้องอาศัยอยู่ร่วมกับพ่อเลี้ยง โดยพล็อตของเรื่องได้มีการเริ่มจากความเบาของอารมณ์และได้มีการพัฒนาเหตุการณ์ (rising action) อย่างต่อเนื่องและทวีความเข้มข้นเรื่อยๆ จนถึงภาวะวิกฤต (climax) ที่ตัวละครนักเรียนอาชีวศึกษาต้องทำ

การตัดสินใจว่าจะเลือกระหว่างความรุนแรงหรือทางเลือกอื่น ทั้งนี้ในการยุติของเรื่องราว (ending) ของโฆษณาชิ้นนี้ได้มีจุดหักเหทิศทางของเรื่อง (turning point) เกิดขึ้นโดยเปลี่ยนจากอารมณ์ที่รุนแรงและอัดอั้น ไปเป็นมีความผ่อนคลายและสบาย เนื่องจากเนื้อเรื่องจบด้วยการที่นักเรียนอาชีวศึกษาเลือกที่จะพาแม่ย้ายที่อยู่ออกไป

กลวิธีสร้างสรรค์ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม นี้ ใช้จุดดึงดูดใจด้านเหตุผลร่วมกับด้านอารมณ์ (Combination Rational Appeal and Emotional Appeal) และยังมีการใช้จุดดึงดูดใจด้านความโกรธ (Anger Appeal) นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคในการนำเสนอด้วยการแสดงปัญหาและวิธีแก้ปัญหา (Problems and Solutions) ให้ผู้บริโภคเห็นเป็นเรื่องราวอย่างชัดเจน รวมถึงเทคนิคด้วยการใช้เรื่องราว (Story) เป็นการดำเนินเรื่องโดยมีจุดเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ เช่นเดียวกับภาพยนตร์สั้นเรื่องหนึ่ง

โฆษณาเรื่อง Welcome Sound

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านเรื่องราวของเด็กที่หูหนวกแต่กำเนิด ที่ได้รับการผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียม และได้ยินเสียงครั้งแรกในชีวิต โดยพล็อตเรื่องมีการลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ตอนที่เด็ก ๆ ที่มิกงานไปเก็บเสียงตามทีต่างๆ จนกระทั่งเด็กหูหนวกได้ยินเสียงครั้งแรก ทั้งนี้ตอนสุดท้ายแล้วแม้แต่เด็ก ๆ ที่มิกงานก็เคยเป็นเด็กที่ได้รับการผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมมาแล้วเช่นกัน ถือเป็นการสรุปเรื่องแบบปิดและสามารถเข้าใจได้ง่าย โดยมีแก่นความคิด คือ การต้องการให้เด็กหูหนวกกลับมาได้ยินเสียงอีกครั้ง ซึ่งโฆษณานี้ก็จัดทำขึ้นมาตามแก่นความคิดได้อย่างครอบคลุม

กลวิธีสร้างสรรค์ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ชิ้นนี้ ใช้วิธีการดึงดูดใจด้านอารมณ์ โดยเป็นจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ทางบวก (Positive Appeal) ให้ผู้ชมรู้สึกซึ่ง ประทับใจและมีความหวังที่เด็ก ๆ จะกลับมาได้ยินเสียงและใช้ชีวิตปกติอีกครั้ง ในขณะที่เดียวกันก็ใช้จุดดึงดูดใจด้านข่าวและข้อมูลที่เป็นจริง (News Appeal) ซึ่งเป็นจุดดึงดูดใจที่อ้างอิงข้อมูลความจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม มาใช้เป็นจุดดึงดูดใจในงานโฆษณา

โฆษณาเรื่อง Thank you for sharing

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านตัวละครนักเรียนหญิงที่โดนแอบถ่ายคลิปที่ทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แล้วคลิปนี้กลับถูกส่งแพร่ไปในโลกออนไลน์ พล็อตเรื่องมีการพัฒนาเหตุการณ์ของเรื่องราวไปเรื่อยๆจากนักเรียนที่เป็นเหมือนไอดอลกลับถูกมองเป็นตัวตลก น่ารังเกียจ จนไม่สามารถใช้ชีวิตปกติและอยู่ในโรงเรียนได้ สอดคล้องกับในส่วนภาวะวิกฤต (climax) ที่ตัวละครต้องตัดสินใจว่าจะทำอะไร ในที่นี้คือ เลือกที่จะย้ายโรงเรียน แล้วการยุติของเรื่องราว (ending) แบบทิ้งท้ายไว้ให้คิด โดยไม่ได้กล่าวต่อว่าคนที่แชร์จะได้รับผลอย่างไร กล่าวเพียงแค่ว่าคนที่ถูกถ่ายคลิปเท่านั้น

กลวิธีในการสร้างสรรค์ ใช้วิธีการดึงดูดใจด้านอารมณ์ โดยเป็นจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ทางลบ (Negative Appeal) ที่แสดงออกมาทั้งความอิจฉา ความรังเกียจ ความอับอาย โดยใช้จุดดึงดูดใจด้าน

ความรู้สึกผิด (Guilt Appeal) และเทคนิคในการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ของโฆษณาใช้ลักษณะเรื่องราว (Story) เป็นการดำเนินเรื่องโดยมีจุดเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ เช่นเดียวกับภาพยนตร์สั้นเรื่องหนึ่ง และยังเสริมด้วยการใช้ลักษณะเสี้ยวหนึ่งของชีวิต (Slice-of-Life) ที่เป็นการนำเสนอสถานการณ์ในชีวิตจริงที่จำลองขึ้นมาเพื่อแสดงให้เห็นว่า ผลจากการแชร์ในโลกออนไลน์ไม่ได้มีแต่เชิงบวกและสนุกสนานเท่านั้น แต่ในทางตรงกันข้ามกลับส่งผลต่อชีวิตของคนบางคนเลยทีเดียว

โฆษณาเรื่อง The accident

ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ระหว่างปี 2558 – 2560 ขึ้นนี้ ได้มีรูปแบบการเล่าเรื่อง 3 มุมมอง โดยมุมมองของคนขับรถในแง่ที่ว่าถ้าขับไม่ไหวอย่าขับ ง่วง เมา หรือไม่พร้อมก็ไม่ควรขับรถ โดยพล็อตเรื่องมีการลำดับเหตุการณ์ให้ตัวละครเสียชีวิตแล้วเป็นวิญญาณที่เห็นภาพตัวเองที่เสียชีวิตไปแล้ว ในทางเดียวกัน ส่วนของเจ้าของรถได้เล่าเรื่องผ่านตัวละครเจ้าของอุดร ซึ่งไม่ได้มีการเช็คสภาพรถก่อนการใช้งาน ขาดความรอบคอบและไม่ได้นึกถึงผู้อื่น จนสำนึกได้เมื่อรู้ว่าลูกสาวตนเองอยู่ในรถที่ประสบอุบัติเหตุ และส่วนสุดท้ายคือส่วนของผู้โดยสาร ได้สื่อผ่านตัวละครเด็กผู้ชายที่คาดเข็มขัดนิรภัยทำให้รอดจากอุบัติเหตุครั้งนี้ แต่ในทางตรงกันข้าม เด็กที่อยู่ในท้องของผู้หญิงอีกคนกลับต้องเสียชีวิตเนื่องจากผู้หญิงคนดังกล่าวไม่ได้คาดเข็มขัดนิรภัย

ในส่วนนี้กลวิธีและเทคนิคในการนำเสนอเหมือนเช่นเดียวกับ 2 ส่วนแรก แต่แตกต่างตรงที่การยุติของเรื่องราว (ending) หรือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด มีจุดหักเหทิศทางของเรื่อง (turning point) กล่าวคือ เด็กคนนี้อรอดชีวิตเนื่องจากคาดเข็มขัดนิรภัย ต่างจากสองส่วนแรกที่มีแต่ความสูญเสียและไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้

ทั้งนี้สามส่วนนี้มีการใช้จุดดึงดูดที่เหมือนกันคือ จุดดึงดูดใจด้านความกลัว (Fear Appeal) เป็นจุดดึงดูดใจที่มุ่งสร้างให้เกิดความรู้สึกหวาดวิตกแก่ผู้รับสาร และจะกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ที่สอดคล้องกับสารในภาพยนตร์โฆษณานั้นๆ หรือเลิกพฤติกรรมที่ผิดที่ได้เคยกระทำไว้ โดยจุดดึงดูดใจด้านความกลัวนี้ เป็นจุดสำคัญในการที่จะสื่อสารหรือรณรงค์ในเรื่องการขับขี่ที่สามารถเข้าถึงจิตใจของผู้ชมได้ง่ายและใกล้ตัวที่สุด เนื่องจากอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เสมอ จึงต้องมีการป้องกันและปฏิบัติตัวที่ถูกต้องจนเป็นนิสัย

ส่วนที่ 2 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางกระทำ

โฆษณาเรื่อง ความซื่อสัตย์

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านเรื่องราวของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) ในครั้งที่พระองค์ทรงเข้าร่วมการแข่งขันเรือใบ โดยพระองค์ได้ทรงเรือออกไปแล้วเรือไปชนทุ่น ทั้งที่ไม่มีใครเห็น แต่พระองค์ก็ทรงเรือกลับเข้ามา ซึ่งการดำเนินเรื่องมีการจัดลำดับเหตุการณ์ตามเวลาที่เกิดขึ้น แล้วเมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวแล้วส่งผลให้ตัวละครดำเนินไป

อย่างไร และมีการสรุปเรื่องแบบปิดอย่างชัดเจน ซึ่งในที่นี้ก็คือการกระทำในเรื่องความซื่อสัตย์ ที่เป็นสิ่งดีที่พระองค์ทรงทำให้ประชาชนเห็นนั่นเอง

กลวิธีในการสร้างสรรค์ใช้วิธีการดึงดูดใจด้านอารมณ์ โดยเป็นจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ทางบวก (Positive Appeal) ทั้งความประทับใจ (Impressive Appeal) และความรัก (Love Appeal) ที่ประชาชนมีความรักเทิดทูนและเห็นรัชกาลที่ 9 เป็นแบบอย่างสูงสุดในการที่จะนำแนวคำสอนและการกระทำของพระองค์มาเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต ทั้งนี้ใช้เทคนิคในลักษณะการนำเสนอเชิงสารคดี (Documentary) รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ (Symbolism) โดยในที่นี้รัชกาลที่ 9 เป็นดั่งสัญลักษณ์ของต้นแบบแห่งการทำความดี เป็นที่เคารพรักเทิดทูนของประชาชน ดังนั้นการทำความดีของเรา ก็เหมือนเป็นการสืบสานตามรอยของพระองค์นั่นเอง

โฆษณาเรื่อง เขียว เสถียรธรรมสถาน

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านเรื่องราวของ เขียว ศิริธร โยธิน ซึ่งเป็นอดีตคนเร่ร่อน เก็บขยะขายมานานกว่า 10 ปี บุคคลนี้ก็รักษาภาพพระบรมฉายาลักษณ์ของรัชกาลที่ 9 ที่ผู้คนที่ได้ติดตามสถานที่ต่างๆ อย่างเทิดทูน และได้ตั้งสัจจะว่าจะทำความดีตลอดชีวิตและยังบริจาครายได้ครึ่งหนึ่งของตนให้กับสภาภาษาไทยถวายเป็นพระราชกุศล เนื้อเรื่องดังกล่าวมีการนำเสนอแบบเรียบง่าย บอกเล่าถึงความรักความเทิดทูนที่มีต่อรัชกาลที่ 9 แต่สิ่งที่สื่อให้เห็นได้ชัดและเป็นแก่นความคิดของเรื่องนี้ก็คือ “การทำความดี”

กลวิธีในการสร้างสรรค์ ใช้วิธีการดึงดูดใจด้านอารมณ์ โดยเป็นจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ทางบวก (Positive Appeal) ทั้งความประทับใจ (Impressive Appeal) และความรัก (Love Appeal) ที่สะท้อนจากวิถีชีวิตของคนเร่ร่อน แต่กลับมีจิตใจที่เปี่ยมไปด้วยความรักต่อรัชกาลที่ 9 และจิตใจที่มุ่งทำแต่ความดี

โฆษณาเรื่อง คนหาหน้าเหมือน

รูปแบบการเล่าเรื่องได้กล่าวถึงบุคคลที่หายตัวไปจากที่ต่างๆ มีทั้งเพศชายและหญิง เด็กและผู้ใหญ่ ซึ่งพล็อตเรื่องได้มีการลำดับเหตุการณ์โดยการเล่าเรื่องผ่านนักแสดงหลายท่านที่มีรูปร่างหน้าตาเป็นที่รู้จักกันดีในสังคม โดยนักแสดงเหล่านี้ได้ออกมาช่วยบอกกล่าวถึงการหาคนหายด้วยการบอกถึงภาพลักษณะที่มีความคล้ายของตน เพื่อที่จะได้ง่ายในการจดจำและง่ายต่อการตามหา ทั้งนี้แก่นความคิดของเรื่องคือ “คนหาหน้าเหมือน” ตรงตามที่โฆษณาได้สื่อสารออกไปสู่ผู้ชมอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจน

กลวิธีในการสร้างสรรค์ได้ใช้จุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกในการสูญเสียหรือสูญหาย แสดงถึงความช่วยเหลือและขอความร่วมมือ มีการใช้ดนตรีและฉากประกอบที่ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเทคนิคที่ใช้เน้นเน้นให้ผู้แสดง (Presenter) มาทำการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่ต้องการนำเสนอไปยังประชาชนในลักษณะขอความร่วมมือจากคนในสังคม

โฆษณาเรื่อง The accident

ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ระหว่างปี 2558 – 2560 ขึ้นนี้ ได้มีรูปแบบการเล่าเรื่อง 3 มุมมอง โดยมุมมองของคนขับรถในแง่ที่ว่าถ้าขับไม่ไหวอย่าขับ ง่วง เมา หรือไม่พร้อมก็ไม่ควรขับรถ โดยพล็อตเรื่องมีการลำดับเหตุการณ์ให้ตัวละครเสียชีวิตแล้วเป็นวิญญาณที่เห็นภาพตัวเองที่เสียชีวิตไปแล้ว ในทางเดียวกัน ส่วนของเจ้าของรถได้เล่าเรื่องผ่านตัวละครเจ้าของอู่รถ ซึ่งไม่ได้มีการเช็คสภาพรถก่อนการใช้งาน ขาดความรอบคอบและไม่ได้นึกถึงผู้อื่น จนสำนึกได้เมื่อรู้ว่าลูกสาวตนเองอยู่ในรถที่ประสบอุบัติเหตุ และส่วนสุดท้ายคือส่วนของผู้โดยสาร ได้สื่อผ่านตัวละครเด็กผู้ชายที่คาดเข็มขัดนิรภัย ทำให้รอดจากอุบัติเหตุครั้งนี้ แต่ในทางตรงกันข้าม เด็กที่อยู่ในท้องของผู้หญิงอีกคนกลับต้องเสียชีวิต เนื่องจากผู้หญิงคนดังกล่าวไม่ได้คาดเข็มขัดนิรภัย ในส่วนนี้กลวิธีและเทคนิคในการนำเสนอเหมือนเช่นเดียวกับ 2 ส่วนแรก แต่แตกต่างกันตรงที่การยุติของเรื่องราว (ending) หรือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด มีจุดหักเหทิศทางของเรื่อง (turning point) กล่าวคือ เด็กคนนี้รอดชีวิตเนื่องจากคาดเข็มขัดนิรภัย ต่างจากสองส่วนแรกที่มีแต่ความสูญเสียและไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้

ทั้งนี้สามส่วนนี้มีการใช้จุดดึงดูดที่เหมือนกันคือ จุดดึงดูดใจด้านความกลัว (Fear Appeal) เป็นจุดดึงดูดใจที่มุ่งสร้างให้เกิดความรู้สึกหวาดวิตกแก่ผู้รับสาร และจะกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ที่สอดคล้องกับสารในภาพยนตร์โฆษณานั้นๆ หรือเลิกพฤติกรรมที่ผิดที่ได้เคยกระทำไว้ โดยจุดดึงดูดใจด้านความกลัวนี้ เป็นจุดสำคัญในการที่จะสื่อสารหรือรณรงค์ในเรื่องการขับขีที่สามารถเข้าถึงจิตใจของผู้ชมได้ง่ายและใกล้ตัวที่สุด เนื่องจากอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เสมอ จึงต้องมีการป้องกันและปฏิบัติตัวที่ถูกต้องจนเป็นนิสัย

ส่วนที่ 3 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

โฆษณาเรื่อง ความซื่อสัตย์

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านเรื่องราวของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) ในครั้งที่พระองค์ทรงเข้าร่วมการแข่งขันเรือใบ โดยพระองค์ได้ทรงเรือออกไปแล้วเรือไปชนทุ่น ทั้งที่ไม่มีใครเห็น แต่พระองค์ก็ทรงเรือกลับเข้ามา ซึ่งการดำเนินเรื่องมีการจัดลำดับเหตุการณ์ตามเวลาที่เกิดขึ้น แล้วเมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวแล้วส่งผลให้ตัวละครดำเนินไปอย่างไร และมีการสรุปเรื่องแบบปิดอย่างชัดเจน ซึ่งในที่นี้ก็คือการกระทำในเรื่องความซื่อสัตย์ ที่เป็นสิ่งดีที่พระองค์ทรงทำให้ประชาชนเห็นนั่นเอง

กลวิธีในการสร้างสรรค์ใช้วิธีการดึงดูดใจด้านอารมณ์ โดยเป็นจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ทางบวก (Positive Appeal) ทั้งความประทับใจ (Impressive Appeal) และความรัก (Love Appeal) ที่ประชาชนมีความรักเทิดทูนและเห็นรัชกาลที่ 9 เป็นแบบอย่างสูงสุดในการที่จะนำแนวคำสอนและการกระทำของพระองค์มาเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต ทั้งนี้ใช้เทคนิคในลักษณะการนำเสนอเชิงสารคดี

(Documentary) รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ (Symbolism) โดยในที่นี่รัชกาลที่ 9 เป็นดั่งสัญลักษณ์ของต้นแบบแห่งการทำความดี เป็นที่เคารพรักเทิดทูนของประชาชน ดังนั้นการทำความดีของเรา ก็เหมือนเป็นการสืบสานตามรอยของพระองค์นั่นเอง

โฆษณาเรื่อง Speed blinds you

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านตัวละครสมมติที่ขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็ว ลักษณะการเล่าเรื่องมีการใช้เสียงพากษ์ที่ชวนติดตาม และจำลองสถานการณ์อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ซึ่งทุกอย่างจบด้วยความรวดเร็ว เป็นการสรุปเรื่องแบบปิด (closing)

กลวิธีในการสร้างสรรค์ใช้เทคนิคการสร้างตัวแทนความคิด (Personification) เป็นการใช้อย่างที่เป็นรูปธรรม หรือภาพมาสะท้อนแนวความคิดที่เป็นนามธรรม จะเห็นได้จากภาพวาดที่อธิบายทฤษฎีในโฆษณา รวมถึงการหยุดภาพ การใส่ตัวละครสุนัขเพิ่มเข้ามาในฉาก เพื่อแสดงให้เห็นถึงปัญหาหรือสะท้อนแนวความคิดในโฆษณาที่กล่าวถึงการเกิดอุบัติเหตุให้ชัดเจนขึ้น โดยโฆษณานี้มีบทบาทในการกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาสังคมในเรื่องการขับขี่ด้วยความเร็ว จึงมีการใช้จุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ความรู้สึก (Emotional Appeal) ที่ต้องการให้ประชาชนลดความเร็วในการขับขี่ รวมถึงใช้จุดดึงดูดใจด้านความกลัว (Fear Appeal) ที่ต้องการสื่อให้ผู้ชมเห็นผลจากการที่ขับขี่ด้วยความเร็ว

โฆษณาเรื่อง Will You Be My GF?

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีการถ่ายทอดผ่านตัวละครวัยรุ่นชายและหญิงที่มีการพูดคุยในการขอคบหากัน และในพล็อตเรื่องมีการลำดับเหตุการณ์เป็นขั้นๆจากการเริ่มคบ ตั้งครรภ์ เลิกกัน เพื่อนรู้ ลาออกจากโรงเรียน พ่อแม่รู้ และสุดท้ายต้องเป็นคุณแม่ตั้งแต่อายุน้อย ซึ่งการเล่าเรื่องได้เล่าจนครบลำดับ 5 ขั้น ได้แก่ การเริ่มเรื่อง (exposition), การพัฒนาเหตุการณ์ (rising action), ภาวะวิกฤต (climax), การผ่านพ้นภาวะวิกฤต (falling action) และการยุติของเรื่องราว (ending) โดยการสรุปเรื่องตอนท้ายเป็นการสรุปแบบเปิด (opening) เพื่อให้ผู้ชมได้ติดตาม ซึ่งแก่นความคิดของเรื่องก็คือ “หยุดการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น”

กลวิธีในการสร้างสรรค์ใช้จุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ความรู้สึก (Emotional Appeal) ที่ต้องการให้วัยรุ่นหยุดคิดก่อนที่จะทำในเรื่องดังกล่าว ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่คนในสังคมได้กระทำจนเคยชิน ถึงแม้ว่าจะรู้ว่าสิ่งนั้นไม่ดีก็ตาม อีกทั้งยังใช้จุดดึงดูดใจด้านความรู้สึกผิด (Guilt Appeal) และจุดดึงดูดใจด้านความกลัว (Fear Appeal) อีกด้วย

โฆษณาเรื่อง The accident

ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ระหว่างปี 2558 – 2560 ขึ้นนี้ ได้มีรูปแบบการเล่าเรื่อง 3 มุมมอง โดยมุมมองของคนขับรถในแง่ที่ว่าถ้าขับไม่ไหวอย่าขับ ง่วง เมา หรือไม่พร้อมก็ไม่ควรขับรถ โดยพล็อตเรื่องมีการลำดับเหตุการณ์ให้ตัวละครเสียชีวิตแล้วเป็นวิญญาณที่เห็นภาพตัวเองที่เสียชีวิตไปแล้ว ในทางเดียวกัน ส่วนของเจ้าของรถได้เล่าเรื่องผ่านตัวละครเจ้าของอู่รถ ซึ่งไม่ได้มีการเช็คสภาพรถ

ก่อนการใช้งาน ขาดความรอบคอบและไม่ได้นึกถึงผู้อื่น จนสำนึกได้เมื่อรู้ว่าลูกสาวตนเองอยู่ในรถที่ประสบอุบัติเหตุ และส่วนสุดท้ายคือส่วนของผู้โดยสาร ได้สื่อผ่านตัวละครเด็กผู้ชายที่คาดเข็มขัดนิรภัย ทำให้รอดจากอุบัติเหตุครั้งนี้ แต่ในทางตรงกันข้าม เด็กที่อยู่ในท้องของผู้หญิงอีกคนกลับต้องเสียชีวิต เนื่องจากผู้หญิงคนดังกล่าวไม่ได้คาดเข็มขัดนิรภัย ในส่วนนี้กลวิธีและเทคนิคในการนำเสนอเหมือนเช่นเดียวกับ 2 ส่วนแรก แต่แตกต่างกันตรงที่การยุติของเรื่องราว (ending) หรือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด มีจุดหักเหทิศทางของเรื่อง (turning point) กล่าวคือ เด็กคนนี้รอดชีวิตเนื่องจากคาดเข็มขัดนิรภัย ต่างจากสองส่วนแรกที่มีแต่ความสูญเสียและไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้

ทั้งนี้สามส่วนนี้มีการใช้จุดดึงดูดที่เหมือนกันคือ จุดดึงดูดใจด้านความกลัว (Fear Appeal) เป็นจุดดึงดูดใจที่มุ่งสร้างให้เกิดความรู้สึกหวาดวิตกแก่ผู้รับสาร และจะกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ที่สอดคล้องกับสารในภาพยนตร์โฆษณาอื่นๆ หรือเลิกพฤติกรรมที่ผิดที่ได้เคยกระทำไว้ โดยจุดดึงดูดใจด้านความกลัวนี้ เป็นจุดสำคัญในการที่จะสื่อสารหรือรณรงค์ในเรื่องการขับขี่ที่สามารถเข้าถึงจิตใจของผู้ชมได้ง่ายและใกล้ตัวที่สุด เนื่องจากอุบัติเหตุเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เสมอ จึงต้องมี การป้องกันและปฏิบัติตัวที่ถูกต้องจนเป็น

ส่วนที่ 4 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม

โฆษณาเรื่อง อย่าให้ใครว่าไทยไม่อ่อม

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านตัวละครผู้ชายที่มีลักษณะวัยทำงานและมีนิสัยเก็บอ่อม โดยในโฆษณาแทนการอ่อมด้วยกระปุกอ่อมสินรูปหมูที่เป็นแอนิเมชัน มีการดำเนินเรื่องราวจนมาถึงภาวะวิกฤต (climax) ที่คนรักต้องการซื้อโทรศัพท์ใหม่ ซึ่งตัวละครผู้ชายต้องทำการตัดสินใจว่าจะเลือกกระปุกหมูหรือคนรัก ซึ่งจุดนี้เปรียบเสมือนอุปสรรคในการอ่อม โดยสุดท้ายแล้วตัวละครผู้ชายเลือกที่จะทุบกระปุกหมู แต่ก็ยังมีหมูอีกหลายตัววิ่งออกมาอีกเป็นเหมือนตัวช่วยในการอ่อม ทั้งนี้ได้มีการสรุปเรื่องในแบบปิด (closing) คือการคลี่คลายปัญหาทั้งหมด ซึ่งจบด้วยการแนะนำแอปพลิเคชันในการช่วยวางแผนการอ่อม ที่สามารถทำให้เราอ่อมเงินได้ทุกที่ ทุกวัน ทุกเดือนนั่นเอง สำหรับแก่นความคิดหลักของเรื่องนี้ สามารถเข้าใจและจับใจความได้ไม่ยาก เนื่องจากมีตัวละครที่แสดงบทบาทในเรื่องการอ่อมและสัญญาของการอ่อมได้ชัดเจน

กลวิธีในการสร้างสรรค์ ใช้วิธีการดึงดูดใจด้านเหตุผล (Rational Appeal หรือ Informational Appeal) โดยในโฆษณาจะพูดถึงแอปพลิเคชันที่สามารถตอบสนองความต้องการในด้านอ่อมของผู้บริโภค ส่งผลให้มีจุดดึงดูดใจด้านความสะดวกสบาย (Convenience Appeal) เนื่องจากว่าเป็นตัวช่วยที่ทันสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบันอีกด้วย

โฆษณาเรื่อง มินา โชติคำ

รูปแบบการเล่าเรื่อง เนื้อเรื่องในโฆษณานี้ได้ดำเนินเรื่องด้วยตัวละครหลัก คือ มินา โชติคำ ที่ทำอาชีพหมอเดอไรซ์ได้รับจ้าง มาพูดถึงเรื่องราวที่ตนได้ทำการเรียกร้องและเปิดให้คนโหวต มีการดำเนินเรื่องมาจนใกล้จบจึงทำให้รู้ว่าสุดท้ายแล้ว มินา โชติคำ ได้มีโอกาสไปศึกษาที่ต่างประเทศ เพียงแต่ไม่ต้องการทำงานประจำเท่านั้นเอง ส่งผลให้ประกอบหลายอาชีพและทำอาชีพที่ตนอยากจะทำ ทั้งนี้โฆษณานี้จึงทำให้เห็นว่า อย่าตัดสินคนจากภายนอกและทำให้เห็นว่าอาชีพอื่นก็เป็นอาชีพที่มีความรู้ได้ ทุกคนยังต้องการพื้นที่การเรียนรู้อีกมากมายในสังคมที่มีความเจริญแล้ว ซึ่งนั่นก็คือแก่นความคิดหลักของเรื่องนี้ ในการสรุปเรื่องของโฆษณาชิ้นนี้ เป็นการสรุปเรื่องแบบเปิด (opening) คือ การทิ้งปมปัญหาไว้ให้คิด ไม่สรุปไปในทางใดทางหนึ่ง กล่าวคือ จบแบบให้ผู้ชมคิดว่าควรมีพื้นที่การเรียนรู้หรือไม่เห็นด้วยกับความคิดของมินา โชติคำ หรือไม่

กลวิธีในการสร้างสรรค์ได้มีการใช้วิธีดึงดูดใจด้านอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกและสอดแทรกความคิดใหม่ๆ ซึ่งคงทำให้ผู้ชมหลายๆท่านติดตาม โดยเป็นจุดดึงดูดใจด้านความนิยมสูง (Popularity Appeal) และมีจุดดึงดูดใจด้านความแปลกใหม่ (Novelty Appeal)

โฆษณาเรื่อง Game show

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีเนื้อเรื่องที่สื่อสารผ่านตัวละครพ่อและลูกสาว โดยลูกสาวได้ถามพ่อกเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทางด้านคนเป็นพ่อกก็ต้องเลือกที่จะตอบหรือไม่พูดคุยเรื่องนี้ ทั้งนี้ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมเรื่องนี้ มีแก่นความคิดก็คือ การเปิดให้มีการพูดคุยเรื่องเพศ ดังที่ในโฆษณากล่าวว่า “เปิดโอกาสคุย ปิดโอกาสพลาด”

กลวิธีในการสร้างสรรค์ใช้วิธีการดึงดูดใจด้านอารมณ์ขัน (Humor Appeal) เป็นจุดดึงดูดใจที่สามารถทำให้ผู้คนจดจำได้ง่าย โดยเทคนิคในการนำเสนอเลือกใช้แบบคลื่นลูกใหม่ (New wave)

ส่วนที่ 5 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กรและตราสินค้าอย่างเด่นชัด

โฆษณาเรื่อง Welcome Sound

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านเรื่องราวของเด็กที่หูหนวกแต่กำเนิด ที่ได้รับการผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียม และได้ยินเสียงครั้งแรกในชีวิต โดยพล็อตเรื่องมีการลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ตอนที่เด็ก ๆ ทีมงานไปเก็บเสียงตามที่ต่างๆ จนกระทั่งเด็กหูหนวกได้ยินเสียงครั้งแรก ทั้งนี้ตอนสุดท้ายแล้วแม้แต่เด็ก ๆ ทีมงานก็เคยเป็นเด็กที่ได้รับการผ่าตัดใส่ประสาทหูเทียมมาแล้วเช่นกัน ถือเป็นสรุปเรื่องแบบปิดและสามารถเข้าใจได้ง่าย โดยมีแก่นความคิด คือ การต้องการให้เด็กหูหนวกกลับมาได้ยินเสียงอีกครั้ง ซึ่งโฆษณานี้ก็จัดทำขึ้นมาตามแก่นความคิดได้อย่างครอบคลุม

กลวิธีสร้างสรรค์ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ขึ้นนี้ ใช้วิธีการดึงดูดใจด้านอารมณ์ โดยเป็นจุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ทางบวก (Positive Appeal) ให้ผู้ชมรู้สึกซึ่งประทับใจและมีความหวังที่เด็กๆ จะกลับมาได้ยืนเสียงและใช้ชีวิตปกติอีกครั้ง ในขณะที่เดียวกันก็ใช้จุดดึงดูดใจด้านข่าวและข้อมูลที่เป็นจริง (News Appeal) ซึ่งเป็นจุดดึงดูดใจที่อ้างอิงข้อมูลความจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม มาใช้เป็นจุดดึงดูดใจในงานโฆษณา

โฆษณาเรื่อง พินัยกรรมอวัยวะ

รูปแบบการเล่าเรื่อง มีแก่นความคิดของเรื่องคือ การสร้างความเข้าใจในการบริจาคอวัยวะ เนื่องจากผู้ที่บริจาคเองมองว่า อวัยวะของตนสามารถช่วยผู้อื่นได้อีกหลายคน เมื่อตนเสียชีวิตแล้วก็ไม่สามารถเอาไปได้ จึงยินดีที่จะบริจาคเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการและให้เขาเหล่านั้นมีชีวิตต่อไปได้ ซึ่งในโฆษณาก็ได้สื่อสารออกไปสู่ผู้ชมอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจน

กลวิธีในการสร้างสรรค์ใช้จุดดึงดูดใจด้านอารมณ์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกในการเสียสละ บางคลิปเป็นเหมือนการบอกกล่าวครั้งสุดท้าย อีกทั้งยังแสดงถึงความช่วยเหลือและขอความร่วมมือให้ญาติตัดสินใจแทนผู้เสียชีวิต นอกจากนี้มีการใช้ดนตรีที่ช้าและฉาบประกอบที่ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเทคนิคที่ใช้เน้นให้ผู้ชมแสดง (Presenter) มาทำการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่ต้องการนำเสนอไปยังคนในสังคมด้วยลักษณะสร้างความเข้าใจและแสดงถึงเจตจำนงในการช่วยเหลือดังกล่าว

อภิปรายผล

ส่วนที่ 1 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางความคิด

ผลการวิจัยพบว่า โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางความคิด (Public Service Advertising for Cognitive Change) เป็นการโฆษณาที่มุ่งให้ความรู้ต่อคนในสังคม หรือเป็นการโฆษณาที่มีส่วนช่วยให้สังคมได้รับรู้และทราบถึงปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เพื่อให้คนในสังคมเกิดความตระหนักต่อปัญหานั้นมากยิ่งขึ้น โดยโฆษณาที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกมาเป็นกรณีศึกษา จัดอยู่ในส่วนนี้จำนวน 4 โฆษณา ได้แก่ The choice , Welcome sound , Thank you for sharing และ The accident ซึ่งทั้ง 4 เรื่องนี้ ได้มีการเล่าเรื่องที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และมีการใช้จุดดึงดูดใจด้านอารมณ์เช่นเดียวกันทุกเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับประเภทของจุดดึงดูดใจและเทคนิคในการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ในภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์ (Appeal Types and Creative Presentation Techniques in Television Commercial) ตามที่ Wells, Burnett และ Moriarty (2000) ได้กล่าวไว้ว่า “จุดดึงดูดใจ (Appeal) คือ สิ่งที่ทำให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกว่า ประเด็นทางสังคมที่ได้กล่าวถึงในภาพยนตร์โฆษณามีความน่าสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งสามารถดึงดูดใจให้ผู้บริโภคเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมได้ ด้วยการเข้าถึงปัญหา ความต้องการ

และเป้าหมายของผู้บริโภค รวมถึงการยื่นข้อเสนอที่สามารถแก้ปัญหา ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้บรรลุเป้าหมายได้”

ส่วนที่ 2 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางกระทำ

ผลการวิจัยพบว่า ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง ส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางการกระทำ (Public Service Advertising for Action Change) เป็นการโฆษณาที่มีวัตถุประสงค์ที่เน้นในเรื่องการกระทำ ตามวัตถุประสงค์ของการตลาดเพื่อสังคมของ Kotler และ Andreason (1991) ที่ว่า “เป็นการชักชวนให้กลุ่มเป้าหมายกระทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งเมื่อกลุ่มเป้าหมายได้กระทำ (Action) ตามที่สารในโฆษณาได้ว่าไว้ แม้เพียงครั้งเดียว หรือสองสามครั้งแล้ว เลิกกระทำไปหรือกระทำไม่ต่อเนื่อง ก็ถือได้ว่าโฆษณาส่งเสริมสังคมชิ้นนั้นประสบความสำเร็จ” โดยโฆษณาที่ได้นำมาเป็นกรณีศึกษาและจัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่เรื่อง ความซื่อสัตย์ , เขียว เสถียร ธรรมสถาน, คนหาหน้าเหมือน และ The accident

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงด้านการกระทำนั้น มีการสื่อสารที่ต้องใช้วิธีการนำเสนอในลักษณะที่กระทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ซึ่งอาจมีทั้งด้านบวกและลบ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงผลที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะในรูปแบบเรื่องจริงหรือสถานการณ์สมมติก็ตาม

ส่วนที่ 3 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ผลการวิจัยพบว่าภาพยนตร์ส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม (Public Service Advertising for Behavior Change) เป็นการโฆษณาที่มุ่งให้ประชาชนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นสาเหตุของปัญหาสังคมมาสู่พฤติกรรมใหม่ที่ถูกต้อง ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์นี้จะประสบผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มเป้าหมายมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่โฆษณาได้สื่อสารอย่างถาวร หรือสามารถปฏิบัติอย่างต่อเนื่องภายในระยะเวลาหนึ่ง โดยภาพยนตร์โฆษณาที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกมาเป็นกรณีศึกษา จัดอยู่ในส่วนนี้จำนวน 4 โฆษณา ได้แก่ เรื่อง ความซื่อสัตย์ , Speed Blinds you , Will you be my GF? และ The accident ซึ่งทั้ง 4 เรื่องนี้ ได้มีการเล่าเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมและต้องการให้ประชาชนเกิดพฤติกรรมใหม่ที่ถูกต้อง

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ภาพยนตร์โฆษณาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้ ต้องอาศัยระยะเวลาที่นาน ไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาที่ออกอากาศ ความถี่ในการเผยแพร่เพื่อตอกย้ำให้ผู้ชม ตระหนัก เพื่อที่คนในสังคมจะได้ปฏิบัติตาม เนื่องจากเห็นตัวอย่างจนชินและลงมือปฏิบัติจนติดเป็นนิสัยและกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องในที่สุด

ส่วนที่ 4 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม

ผลการวิจัยพบว่า โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยม (Public Service Advertising for Value Change) เป็นการโฆษณาที่มุ่งส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องให้กับประชาชนในสังคม โดยโฆษณาที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกมาเป็นกรณีศึกษา จัดอยู่ในส่วนนี้จำนวน 3 โฆษณา ได้แก่ อย่าให้ใครว่าไทยไม่อ่อม , มินา โชติคำ และ Game show ซึ่งทั้ง 3 เรื่องนี้ได้มีการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในสังคมและต้องการให้ประชาชนเกิดค่านิยมใหม่ๆในประเด็นนั้นๆ

โดยสรุปผลจากงานวิจัยนี้มีภาพยนตร์โฆษณาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงค่านิยม มีการเล่าเรื่องและเทคนิคในการนำเสนอที่หลากหลายมากกว่าส่วนอื่น ทั้งรูปแบบที่เป็นตัวละครสมมติ การสัมภาษณ์จากบุคคลในเรื่องจริง หรือแม้กระทั่งลักษณะนำเสนอที่แปลกใหม่สนุกสนาน อย่างไรก็ตามในการเปลี่ยนแปลงค่านิยมจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาเช่นเดียวกัน เนื่องจากค่านิยมของคนในสังคมเป็นสิ่งที่ถูกปลูกฝังมาเป็นเวลานาน ดังนั้นการที่จะรับชมโฆษณาเพียงเสี้ยวนาทีคงไม่อาจเปลี่ยนแปลงค่านิยมได้อย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องค่อยๆถ่ายทอดโฆษณาส่งเสริมสังคมแนวนั้นในช่วงเวลาที่ยาวกว่าภาพยนตร์โฆษณาที่มีวัตถุประสงค์อื่น เพื่อให้คนในสังคมเกิดความเข้าใจในค่านิยมที่ถูกต้อง

ส่วนที่ 5 ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กรและตราสินค้าอย่างเด่นชัด

ผลการวิจัยพบว่า ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร และตราสินค้าอย่างเด่นชัด (Public Service Advertising for Corporate or Brand Image) เป็นการโฆษณาที่มุ่งประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ที่บริษัทได้กระทำเพื่อสาธารณะประโยชน์ให้สมาชิกในสังคมได้รับทราบ เพื่อมุ่งหวังให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้บริโภค โฆษณาที่เป็นกรณีศึกษาในส่วนนี้มีเพียง 2 เรื่อง คือ เรื่อง Welcome sound และเรื่อง พินัยกรรมอวยวะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ มีความเห็นว่า ส่วนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร และตราสินค้าอย่างเด่นชัด ภาพยนตร์โฆษณาจะมีลักษณะที่เป็นการรณรงค์ การขอความร่วมมือบริจาคหรือช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งจากตัวอย่างทั้ง 2 เรื่องใช้วิธีการอัดคลิปวิดีโอแล้วเผยแพร่ลงโซเชียล อย่างไรก็ตามด้วยการพัฒนาของการเข้าถึงสื่อและเทคโนโลยีที่ก้าวไกล การนำเสนอในลักษณะนี้อาจจะส่งผลให้สังคมมีการช่วยเหลือกันมากยิ่งขึ้นก็เป็นได้

ข้อเสนอแนะ

ในปัจจุบันมีปัญหาสังคมเกิดขึ้นมากมาย เนื่องจากโลกที่เปลี่ยนไปทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมการศึกษาและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา ก่อให้เกิดความคิด พฤติกรรมและค่านิยมที่ผิดๆ ซึ่งการที่มี

โฆษณาส่งเสริมสังคมออกมามากขึ้น อาจมีส่วนช่วยให้คนที่ได้รับชมและรับฟัง เกิดการตระหนักหรือมีการเปลี่ยนแปลงความคิด การกระทำ พฤติกรรมหรือค่านิยมได้บ้างไม่มากก็น้อย จากผลการศึกษาวิจัยจะเห็นว่า โฆษณาส่งเสริมสังคมดังกล่าวข้างต้นมีองค์ประกอบในการเล่าเรื่องครบถ้วน และส่วนใหญ่มีการใช้จุดดึงดูดใจด้านอารมณ์เชิงลบ ทั้งนี้จึงเสนอแนะว่า ควรที่การส่งเสริมภาพยนตร์โฆษณาที่ส่งเสริมสังคมควรทำในเชิงบวกมากขึ้น ถึงแม้ว่าการใช้อารมณ์เชิงลบจะสะท้อนให้ผู้ชมเห็นถึงผลกระทบที่ตามมาหรือเป็นอุทาหรณ์ แต่ก็มีบุคคลบางส่วนเลือกที่จะไม่รับสื่อประเภทนี้ เนื่องจากความเบื่อหน่ายหรือไม่ต้องการความสลดหรือมีความเศร้า หรือไม่อยากเสพสิ่งที่มองแล้วหดหู่อีกทั้งจะเห็นว่าโฆษณาส่งเสริมสังคมที่มีการโฆษณาณรงค์ในเรื่องต่างๆก็ยังมีผลการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ยืนยาวมากเพียงพอ เช่น การให้คนเลิกบุหรี่ การให้งดเหล้า ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งก็สามารถเปลี่ยนได้เพียงระยะเวลาสั้นๆ หรือในทางตรงกันข้ามช่วงก่อนเทศกาลสินค้าดังกล่าวกลับขายดียิ่งขึ้นไปอีก ดังนั้นในการทำโฆษณาส่งเสริมสังคมยุคใหม่ควรที่จะจับประเด็นหรือมีการใช้วิธีการเล่าเรื่องแนวใหม่บ้าง โดยอาจลองใช้จุดดึงดูดใจเชิงบวกเข้ามาช่วยมากยิ่งขึ้น หรืออาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดโฆษณาหรือแคมเปญต่างๆอาจเป็นไปได้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงในวงกว้างและยืนยาว

โดยสรุปแล้วจะเห็นว่า การเล่าเรื่องผ่านโฆษณาส่งเสริมสังคมในปัจจุบัน ควรมีการพัฒนาต่อไป ในทั้งทางด้านการเล่าเรื่อง การสร้างแก่นความคิดหลัก เทคนิคที่ใช้จูงใจ รวมถึงการใช้วาทกรรมต่างๆ ทั้งนี้เพราะเนื้อหา(Content) เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ผลิตจะต้องตระหนักถึง เพื่อที่ผู้ชมจะได้รับประโยชน์และคุณค่าจากสื่ออย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากว่าปัจจุบันการสื่อสารและพฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยีการสื่อสาร ผู้บริโภคได้รับสื่อจากหลากหลายช่องทางควรมีการศึกษารูปแบบการเล่าเรื่องและวิธีการเล่าเรื่องที่แปรไปตามช่องทางของสื่อว่าส่งผลกระทบต่อผู้รับสาร โดยเฉพาะภาพยนตร์โฆษณาเชิงสังคมเพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ละเอียดเป็นปัจจุบันและนำมาพัฒนาสร้างสรรค์วงการโฆษณาต่อไป

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมระหว่าง พ.ศ. 2558 – 2560 จำนวน 13 เรื่องเท่านั้น ดังนั้นการศึกษารายต่อไปควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในระยะอื่น รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบงานวิจัยในต่างประเทศที่เป็นภาพยนตร์โฆษณาเรื่องส่งเสริมสังคมประเภทเดียวกัน เพื่อจะได้นำผลการศึกษาที่ได้มาเปรียบเทียบความแตกต่างและสะท้อนแนวคิดที่เป็นสากลต่อไป

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). **สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.
- ขบวน พลตรี. (2530). **มนุษย์กับสังคม**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาสนา.
- ชูรีพันธ์ สะวานนท์. (2542). การใช้การจูงใจด้านความรู้สึกลึกซึ้งในโฆษณาส่งเสริมสังคมทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติรส อุตสาหกิจ. (2541). **การวิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์โฆษณาประชาสัมพันธ์ (พ.ศ. 2539 – 2541)**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2545). **สัณนิทัศน์ , โครงสร้างนิยม , หลังโครงสร้างนิยมกับการศึกษารัฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิภาษา.
- ดลชัย บุญยะรัตเวช. (2545). **แนวโน้มใหม่ของโลก ตอน 2 : ผลกระทบสู่แนวโน้มของมนุษย์สังคม การสื่อสาร และการสร้างแบรนด์**. BrandAge, 3(1) : หน้า 91-92.
- ทรงศิริ พันธุ์เสวี. (2540). **การวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาทางโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์ ประเภทส่งเสริมสังคมทางสื่อโทรทัศน์ (พ.ศ. 2535-2539)**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธารีพันธ์ ทีปะศิริ. (2528). **ปัญหาสังคม**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยา-มนุษย์วิทยา คณะมนุษยวิทยา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธารีพันธ์ ทีปะศิริ. (2528). **หลักการใช้เสียงสำหรับการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ หน่วยที่ 5 เอกสารการสอนชุดวิชา การผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญรักษ์ บุญญะเดมาลา. (2537). **ฐานันดรที่สี่ จากระบบโลกถึงรัฐไทย**. กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช. (2540). **การตลาดเพื่อสังคม**. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช. 2539 (2544 อัปเดตสำเนา). **แรงจูงใจกับการโฆษณา**. กรุงเทพมหานคร : โครงการวิจัยเสริมหลักสูตรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัทยา สายหู. (2529). **กลไกของสังคม**. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์
- รวมพร ศรีสุมานันท์. (2541). **การวิเคราะห์การเล่าเรื่องทางโทรทัศน์ในรายการสัมภาษณ์**.

- วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2546). **นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ**. ภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2537). **การบริหารการโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด**. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2526). **สังคมวิทยาปัญหาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์
- สุจิตรา รัตนกรกช. (2533). **การวิเคราะห์ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519-2531**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมน อยู่สิน. (2531). **เอกสารการสอนชุดวิชา ธุรกิจโฆษณา หน่วยที่ 11-15 สาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2535). **กว่าจะเห็นเป็นโฆษณา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สารมวลชน.
- เสาวลักษณ์ อัสวเทววิช. (2543). **การนำเสนอบุคลิกภาพตราสินค้าในภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดุลย์ ต้นประยูร. (2526). **ปัญหาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อรยา เอี่ยมชื่น. (2536). **การวิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาทางโฆษณาทางสื่อโทรทัศน์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533- 2534**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีย์ จงเกษมสุข. (2541). **การรับรู้และทัศนคติที่มีต่อภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมสังคมที่ใช้ความกลัว**. โครงการพิเศษปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ และคณะ (บรรณาธิการ). (2542). **จินตทัศน์ทางสังคมในภาษาสื่อมวลชน**. โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Areerat Limwongsuwan. (2001). *An Analysis of the Narrative in Romantic Drama Screenplays : A Case Study of Academy Awards Nominees for Best Screenplay 1994-1998*. Faculty of Graduate Studies. Mahidol University.
- Arens, W. F. & Bovee, C. L. (1994). *Contemporary advertising*. Burr Ridge, Illinois : Irwin
- Arens, W. F. (1996). *Contemporary advertising*. (6th ed.). Chicago : Irwin.

- Arens, W. F. (1999). Contemporary advertising. (7th ed.). Chicago : Irwin.
- Baldwin, H. (1989). How to create effective tv. Commercials. (2nd ed.). Illinois : NTC Business Book.
- Belch, G. E. & Belch, M. A. (2001). Advertising and promotion : An integrated marketing communications perspective (5th ed.). New York : McGraw-Hill.
- Bernard F. Dick. (1998). Anatomy of Film. New York : St. Martin's Press.
- Bloom, P. N. & Novelli, W. D. (1981). Problem and challenges in social marketing. Journal of Marketing, 45 : 79-88.
- Book, A. C., Cary, N. D. & Tannenbaum, S. L. (1995). The radio & television commercial (3rd ed.). Illinois : NTC Business Book.
- Burnett, J. & Moriarty, S. (1998). Introduction to marketing communication: An integrated approach. Upper Saddle River, NJ : Prentice-Hall.
- Coulter, R. H. & Pinto, M. B. (1995). Guilt appeal in advertising : What are their effects? Journal of Applied Psychology, 80(6) : 697-705.
- Cynthia Whissell. (1998). Using and Emotional Compass to Describe the Emotional Tone of Situation Comedies. Psychological Reports. 82,2 (Apr. 1998) : 643-646.
- Fine, S. (1990). Social marketing : Promoting the causes of public and nonprofit agencies. Boston : Allyn and Bacon.
- Fox, K. F. A. & Kotler, P. (1980). The marketing of social cause : the first ten years. Journal of Marketing, 44 : 24-33.
- Hackley, Chris. (2005). Advertising and Promotional. New York: Sage Publications.
- Harton, P. B. & Leslie, G. R. (1976). The social problem. New York. : Applenton-Cetury-Century-Crofts.
- Jacob Lothe. (2000). Narrative in Fiction and Film. New York : Oxford University Press.
- Jill Nelmes (ed.). An Introduction to Film Studies. London : Routledge , 1996.
- Kotler, P. & Andreasen, A. (1991). Strategic marketing for nonprofit organization (4th ed.). New Jersey : Prentice Hall.
- Kotler, P. & Levy, S. J. (1973). Broadening the concept of marketing. In Lazer, W. & Kelly, E. G. (Eds.), Social marketing : Perspectives and viewpoints. Homewood, Illinois : Richard D. Irwin.

- Kotler, P. & Roberto E. L. (1989). Social marketing : Strategies for changing public behavior. New York : Free Press.
- Kotler, P. & Zaltman, G. (1971). Social marketing : An approach to planed social change. Journal of Marketing, 35 : 3-12.
- Lutz, R. J. (1991). The role of attitude theory in marketing, In Kassarjan, H. H. & Robertson, T. (Eds.), Perspectives in consumer behavior (4th ed.). Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- Mackee, J. B. (1969). Introduction Society. New York : Holt Rinchart & Winston.
- Mc Quail, Danis. (1992). Mass Communication : a theory an introsuction 3rd ed. London : Sage.
- Mc Quail, Danis. (1992). Mass Performance : Mass Communication and the public interest. London : Sage.
- McCracken, Grant. (1988). Culture and Consumption. Bloomington: Indiana University.
- Mosher, D. L. (1994). Guilt. Encyclopedia of Human Behavior. Volumn 2. (n.p.) : Academic Press.
- Mowen, J. C. (1995). Consumer behavior. (4th ed.). Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- Rothschild, M. L. (1979). Marketing communications in nonbusiness situations or why it's so hard to sell Brotherhood like soap. Journal of Marketing, 43 : 11-20.
- Stern, L. W. & El-Ansary, A. L. (1992). Marketing channels. (4th ed.). Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- Weibe, G. D. (1952). Merchandising commodities and citizenship on television. Public Opinion Quarterly, (Winter) : 679-691.
- Weinreich, N. K. (1999). Hands-on social marketing: A step-by-step guide. California: Sage Publication.
- Well, W., Burnett, J. & Moriarty, S. (1989). Advertising : principles & practice. (1th ed.). Upper Saddle River, NJ : Prentice-Hall.
- Wells, Burnett and Moriarty (2000). Advertising: Principles and Practice. 5 th ed. New Jersey: Prentice Hall.
- Willmott, M. (2001). Citizen brands : Putting society at the heart of your business. Chichester : Wiley.

การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด

วรกันต์ ภาวโชติธัญญา*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด 2) สร้างหลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด 3) ประเมินการใช้หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด มีระดับความสำคัญของสมรรถนะสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ด้านความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่และความรับผิดชอบในงาน 2) ด้านความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดสินค้า 3) ด้านการบริการที่ดี

2. การทดลองใช้หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ และการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัดของผู้เข้ารับการอบรม พบว่า หลังสิ้นสุดกระบวนการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สมรรถนะ การพัฒนาสมรรถนะ สมรรถนะที่จำเป็น

*นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

This study aims to study 1) to study the essential competency of Product Consultant at MAP Active (Thailand) Company Limited. 2) To create curriculum to develop the competencies of Product Consultant at MAP Active (Thailand) Company Limited. 3) To evaluate the curriculum development competencies of the position of Product Consultant at MAP Active (Thailand) Company Limited. Findings are as follows:

1. The essential competencies of product consultant were as follow 1) integrity and accountability 2) product knowledge 3) excellent service

2. The trial of develop the competencies curriculum of Product Consultant at MAP Active (Thailand) Company Limited. Findings are as follows: 1) The satisfaction of the participants is at the highest level, with an average (\bar{X}) = 4.66 than the threshold. 2) The comparison between the achievement of knowledge of the participants indicated and the comparison of self-assessment on the competencies of the Product Consultant at MAP Active (Thailand) Company Limited was found at the end of the training process, higher than before the training, a significant statistical level .05

Keywords: Debt burden, Government officials, Department of Land Transport

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจประเภทค้าปลีก ผู้จัดจำหน่ายสินค้าอาดิดาส (adidas) ซึ่งเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในกลุ่มคนไทยที่รักการออกกำลังกาย และรักการแต่งกายแนวสปอร์ต (sport style) โดยในปัจจุบัน บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ได้มีการขยายสาขาอาดิดาส (adidas) ที่อยู่ในความดูแลออกไปถึง 117 สาขาทั่วประเทศ แต่ทางบริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ก็ยังประสบกับปัญหาการแข่งขันทางธุรกิจที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งจากสินค้าแบรนด์เดียวกันที่อยู่ในความดูแลของบริษัทอื่น สินค้าจากแบรนด์บริษัทคู่แข่ง และสินค้าลอกเลียนแบบ อีกทั้งจากการพัฒนาระบบการสื่อสารในยุคปัจจุบันที่สามารถเพิ่มช่องทางการขายได้หลากหลายมากขึ้น สร้างความสะดวกสบายให้แก่ผู้บริโภคมากขึ้น ทำให้อำนาจการต่อรองในการเลือกซื้อสินค้า เปลี่ยนไปอยู่ในมือของผู้บริโภคมากขึ้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อยอดขายของพนักงานขายและบริษัทอย่างเห็นได้ชัด

จากการศึกษาของศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2558) ได้ข้อสรุปว่ายอดขายชุดกีฬาในประเทศปี 2558 จะอยู่ที่ระดับ 12,000 ล้านบาท และมีโอกาสที่จะพุ่งไปอยู่ที่ 15,000 ล้านบาทได้ใน 5 ปีข้างหน้า กระแสความนิยมในการออกกำลังกายไม่เพียงแต่จะทำให้ธุรกิจที่ได้รับประโยชน์โดยตรงอย่างชุดกีฬาได้รับอานิสงส์ ยังมีอีกหลายธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่คาดว่าจะเติบโตรับกระแสความนิยมที่เกิดขึ้นตามไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจอุปกรณ์กีฬา ธุรกิจสถานออกกำลังกาย (fitness) และหลักสูตรสอนกีฬาประเภทต่าง ๆ สินค้าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้สำหรับออกกำลังกาย (เน้นคุณสมบัติด้านการติดตามการเคลื่อนไหวและฝึกฝนเพื่อสถิติที่ดีขึ้น) รวมไปถึงอาหารเพื่อสุขภาพ (clean food) เป็นต้น ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องติดตามความเคลื่อนไหวในตลาดอย่างใกล้ชิด เพื่อนำมาพัฒนาและสร้างโอกาสใหม่ ๆ ให้กับธุรกิจ เพราะการทำธุรกิจในยุคปัจจุบันไม่มีสูตรตายตัว แต่ความสำเร็จและความยั่งยืนขึ้นอยู่กับว่าใครพร้อมที่จะปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงได้ดีและเร็วกว่ากัน

ท่ามกลางการแข่งขันที่มีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น ถึงแม้ว่าทางฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์จะทำการคิดค้นเทคโนโลยีและการออกแบบสินค้าใหม่ ๆ มากขึ้น แต่ถ้าหากปราศจากความสามารถและสมรรถนะที่สูงของพนักงานขายที่จะถ่ายทอดคุณสมบัติ และจุดเด่นในรายละเอียดของสินค้า หรือแม้กระทั่งเทคนิคการขายที่สามารถเอาชนะใจลูกค้า ก็ไม่สามารถทำให้องค์กรสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันเพิ่มขึ้นได้ การที่พนักงานขายขององค์กรสามารถนำเสนอสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้บริการได้อย่างรวดเร็วและน่าประทับใจมากกว่าเมื่อเทียบกับคู่แข่ง จะทำให้องค์กรสามารถสร้างผลกำไรและอยู่รอดได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น องค์กรจึงหันมาตระหนักในวิธีการที่จะกำหนดและพัฒนาสมรรถนะในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการสร้างผลงานที่มีคุณภาพสูงได้ (นิสตาร์ก เวชยานนท์, 2552, หน้า 15-16)

ดังนั้น พนักงานตำแหน่ง Product Consultant หรือพนักงานขายของ บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด จึงจำเป็นต้องมีความรู้ ทักษะ และความสามารถเพื่อเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระดับของนักขายมืออาชีพ เพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างสูงสุด และเพื่อความสำเร็จมาสู่องค์กร ซึ่งเนื้อหาในการศึกษางานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดและพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant เพื่อให้เกิดยอดขายที่น่าพึงพอใจ และการส่งมอบการบริการที่เป็นเลิศ และสร้างความประทับใจให้แก่ลูกค้า อีกทั้งยังทำให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายสูงสุดที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด
2. เพื่อสร้างหลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด
3. เพื่อประเมินการใช้หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลวิจัยทำให้ทราบถึงสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด
2. ได้หลักสูตรสำหรับพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด
3. ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant ให้แก่บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาพนักงานตำแหน่ง Product Consultant ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วิธีการศึกษาและกรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ดังนี้

สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของบุคคล ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ เช่น อุปนิสัย ทัศนคติ บุคลิกภาพ เป็นต้น ซึ่งสามารถวัดได้จาก พฤติกรรมที่แสดงออกมาให้เห็น และต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ค่านิยม และ เป้าหมายขององค์กร เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพสูงสุด รวมถึงสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานสูงจาก บุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานต่ำหรือปานกลาง (ชูชัย สมितिไกร, 2556; หน้า 41)

การสร้างหลักสูตร หมายถึง หลักสูตรฝึกอบรมจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและ สัมพันธ์คล้าย ๆ กับหลักสูตรทั่วไป เพียงแต่จะมีขอบเขตที่แคบกว่า ทั้งนี้เพราะหลักสูตรฝึกอบรมเป็น หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาเฉพาะกิจและนำมาจัดกิจกรรมและนำมาจัดการฝึกอบรมให้กับพนักงานหรือ บุคลากรเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และใช้เวลาสั้น ๆ องค์กรประกอบหลักสูตรฝึกอบรมจึงคล้ายคลึงกับ หลักสูตรทั่ว ๆ ไป โดยมีองค์ประกอบดังนี้ 1) วัตถุประสงค์หลักสูตรฝึกอบรม (วัตถุประสงค์ปลายทาง) 2) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (วัตถุประสงค์นำทาง) 3) เนื้อหาหรือหน่วยฝึกอบรม 4) กิจกรรมการ ฝึกอบรมหรือเทคนิควิธีการจัดฝึกอบรม 5) สื่อการฝึกอบรม 6) การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม (ยุทธ ไถยวรรณ, 2559; หน้า 47)

การพัฒนาสมรรถนะ หมายถึง การพัฒนาสมรรถนะ (competence development) ประกอบไปด้วยส่วนของแผนการพัฒนาและกิจกรรมการพัฒนา เช่นรูปแบบต่าง ๆ ของการเรียนรู้ อย่างไม่เป็นทางการ เช่น การอบรมเป็นรายบุคคล (personal training) การอบรมในงาน (job training) การพัฒนาทางการจัดการ (management development) การให้คำปรึกษา (employee consultations) การวางแผนพัฒนาอาชีพ (career planning) หรือรูปแบบที่เป็น ทางการ เช่น การประชุมกลุ่ม (work group) การสัมมนา (seminars) การทำวงจรรคุณภาพ (quality circles) เป็นต้น ในการพัฒนาสมรรถนะนั้นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญอย่างมากคือ ต้องสร้างให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทั้งในเรื่องของ ความรู้ (knowledge) ทักษะ (skill) ทัศนคติ (attitude) และ ลักษณะเฉพาะอื่น ๆ ของบุคคล โดยลักษณะของการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมเดิมและสร้าง พฤติกรรมใหม่ที่ยั่งยืน (นิสตาร์ก เวชยานนท์, 2556; หน้า 159-161)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ดำเนินการวิจัยในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ผู้วิจัยได้ศึกษาสมรรถนะหลักที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant โดยศึกษาข้อมูล เอกสาร ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแนวคำถามแบบมีโครงสร้าง (structured interview) ในการวิจัยแบบการสนทนากลุ่ม (focus group research)

ขั้นตอนที่ 2 สร้างหลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นการทดลองใช้หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 30 คน ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังหลังทดลอง (One Group Pre-test and Post-test Design)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทหารดับความสำคัญของสมรรถนะโดยใช้วิธีการคำนวณหาหาค่ามัธยฐาน และค่าระหว่างพิสัยควอไทล์ (IQR)
2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรม โดยใช้สถิติ t-test
3. เปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด โดยใช้สถิติ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับความสำคัญของสมรรถนะสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ด้านความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่และด้านความรับผิดชอบในงาน 2) ด้านความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดสินค้า และ 3) ด้านการบริการที่ดี
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรม โดยใช้สถิติ t-test พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรมหลังสิ้นสุดกระบวนการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า หลังสิ้นสุดกระบวนการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. จากการศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ด้วยการสนทนากลุ่ม (focus group) จากผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติงานของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 13 คน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 13 คน มีความคิดเห็นว่าสมรรถนะมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant เนื่องจากสมรรถนะสามารถนำมากำหนดรูปแบบการพัฒนาขีดความสามารถของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant และตำแหน่งอื่น ๆ ของบริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ต่อไปได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอนก เทียนบุชา (2552) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะหลักเพื่อเตรียมคนเข้าสู่งาน กล่าวว่า การกำหนดสมรรถนะมีความสำคัญต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและ ภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากคนเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา หากคนมีสมรรถนะสูง ความสามารถในการแข่งขันของประเทศก็จะสูงตามด้วย เช่นเดียวกับสมรรถนะหลักของคนงานเนื่องจากมีความต้องการในการกำหนด

สมรรถนะหลักในสถานประกอบการ เพราะผู้ว่าจ้างมีต้องการให้ธุรกิจประสบความสำเร็จโดยที่ผู้ว่าจ้าง ลูกจ้างที่มีทักษะในการทำงานหลากหลายและมีคุณลักษณะส่วนบุคคลที่หลากหลาย เช่นกันกับ ปัจเจกบุคคลที่มีความต้องการในเรื่องสมรรถนะหลักเช่นกัน เพื่อรักษาและสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ตนเองกับครอบครัวและตนเองกับสังคมเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง

2. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรม โดยทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรมก่อนเข้ารับการฝึกอบรม และหลังสิ้นสุด การฝึกอบรม พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรมหลังสิ้นสุดกระบวนการ พัฒนาสมรรถนะสูงกว่าก่อนเข้ารับการพัฒนาดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ปภาชุดา อิงภากรณ์ (2552) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับหัวหน้า สถานีอนามัย กล่าวว่า คะแนนความรู้ในเนื้อหาของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมมีระดับสูง กว่าคะแนนความรู้ในเนื้อหาก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ วิมาน วรรณคำ (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของผู้บริหาร สถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า ผลการพัฒนา สมรรถนะวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กที่เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้หลังการฝึกอบรม มากกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบการ ประเมินระดับคุณลักษณะของสมรรถนะที่จำเป็นของผู้เข้ารับการอบรมหลังสิ้นสุดการฝึกอบรมสูงกว่า ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัฒน บัญกอบ (2552) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง กล่าวว่า ผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะต่าง ๆ ของผู้เข้ารับการอบรม พบว่า สมรรถนะที่ จำเป็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงหลังการทดลองใช้หลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสูงกว่าก่อนการ ทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1. หากจะมีการนำหลักสูตรไปใช้กับพนักงานตำแหน่งอื่นของบริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศ ไทย) จำกัด ควรมีการศึกษาลักษณะงาน สมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของพนักงานในตำแหน่ง นั้น ๆ รวมถึงสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการปรับใช้ หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงาน

2. ควรมีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพนักงานตำแหน่ง Product Consultant บริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด ในส่วนที่นอกเหนือจากกลุ่มตัวอย่างอย่างต่อเนื่อง

3. ควรมีการพัฒนาเนื้อหาในส่วนของหน่วยที่ 3 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดสินค้า ให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ เนื่องจากสินค้าของทางบริษัทฯ มีการพัฒนา และสร้างสรรค์สินค้าใหม่ ๆ ออกมาอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของพนักงานในตำแหน่งอื่นๆของบริษัท แมพ แอคทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์ในภาพรวมต่อองค์กร

2. ควรมีการพัฒนา ต่อยอดสื่อการเรียนการสอน และกิจกรรมการเรียนรู้ให้สามารถสร้างการกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการอบรมได้อยู่เสมอ

3. ควรมีการพัฒนาเกี่ยวกับสถานที่จัดฝึกอบรมให้มีความพร้อมต่อการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ชูชัย สมितिไกร. (2556). การสรรหา การคัดเลือก และการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิสดารค์ เวชบานนท์. (2552). Competency Model กับการประยุกต์ใช้ในองค์กรไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์.
- นิสดารค์ เวชยานนท์. (2556). Competency-Based Approach (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: เดอะ กราฟิ โก ซิสเต็มส์.
- ปภาชูดา อึ้งภากรณ์. (2552). การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับหัวหน้าสถานีนอมนาย. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2559). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒน์ บุญกอบ. (2552). การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- วิมาน วรรณคำ. (2553). การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ศูนย์วิจัยกิจการไทย. (2558). เทรนด์ออกกำลังกายมาแรง: SMEs ชุดกีฬาไทยชูดขาย ฟังก์ชัน &
แพชั่น ดันตลาดโตผ่าน E-Commerce (กระแสรศรศน์ ฉบับที่ 2668). ค้นเมื่อ 14
มกราคม 2561, จาก [https://www.kasikornresearch.com/TH/K-
EconAnalysis/Pages/ViewSummary.aspx?docid=34538](https://www.kasikornresearch.com/TH/K-EconAnalysis/Pages/ViewSummary.aspx?docid=34538)
- เอนก เทียนบุชา. (2552). การพัฒนาสมรรถนะหลักเพื่อเตรียมคนเข้าสู่งาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ธนกฤต นิวิฐขยางกุล*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2) เพื่อศึกษาระดับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3) เพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนกลาง ปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .988 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson's product-moment correlation

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ($r=0.932$) โดยด้านที่มีระดับความสัมพันธ์สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ search engine อยู่ในระดับสูงมาก ($r=0.911$) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ YouTube อยู่ในระดับสูง ($r=0.869$) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ e-learning อยู่ในระดับสูง ($r=0.849$)

คำสำคัญ: การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

*นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Abstract

The purpose of this research was 1) to study the level of self-learning of undergraduate students at Ramkhamhaeng University 2) to study the level of electronic media usage of undergraduate students at Ramkhamhaeng University 3) for educational level. The relationship between self-directed learning and electronic media usage of undergraduate students at Ramkhamhaeng University. The sample group is the undergraduate student of Ramkhamhaeng University, the academic year 2561, the number of sampling is 400. They were selected by multi-stage sampling. The research instrument is a questionnaire used to check the quality of the tool with a strong confidence .988, from analysis using statistics of frequency mean standard deviation and Pearson's product-moment correlation.

The research found that 1) Undergraduate students at Ramkhamhaeng University have self-learning as a whole at a high level. 2) Undergraduate students at Ramkhamhaeng University use electronic media as a whole at a high level. 3) The relationship between self-learning by using electronic media of undergraduate students at Ramkhamhaeng University has a statistically significant positive correlation .05 in the overall picture, the relationship is very high ($r = 0.932$) with the highest level of relationship, the top 3 of self-directed learning and the use of electronic media namely the use of search engines is very high ($r = 0.911$), Self-learning has a very high correlation with electronic media on You Tube ($r = 0.869$), The use of electronic media in the use of electronic media is at a high level ($r = 0.849$).

Keywords: self-directed learning, electronic media

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในปัจจุบันมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นจากสมัยก่อน ซึ่งในสมัยก่อนสื่อการเรียนรู้จะไม่มี ความหลากหลายมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลมากกว่าใน รูปแบบอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นจากพระ ครู อาจารย์ ผู้มีศิลปะวิชา เอกสารบันทึกต่าง ๆ หอพระคัมภีร์ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้สื่อการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงและ พัฒนาเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะเป็น สื่อประเภท ฟิล์ม สไลด์ ภาพถ่ายต่าง ๆ ภาพยนตร์ รวมถึงการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ ทำให้ผู้เรียนมีความสะดวก สบาย รวดเร็ว รวมถึงผู้เรียน สามารถเลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะหรือรูปแบบของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เป็นรูปแบบการเรียนรู้อย่างอิสระ โดยผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนในการเรียน การปฏิบัติ และการประเมินผลด้วยตนเอง โดยมีการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างไม่มีขีดจำกัด โดย Knowles (อ้างถึงใน วุฒิพล สกลเกียรติ, 2557: น. 147) ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้ ด้วยการนำตนเอง ไว้ดังนี้ 1) บุคคลที่เรียนรู้ด้วยการริเริ่มของตนเองจะเรียนได้มากกว่า ดีกว่า มีความ ตั้งใจ มีจุดมุ่งหมายและมีแรงจูงใจสูงกว่า สามารถนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ได้ดีกว่าและ ยาวนานกว่าคนที่เรียนโดยเป็นเพียงผู้รับ หรือรอการถ่ายทอดจากครูเท่านั้น 2) การเรียนรู้ด้วยการนำ ตนเองส่วนใหญ่มีลักษณะที่เป็นไปโดยธรรมชาติตามพัฒนาการทางจิตวิทยา ทำให้บุคคลสามารถ พัฒนาตนเองให้มีวุฒิภาวะขึ้น เช่น จากความต้องการพึ่งพาผู้อื่นไปสู่ความเป็นตัวของตัวเอง จาก ความสามารถต่ำไปสู่ความสามารถที่สูงขึ้น และจากความรับผิดชอบต่ำไปสู่ความรับผิดชอบสูงขึ้น จนถึงความสามารถในการนำตนเอง 3) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นลักษณะที่สอดคล้องกับพัฒนาการใหม่ๆ ทางการศึกษา เช่น หลักสูตรใหม่ๆ ห้องเรียนแบบเปิด ศูนย์บริการทางวิชาการ โครงการศึกษาอิสระ มหาวิทยาลัยเปิด และอื่น ๆ ที่เน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ 4) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองทำให้ผู้เรียนสามารถปรับตนเองให้อยู่รอด และทันต่อการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในโลก การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจึงเป็น กระบวนการที่ต่อเนื่องไปตลอดชีวิต นอกจากการเรียนรู้ในห้องเรียนตามระบบการศึกษาแล้ว ผู้เรียน จะต้องพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถ รวมถึงการใฝ่เรียนรู้เพื่อจะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อเป็น ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบ ออนไลน์ที่อยู่บนเครือข่ายหรือออฟไลน์ที่ไม่ได้เชื่อมต่อเครือข่าย เป็นสื่อหรือตัวกลางที่ถ่ายทอดส่งผ่าน ความรู้ไปสู่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นการนำเครื่องมือบน อินเทอร์เน็ตมาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน (ดวงแสง ณ นคร และศยามน อินสะอาด, 2558: 213) โดยทำการแปลงสัญญาณไฟฟ้าออกมาในลักษณะข้อความ รูปภาพ รูปเคลื่อนไหว เสียง

รวมถึงแอปพลิเคชัน เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น 1) e-book 2) e-learning 3) search engine 4) You Tube หรือ 5) Facebook เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าใช้งานสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ทุกเมื่อที่ต้องการ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนของมุมโลกก็สามารถเข้ามาเรียนรู้ได้ ผู้เรียนสามารถกำหนดรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการที่จะเรียนรู้ได้ รวมถึงสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนได้ อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ตามสื่อเป็นเพียงตัวส่งผ่านความรู้เท่านั้น ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบผลสัมฤทธิ์ได้ ผู้เรียนจะต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากภายในตนเอง รวมถึงผู้เรียนจะต้องรับรู้ถึงประสิทธิภาพแห่งตน จึงจะทำให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ

การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการแสดงปฏิกิริยาและการกระทำของมนุษย์ ในการเลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนรู้ ซึ่ง we are social ดิจิตอลเอเจนซีชื่อดังในประเทศสิงคโปร์ได้เสนอรายงานชื่อ digital in 2016 รวบรวมสถิติและพฤติกรรมการใช้งาน internet และ social media ทั่วโลกทั้งในภาพรวมและเจาะจงเป็นรายประเทศ ซึ่งสถิติผู้ใช้ในประเทศไทยมีทั้งหมด 68 ล้านคน (we are social Singapore, 2016: ออนไลน์) จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า สื่อโซเชียลมีเดียหรือสื่อเทคโนโลยีมีความสำคัญและใกล้ชิดกับตัวเราเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าเราสามารถนำข้อดีของสื่อโซเชียลมีเดียแต่ละชนิดมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน จะทำให้ผู้เรียนมีความสะดวกสบาย รวดเร็วในการเข้าถึงสื่อ และผู้เรียนยังสามารถเลือกใช้สื่อตามความเหมาะสมของตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยตลาดวิชา โดยมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้จัดเตรียมสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นช่องทางให้นักศึกษาได้ใช้สื่อการเรียนรู้ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และตรงตามความต้องการของนักศึกษา ปัจจุบันเทคโนโลยีหรือสื่อโซเชียลต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของนักศึกษามากขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อให้ทางมหาวิทยาลัยได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้เข้ากับระบบการเรียนการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาระดับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3. เพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ 1-8 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 71,868 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ 1-8 ปีการศึกษา 2561 ใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 5% (พรรณี ลีกิจวัฒน์, 2557: 73-75) และผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .988

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย วิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ หาค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson's product-moment - correlation

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้ง 8 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ ด้านความรักในการเรียนรู้ และด้านการมีโน้ตศน์ของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.36, 4.35$ และ 4.35 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.31$)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง	\bar{X}	SD	ระดับการเรียนรู้	อันดับที่
1. ด้านการเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้	4.34	0.29	มาก	4
2. ด้านการมีมีโนทัศน์ของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ	4.35	0.28	มาก	3
3. ด้านความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้	4.36	0.28	มาก	1
4. ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง	4.32	0.32	มาก	7
5. ด้านความรักในการเรียนรู้	4.35	0.27	มาก	2
6. ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.31	0.32	มาก	8
7. ด้านการมองอนาคตในแง่ดี	4.33	0.32	มาก	6
8. ด้านความสามารถในการใช้ทักษะการศึกษาหาความรู้และทักษะแก้ปัญหา	4.33	0.30	มาก	5
รวม	4.34	0.27	มาก	

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการใช้งานสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีการใช้งานสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระดับมากทุกข้อจำนวน 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการใช้ e-learning ด้านการใช้ You Tube และด้านการใช้ e-book ($\bar{X} = 4.35, 4.34$ และ 4.33 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการใช้ Facebook ($\bar{X} = 4.11$)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการใช้งานสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม

การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{X}	SD	ระดับการใช้งาน	อันดับที่
1. ด้านการใช้ e-book	4.33	0.29	มาก	3
2. ด้านการใช้ e-learning	4.35	0.26	มาก	1
3. ด้านการใช้ search engine	4.31	0.31	มาก	4
4. ด้านการใช้ YouTube	4.34	0.28	มาก	2
5. ด้านการใช้ Facebook	4.11	0.29	มาก	5
รวม	4.29	0.25	มาก	

3. การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก ($r=0.932$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ ดังนี้ คือ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ search engine อยู่ในระดับสูงมาก ($r=0.911$) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ YouTube อยู่ในระดับสูง ($r=0.869$) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ e-learning อยู่ในระดับสูง ($r=0.849$) การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ e-book อยู่ในระดับสูง ($r=0.829$) และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ Facebook อยู่ในระดับปานกลาง ($r=0.637$)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม

การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์	ความสัมพันธ์ (r)
	การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
1. ด้านการใช้ e-book	0.829**
2. ด้านการใช้ e-learning	0.849**
3. ด้านการใช้ search engine	0.911**
4. ด้านการใช้ YouTube	0.869**
5. ด้านการใช้ Facebook	0.637**
รวม	0.932**

** $p < .05$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้ง 8 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ ด้านความรักในการเรียนรู้ และด้านการมีโน้ตส์ของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงจะต้องมีความคิดริเริ่ม มีอิสระในการเลือกที่จะเรียนรู้ มีความรักในการเรียนด้วยตนเอง และจะต้องเชื่อมั่นในตัวเองว่าสามารถเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพเพราะมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นตลาดวิชา นักศึกษาสามารถเลือกที่จะเข้าห้องเรียนหรือเลือกที่จะศึกษาด้วยตนเอง โดยมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการจัดการสื่อเพื่อการเรียนรู้ไว้ให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเลือกใช้ได้ตามความสะดวกและตามความต้องการของตัวนักศึกษาเอง ซึ่งนักศึกษาบางคนทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ทำให้ไม่สะดวกในการเข้าฟังบรรยายในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาจะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นหลักจากสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พูนเพิ่ม เสรีวิชัยสวัสดิ์ (2556) เรื่อง ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำ

ตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากถึง 8 ด้าน

2. การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในภาพรวมมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มากทุกด้านทั้ง 5 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการใช้ e-learning ด้านการใช้ You Tube และด้านการใช้ e-book ทั้งนี้เนื่องจากสื่อการเรียนรู้ e-learning และ สื่อการเรียนรู้ e-book เป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจากตัวผู้สอนเอง ทำให้นักศึกษาเลือกใช้มากที่สุด รวมถึงสื่อการเรียนรู้ You Tube ซึ่งเป็นสื่อวิดีโอโซเชียลมีเดียที่มีผู้ใช้งานมากประเภทหนึ่งและเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถสร้างวิดีโอและบันทึกลงใน You Tube เพื่อสื่อกลางในการส่งผ่านข้อมูลวิดีโอให้นักศึกษา โดยนักศึกษาสามารถค้นหาวิดีโอเนื้อหาวิชาหรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่นักศึกษาได้ศึกษาอยู่จาก YouTube ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมหมาย ศรีทรัพย์ (2554) เรื่อง การนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดีต้องตรงความต้องการและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสืบค้นข้อมูลที่ต้องการและหาความรู้ใหม่ๆ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในระดับสูงมาก จำนวน 1 ด้าน ระดับสูง จำนวน 3 ด้าน และ ระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ search engine อยู่ในระดับสูงมาก การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์กับด้านการใช้ You Tube อยู่ในระดับสูง และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านการใช้ e-learning อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจาก search engine เป็นสื่อที่เป็นช่องทางในการแสวงหาความรู้ เป็นสื่อในการใฝ่เรียนรู้ เพื่อจะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ และเป็นสื่อที่ใช้งานง่าย ไม่ยุ่งยากและซับซ้อน นักศึกษาสามารถค้นหาในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้โดยการใส่คำสำคัญใน search engine ซึ่งทุก ๆ สื่อจะปรากฏขึ้นจากการใช้ search engine ไม่ว่าจะเป็นวิดีโอใน YouTube หรือ Facebook รวมถึงหนังสือ e-book และสื่อการเรียนรู้ e-learning โดยใช้ได้กับอุปกรณ์ที่หลากหลาย เช่น คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (desktop) คอมพิวเตอร์พกพา (laptop) แท็บเล็ต (tablet) หรือ โทรศัพท์มือถือ ซึ่งสอดคล้อง

กับผลการวิจัยของซุสึพร สว่างเนตร (2553) เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สื่อในภาพรวม และรายด้านได้แก่ e-learning, e-library, e-searching และ e-communicating อยู่ในระดับการปฏิบัติบ่อยครั้ง และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้าน 1) e-learning 2) e-library 3) e-searching และ 4) e-communicating อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงและผลิตสื่อการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมทันสมัย และตรงกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุด ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ เป็นข้อมูลให้ผู้สอนนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร รวมถึงวิธีการเรียนและการสอน และใช้เป็นแนวทางให้ผู้สนใจทั่วไปสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเลือกใช้อุปกรณ์การเรียนรู้อตามความเหมาะสมของแต่ละคน เพื่อพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพมากที่สุด ถึงแม้ผลการวิจัย จะพบว่า นักศึกษามีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและมีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระดับมากและมีความสัมพันธ์กันในทางบวก มหาวิทยาลัยจะต้องส่งเสริมและสนับสนุน ให้นักศึกษามีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยการอบรมวิธีการใช้บริการและการเข้าถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น และส่งเสริมสนับสนุนอาจารย์หรือบุคลากรทางวิชาการ ด้วยการอบรมวิธีการออกแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ น่าสนใจ และใช้งานง่าย ปัจจุบันเทคโนโลยีและสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ให้เหมาะสมและเป็นไปในแนวทางเดียวกันมากที่สุด เพราะนักศึกษาจะได้รับความรู้มากจะต้องมาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมหาวิทยาลัยจะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการในการใช้งานของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเลือกใช้อุปกรณ์หรือสื่อการเรียนรู้ตามสะดวก ตามความเหมาะสมและตามความต้องการของตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัย หรือ ตัวแปร อื่น ๆ เช่น ฐานะทางการเงิน คุณภาพชีวิต ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมส่วนบุคคล วิธีการเรียนรู้ รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ควรศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากทฤษฎีของ Guglielmino
3. ควรศึกษาสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่ทันสมัยในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- ชนาธิป พรกุล. (2552). การออกแบบการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูลีพร สว่างเนตร. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต บางเขน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดวงแสง ณ นครและศยามน อินสะอาด. (2558). การใช้สื่อการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรรณี ลีจิวัฒน์. (2558). การวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: มีน เซอร์วิส ซัพพลาย.
- พระราชล รัตน์ปาณี. (2559). e-Book กับการบริการสารสนเทศของห้องสมุด. วารสารกรม วิทยาศาสตร์บริการ, 64(201), 21-22. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- พูนเพิ่ม เสรีวิชัยสวัสดิ์. (2556). ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไร่ไพ สิริมนกุล. แนะนำมหาวิทยาลัยโดยย่อ. ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2561, จาก http://www.oasc.ru.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=245&Itemid=134
- วุฒิพล สกลเกียรติ. (2557). การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ในองค์กร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- วุฒิพล สกลเกียรติ. (2559). **การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ในองค์กร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมหมาย ศรีทรัพย์. (2554). **การนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง**. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัย-
รามคำแหง.
- สารีพันธ์ ศุภวรรณ. (2558). เอกสารการสอนชุดวิชา: **สื่อการศึกษาพัฒนาสร** หน่วยที่ 9-15
(ฉบับปรับปรุงแก้ไข). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2560). **กระบวนการค้นเทคโนโลยีการศึกษาในยุคดิจิทัล**. กรุงเทพมหานคร:
หจก.แพรวไทยอุตสาหกรรมการพิมพ์.
- สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล (สวป.). **ข้อมูลทางสถิติการลงทะเบียนของ
นักศึกษาส่วนกลางที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปกติในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา
2561 มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. ค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2561,
จาก http://www.regis.ru.ac.th/document/Stat/20180921_FM17D6_Regis161.pdf
- Knowles, M. S. (1975). **Self-directed learning: A guide for learners and teachers**.
New York: Association.
- WE ARE SOCIAL. DIGITAL IN 2017: **GLOBAL OVERVIEW**. Abstract retrieved July 20 2018,
from <https://wearesocial.com/special-reports/digital-in-2017-global-overview>

การสร้างสรรคและออกแบบตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
: กรณีศึกษาซีเกมส์ปี 2007 และเอเชียนบีชเกมส์ปี 2014

มจรูตา ไตรรักษ์*

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้ เป็นการศึกษากระบวนการความคิดสร้างสรรค์การออกแบบตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ โดยศึกษาปัจจัยและกระบวนการสร้างสรรค์ตราสัญลักษณ์ที่สามารถอธิบายผ่านแนวคิดระบบความคิดสร้างสรรค์ (A systems of creativity) ของ Csikszentmihalyi โดยวิเคราะห์แหล่งข้อมูลที่ได้จาก ผู้เชี่ยวชาญการสร้างสรรคตราสัญลักษณ์ระดับนานาชาติ และผู้ควบคุมการจัดงานการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ผลลัพธ์จากการวิจัยพบว่า ในกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรคตราสัญลักษณ์หนึ่งๆ จะต้องอิงอาศัยองค์ความรู้ (Domain) ด้านการออกแบบ ประกอบกับทักษะของบุคคล (Person) ในการตีความโจทย์และเลือกใช้สี ตัวอักษร และจัดวางรูปแบบ การนำเสนอเรื่องราวผ่านตราสัญลักษณ์ ที่อยู่ภายใต้การกำกับของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ (Field) ในที่นี้คือเจ้าภาพการจัดการแข่งขัน ภายใต้โจทย์ที่ต้องการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อสื่อสารอัตลักษณ์และสัญลักษณ์ต่างๆ ของงานสร้างสรรค์ด้านการออกแบบตราสัญลักษณ์ด้านกีฬาอื่นๆ ต่อไป

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบตราสัญลักษณ์ การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

*นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Abstract

The objectives of a study of creative system for a design of international sports tournament logo was to study the factors and process of the logo creative system that could explain the Csikszentmihalyi's creative concept for analyzing the system of creativity of a messenger including with the analysis of information sources by the experts and organizers of international sports tournament.

The research methodology was the qualitative one that would be analyzing the information and the work of the designed international sports event logo. From the related information research and the experts' interview, it could find that the creative process of the creators must be composed of the knowledge of design domain and the personal competence to interpret the proposition and to choose the conceptual color, font, and pattern to remarkably present the identical story through the designed logo. Moreover, it would be composed of the field of justice's authority or the host of sports organizer's compliance under the defined problem. Such the concept of creative international sports symbolic logo design could actually lead to applications of communicative identity and symbols of other creative symbolic logotype designing of other types of sports, finally.

Keywords: creativity, logo or emblem design, international sports events or tournaments.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารระหว่างคนหลายเชื้อชาติ ในสังคมนานาชาติมีหลายภาษาที่ใช้สื่อสาร การใช้ภาพวาดทำหน้าที่เป็นสื่อสร้างความเข้าใจให้กลุ่มเป้าหมายรับรู้ในรูปแบบ “สัญลักษณ์” ในวาระการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เพื่ออาศัยให้การสื่อความหมายง่ายต่อการทำความเข้าใจ เพราะการสื่อสารด้วยสัญลักษณ์ชัดเจนกว่าการสื่อความหมายจากการฟังหรือจากการอ่านคำพรรณนา

ปัจจุบันมีมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติหลายโปรแกรม บทความชิ้นนี้มุ่งนำเสนอระบบความคิดสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรค์ตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ กรณีศึกษาซีเกมส์ ปี 2007 และเอเชียนบีชเกมส์ ปี 2014 ในมิติของผู้สร้างสรรค์ตราสัญลักษณ์คือผู้ส่งสาร (Sender) ที่ใช้ระบบความคิดสร้างสรรค์เนื้อหาสาร (Message) ในตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาดังกล่าว

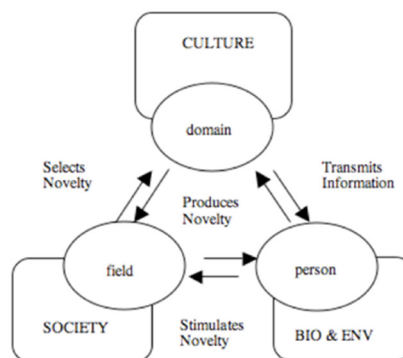
การประยุกต์แนวคิดระบบความคิดสร้างสรรค์ (A systems Model of Creativity) ของ Csikszentmihalyi (อ้างถึงใน วิเชียร ลัทธพิงศ์พันธ์, 2557) ในการอธิบายกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ (Creative Process) ของผู้ส่งสารและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะกล่าวถึงสาระสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และส่วนที่ 2 คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตราสัญลักษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สร้างสรรค์ตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาดังกล่าว ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเป็นผู้ที่ออกแบบและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาดังกล่าวและใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยได้ใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์และตั้งคำถามสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ และกระบวนการสร้างสรรค์ตราสัญลักษณ์ เพื่อเรียนรู้ขั้นตอนการสร้างสรรค์รวมไปถึงความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในตราสัญลักษณ์หรือในประเด็นอื่นๆ ที่ผลการวิจัยเอกสารเพียงอย่างเดียวไม่สามารถอธิบายได้อย่างครอบคลุม ใช้รูปแบบการสัมภาษณ์แบบคำถามปลายเปิด (Open end questions) ในการสัมภาษณ์ โดยใช้รูปแบบที่ไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview) ผ่านแนวคำถามหลักที่เตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว แต่เปิดกว้างในประเด็นอื่นๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการสนทนา จำนวน 2 ท่าน ได้แก่ 1) นายประสิทธิ์ นุ่นสังข์ ผู้ออกแบบตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 จังหวัดนครราชสีมา (SEA Games 2007) 2) นายกิตติศักดิ์ เตียวตระกูล ผู้ควบคุมการจัดงานเอเชียนบีชเกมส์ 2014 จังหวัดภูเก็ต (Asian Beach Games 2014)

วิธีการศึกษาและกรอบแนวคิดในการวิจัย

การสร้างสรรค (Creativity) หมายถึง การนำไปสู่สิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน โดยสะท้อนให้เห็นความใหม่และคุณค่าการสร้างสรรคในลักษณะนี้ นำไปสู่สิ่งที่ Dr.Edward de Bono นักจิตวิทยาผู้เชี่ยวชาญด้านความคิดสร้างสรรค์เรียกว่า “ความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ” (Artistic Creativity) อันเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่ก่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ที่มีคุณค่า เช่น การผลิตผลงานชิ้นใหม่ๆ ของศิลปิน ทว่า ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ที่แท้จริง De Bono ต้องการยังต้องมีคุณสมบัติของ “ความเปลี่ยนแปลง” (Change) ในแนวคิดและการรับรู้ ตลอดจน “ความคาดไม่ถึง” (Unexpectedness) รวมอยู่ในความคิดสร้างสรรค์นั้นๆ ด้วย (De Bono, 1992 อ้างถึงใน วศิน ประดิษฐ์ศิลป์, 2556, น. 45) ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดระบบความคิดสร้างสรรค์ (A Systems Model of Creativity) โดยมีชาย ชิกเซนตมีฮาย (Mihaly Csikszentmihalyi) (อ้างถึงใน วิเชียร ลัทธพิงศ์พันธ์, 2557) กล่าวว่า การใช้ความคิดสร้างสรรค์นำมาซึ่งสิ่งที่มีคุณค่าและแปลกใหม่ คือ กระบวนการที่บุคคลๆ หนึ่งกำลังพยายามที่จะสร้างสรรค์สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดขึ้น ภายใต้การสื่อสารโดยตรงและโดยอ้อมของบุคคลนั้นๆ กับสังคม (Society) วัฒนธรรม (Culture) สภาพแวดล้อม (Bio & Environment) ที่บุคคลนั้นดำรงอยู่ ซึ่งกระบวนการสร้างสรรค์หนึ่งจะต้องประกอบไปด้วย องค์ความรู้ (Domain) วงการผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงผู้มีอำนาจในการตัดสินใจหรือเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ต่างๆ ในวงการหนึ่งๆ (Field) และบุคคลที่สร้างสรรค์งานหนึ่งๆ และมีเป้าหมายที่จะนำเสนอสิ่งใหม่สู่วงการหนึ่งๆ (Person) ดังภาพ A Systems model of Creativity (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1: A Systems model of Creativity ของ Csikszentmihalyi

ที่มา: Csikszentmihalyi อ้างถึงใน วิเชียร ลัทธพิงศ์พันธ์, 2557

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ปี 2007 และเอเชียนบีชเกมส์ ปี 2014

การสร้างสรรคตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ปี 2007 มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องคล้ายคลึงกับการสร้างสรรคตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนบีชเกมส์ 2014 โดยสอดคล้องกับแนวคิดระบบความคิดสร้างสรรค์ (A Systems Model of Creativity) ที่กล่าวถึงองค์ความรู้ (Domain) วงการผู้เชี่ยวชาญเชื่อว่าตราสัญลักษณ์กีฬาที่ดี ควรจะสื่อถึงความเป็นนานาชาติ ไม่ได้สื่อเจาะจงของประเทศใดประเทศหนึ่ง เอกลักษณ์ของประเทศเจ้าภาพเป็นส่วนประกอบ แต่สื่อให้ออกไปในสายตานานาชาติยอมรับ เพราะการแข่งขันกีฬามีตัวแทนหลายประเทศ ที่สำคัญต้องมีความเป็นออริจินัล (Original) ตอบโจทย์ มีเอกลักษณ์ของประเทศ สามารถใช้งานในสื่อที่หลากหลาย และสื่อสารเป็นภาษากลางที่คนทั่วโลกเข้าใจได้ ไม่ควรลึกซึ้งหรือต้องอาศัยการตีความง่ายต่อการสื่อสาร ว่าเป็นตราสัญลักษณ์กีฬา (Emblem) แต่จะเหนือชั้นมีเรื่องเล่า มีที่มา เป็นยูนิเวอร์แซล ดีไซน์ (Universal Design)

นอกจากนี้ในด้านผู้มีอำนาจในการตัดสินใจหรือเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ต่างๆ (Field) ในการสร้างสรรคตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ปี 2007 โดยผู้สร้างสรรค (Person) ใช้วิธีการสอบถามผู้ใกล้ชิดเพื่อทดสอบการรับรู้ของผู้รับสาร ประเมินสีและฟอร์มของตราสัญลักษณ์ที่ส่งผลต่อการรับรู้ ก่อนส่งผลงานประกวดออกแบบ และนำเสนอ แก่ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) รัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะเจ้าของโครงการ และจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะเจ้าของพื้นที่จัดงาน ซึ่งพบว่าตราสัญลักษณ์ที่ออกแบบนี้ตอบโจทย์ ขณะที่ผู้สร้างสรรคตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนบีชเกมส์ 2014 ใช้การทดสอบตราสัญลักษณ์ (Emblem) ที่ออกแบบโดยการนำตราสัญลักษณ์จัดวางในสื่อต่างๆ ที่ใช้ในการแข่งขันเสนอผู้บริหารในองค์กรพิจารณาและปรับแก้ จากนั้นนำเสนอกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) และนำข้อเสนอแนะมาพัฒนาเพื่อส่งให้สภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย (Olympic Council of Asia; OCA) พิจารณา

ด้านผู้สร้างสรรค (Person) ต่างให้ความสำคัญกับการค้นคว้าข้อมูล (Research) และจรรยาบรรณความเหมือนคล้ายของตราสัญลักษณ์ จึงเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการสร้างสรรคตราสัญลักษณ์ อีกประการหนึ่งเป็นหน้าที่ของผู้สร้างสรรคที่จะต้องหาเทคนิค เรื่องราว และวิธีการใหม่ๆ มานำเสนอ เพื่อให้ตราสัญลักษณ์มีความออริจินอล (Original)

คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตราสัญลักษณ์

วิโชค มุกตามณี ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (2538 :14) กล่าวถึงคุณลักษณะตราสัญลักษณ์ที่ดีไว้ 3 ประการ คือ “แนวความคิดและประสาทสัมผัสการสื่อความหมายและคุณค่าทางความงาม ตลอดจนเทคนิคกรรมวิธี” ดังนี้

แนวความคิดและประสาทสัมผัส (Concept and Sense)

ตราสัญลักษณ์นอกจากมีความแปลกใหม่แล้ว ควรเป็นแนวความคิดที่สามารถนำไปเขียนเป็นภาพแล้วสื่อสารได้เข้าใจง่ายไม่สับสน การสื่อความหมาย (Meaning) สามารถสื่อความหมายให้รับรู้ได้อย่างชัดเจน ผู้ดู ดูแล้วรับรู้ได้ถึงวัตถุประสงค์ของตราสัญลักษณ์ ประการสุดท้าย **คุณค่าทางความงามและเทคนิควิธี (Aesthetic and Technique)** ความงามของสัญลักษณ์ที่ปรากฏเกิดจากองค์ประกอบของการออกแบบและนำมาจัดรวมกันตามหลักการออกแบบให้ลงตัวสวยงาม ส่วนเทคนิควิธี หมายถึง กรรมวิธีการเขียนสัญลักษณ์ให้สวยงาม นำไปย่อใช้ได้หลายวัตถุประสงค์

ผู้เขียนจึงสรุปคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับตราสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ปี 2007 และเอเชียนปีช เกมส์ 2014 ได้ดังนี้

ตราสัญลักษณ์	องค์ประกอบ	สี				
		แดง	ฟ้า	เขียว	น้ำเงิน	น้ำเงินเข้ม
	เรือ	■				
	คลื่น		■	■		
	ปราสาทพินาย				■	
	ตัวอักษรมาตรฐาน					■

แนวความคิดและประสาทสัมผัสของตราสัญลักษณ์ ซีเกมส์ ปี 2007

แนวความคิดเชื่อมโยงการเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษาของในหลวง (รัชกาลที่ 9) ในวาระ 40 ปี กีฬาแหลมทองที่ในหลวง ทรงได้รับชัยชนะในการแข่งขันเรือใบ กับรูปทรงปราสาทพินาย จังหวัดนครราชสีมาเจ้าภาพจัดการแข่งขัน

การสื่อความหมาย

เรือใบ ใช้สีเหลืองเพราะเป็นสีประจำพระองค์ และใช้สีอื่นที่มาจับให้สีเหลืองเด่น ได้แก่ แมสีตราสัญลักษณ์จึงมีสีเหลือง สีแดง และสีน้ำเงิน สื่อถึงการแข่งขัน แต่เป็นกลุ่มสีเดียวกันจึงสื่อถึงการใช้กีฬาเป็นตัวสร้างสัมพันธ์ภาพการแข่งขันของกีฬาในภูมิภาคอาเซียน

คุณค่าทางความงามและเทคนิควิธี

การเลือกใช้ตัวอักษร มีความเป็นสากล ไม่จำเป็นต้องออกแบบตัวอักษรใหม่ทุกครั้งที่ออกแบบตราสัญลักษณ์ แต่เลือกใช้ตัวอักษรที่สื่อความหมายได้

ตราสัญลักษณ์	องค์ประกอบ
	แหลมพรหมเทพ
	คลื่น
	ธงชาติ
	ตัวอักษร
	ออกแบบพริ้วไหว

แนวความคิดและประสาสัมพันธ์ของตราสัญลักษณ์ เอเชียบีชเกมส์ ปี 2014

แหลมพรหมเทพ จังหวัดภูเก็ต ประเทศไทย เป็นสถานที่ในการจัดงาน จึงนำเสนอจุดเด่นของแหลมพรหมเทพ ที่มีความสวยงามเมื่อพระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตก

การสื่อความหมาย

สีของตัวอักษร ทะเล คือ สีน้ำเงิน ชายหาดคือ สีส้ม ชัน และพระอาทิตย์ คือ สีแดง ประกอบกับธงชาติไทย

ตัวอักษร PHUKET และ THAILAND ลักษณะการวางรูปร่าง รูปทรง ต้องจำได้ เห็นแล้วจำได้ อีกส่วนหนึ่ง คือ ตัวอักษร Asian Beach Games ลักษณะคือเขียนเหมือนกันทั้ง 3 คำ ใช้การปาดเป็นเส้น เนื้อของตัวอักษรเลยไม่ได้เติมฟอร์ม สะท้อนความผ่อนคลายในการแข่งขันกีฬาชายหาดในตราสัญลักษณ์นี้

คุณค่าทางความงามและเทคนิควิธี

ให้ความสำคัญกับลายเส้นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล จะแสดงออกตอนสเก็ต (Sketch) หรือตอนคิดแบบ จะออกแบบนามธรรม คิดต่าง คิดแปลกกว่าคนอื่น เอกลักษณ์แบบนี้พบในเวลาทำงาน ต้องมีความทุ่มเท นักออกแบบที่ดีจะทำงานได้หลายรูปแบบ หลากหลาย ไม่มีใครเป็นเจ้าของจุด เส้นหรือลายไทย แต่เมื่อมันรวมตัวกันแล้วมันจะเป็นงานลิขสิทธิ์

สรุปและข้อเสนอแนะ

ระบบความคิดสร้างสรรค์ (A Systems Model of Creativity) และกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ (Creative Process) ของผู้สังสาร ให้ความสำคัญของการระบุประเด็นปัญหา หรือการตีโจทย์เป็นอันดับแรกและพยายามเชื่อมโยงองค์ประกอบของปัญหาและข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกันจนเป็น

ภาพต่อที่ชัดเจนผ่านตราสัญลักษณ์ โดยการส่งผ่านเอกลักษณ์รูปแบบของผู้ส่งสาร (Sender) ผ่านความสอดคล้องกับจุดเด่นของเมืองหรือประเทศจึงเป็นหัวใจสำคัญอย่างมากในการเล่าเรื่องในมุมมองใหม่ที่มีความเป็นต้นฉบับของผู้ส่งสารที่เกิดจากการสะสมความรู้ ประสบการณ์ และการค้นคว้าข้อมูลการแทนค่าความหมายของลักษณะรูปร่าง รูปทรง สี ตัวอักษร หรือหลอมรวมทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อสร้างความหมายใหม่ทั้งโดยความหมายแบบโดยตรงและความหมายโดยอ้อม ซึ่งต้องทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในบริบทของการนำไปใช้งาน เพื่อให้การสื่อสารผ่านตราสัญลักษณ์มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลอย่างสูงสุด

ดังนั้นผู้สนใจอาจทำการวิจัยโดยการประเมินผลการออกแบบตราสัญลักษณ์เพื่อวัดผลตอบรับและประสิทธิภาพกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในเชิงการสื่อสารวัตถุประสงค์ทางการตลาดและในเชิงสุนทรียศิลป์ อาทิ ประเมินความจดจำและการรับรู้ความหมาย เป็นต้น

สำหรับนักสื่อสารการตลาดและนักประชาสัมพันธ์ การวิจัยครั้งนี้จะทำให้มองภาพรวมของงานออกแบบตราสัญลักษณ์ได้เข้าใจมากยิ่งขึ้นว่า สุนทรียศิลป์ในงานออกแบบตราสัญลักษณ์สามารถใช้สื่อสารการแข่งขันนั้นๆ ผ่านตราสัญลักษณ์ได้ ดังนั้นนักสื่อสารการตลาด นักออกแบบหรือผู้สนใจสามารถศึกษารูปแบบการทำงานร่วมกันกับนักออกแบบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีและสร้างสรรค์งานนั้นๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- บำรุง อิศรกุล. (2545). **อิทธิพลทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อการออกแบบตราสัญลักษณ์**. วิทยานิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ยอดศักดิ์ ประชาธรรมา. (2550). **แนวทางในการออกแบบสัญลักษณ์ที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬา**. วิทยานิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
- รังษฤษฏี บุญชลอ. (2541). **รวมประวัติ กติกา การเล่นเกม ฉบับเอเชียเกมส์ (บางกอกเกมส์ 1998)**. กรุงเทพฯ: บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- วสิน ประดิษฐ์ศิลป์. (2556). **นวัตกรรมทางวิธีคิดเพื่อการสื่อสารศาสนาของพระไพศาล วิสาโล**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- วิเชียร ลัทธิพงศ์พันธ์ (2557). ในเอกสารการสอนวิชา **ความคิดสร้างสรรค์และการเล่าเรื่อง** ในหัวข้อ The Creative Process. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

- วิเชียร ลัทธพิวงษ์พันธ์ (2556). ในเอกสารการสอนวิชา **แนวคิดและแนวโน้มนวัตกรรมนิเทศศาสตร์**
ในหัวข้อ The Common Ground: Create, Innovate and Communicate และหัวข้อ
Understand Communication Innovation through Semiology, กรุงเทพฯ:
คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- วิโชค มุกดามณี. **ความหมายของสัญลักษณ์**. สัจนิพนธ์นิตยสารการประกวดแบบตราสัญลักษณ์งาน
ฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี. (10-29 มกราคม 2538) : 14.
- อารี รังสินันท์, (2532). **ความคิดสร้างสรรค์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- เอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน.(2547) แปลโดย ยุดา รักไทย **“คิดแนวข้าง”**.กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด
www.educatepark.com/story/ประวัติเอเชียนเกมส์.

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาวุธปืนพกสั้นของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร

พันธ์เทพ กาลลา*
ศศินทร์ วิวัฒน์ชาติ**
ฉัตยาพร เสมอใจ***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาวุธปืนพกสั้นจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจาก ลูกค้าที่เคยมาซื้ออาวุธปืนสั้นในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบที และ One-way ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริโภคเพศชายมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาวุธปืนพกสั้นแตกต่างกับเพศหญิง ในด้านมูลค่าในการซื้อ วัตถุประสงค์ในการซื้อ และวิธีการซื้อ ผู้บริโภคที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ต่างกันให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ ในด้านโอกาสในการซื้อ ด้านมูลค่าในการซื้อ วัตถุประสงค์ในการซื้อ ผู้มีส่วนร่วมในการซื้อ แหล่งในการซื้อ เหตุผลในการซื้อ และวิธีการซื้อ ต่างกัน ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ ในด้านโอกาสในการซื้อ ด้านมูลค่าในการซื้อ แหล่งในการซื้อ เหตุผลในการซื้อ และวิธีการซื้อ ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรมผู้บริโภค, อาวุธปืนพกสั้น

*นิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

***อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Abstract

The objective of this research was to study purchasing decision behavior of consumers on pistols in Bangkok Metropolis defined by demographics. A questionnaire was used to collect data from 400 buyers. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and One-way ANOVA.

The result found that the buyers with different gender had different decision making behavior on buying value, objectives of buying, participant of buying, source of buying and method of buying. The buyers with different age, occupation and income had different purchasing decision behavior on occasion of buying, buying value, objectives of buying, participant of buying, source of buying, reasons of buying and method of buying. The buyers with different level of education had different purchasing decision behavior on occasion of buying, buying value, source of buying, reasons of buying and method of buying with statistically significant at a .05 level.

Keyword: Consumer Purchasing Decision Behavior, Pistols

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“ที่ใดมีมนุษย์ ที่นั่นมีสังคม ที่ใดมีสังคม ที่นั่นมีกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ ที่ใดมีมนุษย์ ที่นั่นจึงมีกฎหมาย” (Ubi homo, ibi societas. Ubi societas, ibi jus, Ergo ubi homo, ibi jus) เนื่องจากกฎหมายมีการตราขึ้นเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์และพฤติกรรมของคนในสังคมเพื่อให้คนในสังคม สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ดังนั้นเมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต กล่าวคือ มีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ จึงต้องมีการพัฒนากฎหมายหรือค้นหาข้อความคิดทางกฎหมายใหม่ ๆ ขึ้นมา เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

เนื่องด้วยสังคมนั้น ไม่ว่าจะทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต ซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น จึงเป็นเหตุผลสำคัญในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติม หรือแม้กระทั่งยกเลิกกฎหมายที่ไม่มีความทันสมัยหรือไม่สอดคล้องกับสังคมในปัจจุบันหรือไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ร่างกฎหมายได้มีเจตนารมณ์ในการร่างกฎหมายนั้นขึ้นมาได้ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อตามความต้องการ ควบคุม ป้องกัน ก่อให้เกิดการสร้างความปลอดภัยให้แก่สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

สำหรับกฎหมายเกี่ยวกับการพกพาอาวุธปืนของประเทศไทยนั้น แต่เดิมมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพกพาอาวุธเพียงมาตรา 371 ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งคำว่าอาวุธ หมายรวมถึง อาวุธปืนด้วย จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2519 มีคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44 ซึ่งได้บัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องพกพาอาวุธปืนขึ้น ทั้งนี้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2490 เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอาวุธปืนที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งนับระยะเวลาบังคับใช้จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 67 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ย่อมสมควรได้รับการแก้ไข ปรับปรุง หรือเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันอันมีการก่อคดีอาชญากรรมที่มีการใช้อาวุธปืนเป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือ เพิ่มความสะดวกในการกระทำความผิดมากขึ้น (สรารักษ์ สุวรรณเสรี และอาคม ศรียาภัย, 2553 : 2-3) ส่วนหนึ่งของการควบคุมจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับพฤติกรรมการซื้อปืน การควบคุมสินค้าและการซื้อขายปืน จึงเป็นส่วนหนึ่งของการควบคุมและช่วยลดอาชญากรรม

อาวุธปืนที่จัดจำหน่ายตามร้านค้าอาวุธปืนทั่วไปนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) ประเภทปืนสั้นแบบลูกม่ หรือแบบแม็กกาซีน และ 2) ประเภทปืนยาวที่อาจแบ่งได้อีกหลายชนิด ประกอบด้วย ปืนเดี่ยวลูกกรด ปืนเดี่ยวลูกซอง ปืนลูกกรดกึ่งอัตโนมัติ และปืนลูกซองกึ่งอัตโนมัติ เป็นต้น ปืนทั้งสองประเภทนี้ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสนใจและนิยมซื้อประเภทปืนสั้นใช้เพื่อปกป้อง

ดูแลชีวิตและทรัพย์สินมากกว่าประเภทปิ่นยาว เพราะปิ่นสั้นเป็นปิ่นที่มีขนาดเล็กและเบา โดยเฉพาะลักษณะรูปทรงจะมีความสวยงาม ประกอบกับวิธีการใช้งานของปิ่นสั้นค่อนข้างง่ายกว่า สามารถเก็บไว้ที่บ้าน หรือนำพกพาติดตัวได้อย่างสะดวก ในขณะที่ปิ่นยาว มักถูกนำไปใช้ในเชิงกีฬาหรือล่าสัตว์ เป็นส่วนมาก ดังนั้นเมื่อพิจารณาในแง่ประโยชน์ความสะดวกในการพกพา และการประโยชน์ด้านการใช้สอย จึงทำให้ปิ่นสั้นได้รับความนิยมมากกว่าปิ่นยาว

การเข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภคในการเลือกซื้อออวูร์ปิ่นจะช่วยให้ธุรกิจสามารถวางแผนในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าโดยการเข้าใจถึงตลาดเฉพาะกลุ่ม นักกีฬายิงปืน ทหาร ตำรวจ และนักสะสมออวูร์ปิ่น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อออวูร์ปิ่นพกสั้นของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์การตลาดขององค์กรและยังสามารถเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการควบคุมออวูร์ปิ่นอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อออวูร์ปิ่นพกสั้นจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

วิธีการศึกษาและกรอบแนวคิดในการวิจัย

1. พฤติกรรมผู้บริโภค

ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ซื้อหรือผู้ใช้ ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อให้สินค้าหรือบริการ รวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับขายในตลาด เพื่อสร้างความพึงพอใจให้สนองตอบความต้องการของตนเอง หรือครอบครัว พฤติกรรมผู้บริโภค คือ พฤติกรรมซึ่งบุคคลทำการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchasing) การประเมินผล (Evaluating) การกำจัด (Disposing) ในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการได้

การศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคนั้น เป็นการยากที่จะกำหนดขอบเขตให้แน่ชัดลงไป แต่อย่างไรก็ตามนักการตลาดจำเป็นต้องเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคเป็นสำคัญที่สุด ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคจึงเป็นเรื่องน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการตลาดการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคให้เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ จะทำให้สามารถพยากรณ์พฤติกรรมของผู้บริโภคในอนาคตได้ ทั้งนี้เพราะสิ่งที่แตกต่างกันก็คือ สินค้าที่บริโภคเท่านั้น ดังนั้นประโยชน์ที่บุคคลทั่วไปจะได้จากการเข้าใจกระบวนการบริโภค ก็คือทำให้เป็นผู้บริโภคที่ดีและรอบคอบ

วิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคว่า เป็นการค้นคว้าหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม การซื้อและการบริโภคของผู้บริโภค ทั้งที่เป็นบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กร เพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรม การซื้อ การบริโภค การเลือกบริการ แนวคิด หรือประสบการณ์ที่จะทำให้ผู้บริโภคพึงพอใจ คำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย Who? What? Why? Who? When? Where? และ How? เพื่อค้นหาคำตอบ 7 ประการ[1]

1) ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?) ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ทางด้าน ประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ จิตวิทยา หรือจิตวิเคราะห์ พฤติกรรมศาสตร์

2) ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์ก็คือต้องการคุณสมบัติหรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product Component) และความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง (Competitive Differentiation)

3) ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?) วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อสนองความต้องการของเขาในด้านร่างกายและด้านจิตวิทยา ซึ่งต้องศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ คือ ปัจจัยภายในหรือปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรม ปัจจัยเฉพาะบุคคล

4) ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?) บทบาทของกลุ่มต่างๆ (Organizations) มีอิทธิพลในการตัดสินใจซึ่งประกอบด้วย ผู้ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อ และ ผู้ใช้

5) ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?) โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี หรือ ช่วงฤดูใดของปี ช่วงวันใดของเดือน ช่วงเวลาใดของโอกาสพิเศษ หรือ เทศกาลวันสำคัญต่างๆ

6) ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?) ช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านขายของชำ เป็นต้น

7) ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?) ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operations) ประกอบด้วย การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางการเลือก ตัดสินใจซื้อ และความรู้สึกหลังการซื้อ

2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ขนาดครอบครัว การศึกษา อาชีพ รายได้ เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาดลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญที่วัดได้ ของประชากรที่ช่วย กำหนดตลาดเป้าหมายได้ลักษณะดังกล่าวมี ความสำคัญต่อนักการตลาดเพราะเกี่ยวข้องกับอุปสงค์ (Demand) ในตัวสินค้าทั้งหลาย การเปลี่ยนแปลงทาง

ประชากรศาสตร์ชี้ให้เห็นถึงการเกิดขึ้นของตลาดใหม่ และตลาดอื่นก็จะหมดไป หรือลดความสำคัญลง ลักษณะทางประชากรศาสตร์ [2]

1) เพศ (Sex) เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในเรื่องของพฤติกรรมในการบริโภคมากเพราะเพศที่แตกต่างกันมักจะมีทัศนคติ การรับรู้ การการตัดสินใจในเรื่องการเลือกสินค้าที่บริโภคต่าง ๆ กัน โดยมากเกิดจากสาเหตุในเรื่องของการได้รับการเลี้ยงดู การปลูกฝังนิสัยมาตั้งแต่ในวัยเด็กโดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งมีวัฒนธรรมในการเลี้ยงดูเด็กผู้ชาย และเด็กผู้หญิงที่แตกต่างกันอย่างมาก โดยส่วนใหญ่เด็กผู้ชายจะถูกเลี้ยงให้มีความกล้าแสดงออกและมีความรับผิดชอบเพื่อจะได้เป็นหัวหน้าครอบครัวต่อไป ส่วนเด็กผู้หญิงจะถูกเลี้ยงดูในลักษณะที่ให้สงบเสถียรและเป็นผู้ตามหรือเป็นภรรยาที่ดี ทำให้มีพฤติกรรมที่มีแนวโน้มในการไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น จากที่กล่าวมาจึงอาจกล่าวได้ว่าในสังคมไทยเพศชายมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการของครอบครัวมากกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะสินค้าที่เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าและเทคโนโลยีสูงถึงแม้ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในด้านสังคมวัฒนธรรมไปบ้าง แต่ก็ยังคงมีความแตกต่างในพฤติกรรมการซื้อของเพศหญิง และเพศชายอยู่น้อย

2) อายุ (Age) บุคคลที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความต้องการในสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มวัยรุ่นจะชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่และชอบสินค้าแฟชั่น ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุจะสนใจสินค้าเกี่ยวกับรักษาสุขภาพ ซึ่งหากแบ่งช่วงอายุออกเป็นกลุ่มตามพฤติกรรมที่มีลักษณะใกล้เคียงกันสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ

3) การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย จึงมีแนวโน้มที่จะบริโภคสินค้าที่มีคุณภาพมากกว่า

4) อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน เช่น เกษตรกร หรือ ชาวนาก็จะซื้อสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพและสินค้าที่เป็นปัจจัยการผลิตเป็นส่วนใหญ่ ส่วนพนักงานที่ทำงานในบริษัทต่างๆ ส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ ข้าราชการก็จะซื้อสินค้าที่จำเป็น นักธุรกิจก็จะซื้อสินค้าเพื่อสร้างภาพพจน์ให้กับตนเอง เป็นต้น นักการตลาดจะต้องศึกษาว่าสินค้าและบริการของบริษัทเป็นที่ต้องการของกลุ่มอาชีพประเภทใด เพื่อที่จะจัดเตรียมสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม

5) รายได้ (Income) หรือ สถานภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Circumstances) สถานภาพทางเศรษฐกิจของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ สถานภาพเหล่านี้ประกอบด้วย รายได้ การออมทรัพย์ อำนาจการซื้อ และทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน ดังนั้น นักการตลาดต้องสนใจแนวโน้มของรายได้จะมีผลต่ออำนาจการซื้อคนที่มียาได้ต่ำจะมุ่งซื้อตราสินค้าที่จำเป็น

ต่อการครองชีพ และมีความไวต่อราคามาก ส่วนคนที่มีรายได้สูงจะมุ่งซื้อสินค้าที่มีคุณภาพดี และราคาสูงโดยเน้นภาพพจน์ตราสินค้าเป็นหลัก

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรเทพ ชวลา (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้ออาวุธปืน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ[3] เพื่อศึกษาปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยตลาด ที่มีอิทธิพลต่อ ความต้องการซื้ออาวุธปืน และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้ออาวุธปืนของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทำการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มผู้บริโภคที่ครอบครองอาวุธปืนในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี มีสถานภาพสมรสแล้ว ปัจจุบัน ประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้สูงกว่า เดือนละ 2,000 บาทญาติพี่น้องและสถานที่ทำงานมีส่วนทำให้มีความสนใจอาวุธปืน และสนใจ มากกว่า 6 ปีเป็นส่วนใหญ่ การครอบครองมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ป้องกันทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมา เพื่อกีฬา และปืนสั้นยี่ห้อ สมิทแอดด์ เวสสัน ปืนยาวยี่ห้อ ซีแซด เป็นยี่ห้อที่ครอบครองมากกว่ายี่ห้ออื่น ราคาของอาวุธปืน เป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ความต้องการให้ทรัพย์สินของตนเองมีความปลอดภัยที่พิกอาศัยในปัจจุบันท่ามกลางชุมชน การแนะนำให้ซื้ออาวุธปืนของญาติพี่น้อง เป็นปัจจัย ด้านสังคม ชื่อเสียงของร้านค้าขายอาวุธปืน พนักงานขายมีอัธยาศัยดีและมีความรู้เกี่ยวกับปืน เป็น ปัจจัยด้านร้านค้าปืน ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออาวุธปืน ส่วนปัจจัยด้านบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการครอบครองปืนยาวยี่ห้อต่างๆ ปัจจัยด้านอายุ รายได้ต่อเดือน และ อาชีพ มีอิทธิพลต่อการครอบครองอาวุธปืนยี่ห้อต่างๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาวุธปืนพกสั้นของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ลูกค้าย่อยที่เคยมาซื้ออาวุธปืนสั้นในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณลูกค้าย่อยที่ซื้ออาวุธปืนสั้นในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างจากการประมาณค่าร้อยละ กรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากแหล่งข้อมูล 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การเก็บข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยผู้วิจัยทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ และอธิบายถึงข้อสงสัยและวิธีการตอบแบบสอบถาม หลังจากผู้ตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก การลงรหัส (Coding) ตามที่ได้กำหนดไว้ และการประมวลผลข้อมูล (Processing) โดยใช้คอมพิวเตอร์

2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่มีผู้ดำเนินการไว้แล้ว ตำราวิชาการที่เกี่ยวข้อง บทความทางวิชาการ เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้เป็นกรอบความคิดในการศึกษา ประกอบการวิเคราะห์ และสรุปผล

ผลการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 225 คน คิดเป็น ร้อยละ 63.70 และเป็นเพศหญิง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 รองลงมา คือต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 ลักษณะอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ พนักงานเอกชน/ลูกจ้าง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30

รองลงมาคือค้าขาย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมาคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 45,000 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50

2. พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ

ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออวูรป็นพกสัันในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.78, S.D. = .67) ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออวูรป็นพกสัันในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออวูรป็นพก สััน	ระดับความคิดเห็น			อันดับ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	พฤติกรรม	
1. โอกาสในการซื้อ	3.61	.84	มาก	5
2. มูลค่าในการซื้อ	4.67	.47	มากที่สุด	2
3. วัตถุประสงค์ในการซื้อ	3.64	.17	มาก	4
4. ผู้มีส่วนร่วมในการซื้อ	3.87	.98	มาก	3
5. แหล่งในการซื้อ	3.46	.90	มาก	6
6. เหตุผลในการซื้อ	4.79	.32	มากที่สุด	1
7. วิธีการซื้อ	2.48	.53	น้อย	7
รวม	3.78	.67	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมการซื้ออวูรป็นพกสัันสูงสุด คือ ด้านเหตุผลในการซื้อ (\bar{X} = 4.79, S.D. = .32) รองลงมาคือ ด้านมูลค่าในการซื้อ (\bar{X} = 4.67, S.D. = .47) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือ ด้านวิธีการซื้อ (\bar{X} = 2.48, S.D. = .53) ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ พบว่า ผู้บริโภคที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออวูรป็นพกสัันในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาวุธปืนพกสั้นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

	เพศ		อายุ		การศึกษา		อาชีพ		รายได้	
	t	sig	F	sig	F	sig	F	sig	F	sig
1. โอกาสในการซื้อ	-2.753	.006	15.884	.000*	21.515	.000*	7.140	.000*	10.549	.000*
2. มูลค่าในการซื้อ	3.558	.000*	19.412	.000*	25.541	.000*	10.277	.000*	19.235	.000*
3. วัตถุประสงค์ในการซื้อ	5.275	.000*	65.070	.000*	32.672	.006	22.123	.000*	5.411	.000*
4. ผู้มีส่วนร่วมในการซื้อ	-.756	.450	75.081	.000*	1.676	.189	28.782	.000*	5.411	.000*
5. แหล่งในการซื้อ	-1.428	.155	25.516	.000*	43.512	.000*	12.393	.000*	14.415	.000*
6. เหตุผลในการซื้อ	.190	.006	8.972	.000*	17.753	.000*	11.603	.000*	3.564	.000*
7. วิธีการซื้อ	5.251	.000*	27.566	.000*	16.821	.000*	6.210	.000*	18.847	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริโภคเพศชายให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาวุธปืนพกสั้นแตกต่างกับเพศหญิง ในด้านมูลค่าในการซื้อ วัตถุประสงค์ในการซื้อ และวิธีการซื้อ มากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้บริโภคที่มีอายุต่างกันให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ ในด้านโอกาสในการซื้อ ด้านมูลค่าในการซื้อ วัตถุประสงค์ในการซื้อ ผู้มีส่วนร่วมในการซื้อ แหล่งในการซื้อ เหตุผลในการซื้อ และวิธีการซื้อ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ ในด้านโอกาสในการซื้อ ด้านมูลค่าในการซื้อ แหล่งในการซื้อ เหตุผลในการซื้อ และวิธีการซื้อ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้บริโภคที่มีอาชีพต่างกันให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ ในด้านโอกาสในการซื้อ ด้านมูลค่าในการซื้อ วัตถุประสงค์ในการซื้อ ผู้มีส่วนร่วมในการซื้อ แหล่งในการซื้อ เหตุผลในการซื้อ และวิธีการซื้อ แตกต่างกัน อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่างกันให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ ในด้านโอกาสในการซื้อ ด้านมูลค่าในการซื้อ วัตถุประสงค์ในการซื้อ ผู้มีส่วนร่วมในการซื้อ แหล่งในการซื้อ เหตุผลในการซื้อ และวิธีการซื้อ แตกต่างกัน อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออวูรป็นพกสันอวูรป็นพกสันในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ พรเทพ ชวลา (2541: 2) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้ออวูรป็น ในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุดที่สามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ด้านโอกาสในการซื้อโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความพร้อมทางด้านการเงินรองลงมาคือซื้อเมื่อต้องการใช้งานและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือซื้อในช่วงเทศกาล

2. ด้านมูลค่าในการซื้อโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุดโดยให้ความสำคัญกับราคาป็นที่ซื้อ มีความเหมาะสม ระดับมากที่สุด

3. ด้านวัตถุประสงค์ในการซื้อโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือซื้อเพื่อป้องกันตัวรองลงมาคือซื้อเพื่อการกีฬา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือซื้อเพื่อใช้ในอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับHillronald Paul; Stephens, Debra and Lynn ศึกษาแนวทางการปฏิบัติตามพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายและกฎระเบียบป็นพก (1995) พบว่า การควบคุมอวูรป็นจากมุมมองด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ด้วยเหตุนี้ประวัติความเป็นมาของกฎหมายควบคุมอวูรป็นในสหรัฐฯจึงมุ่งเน้นไปที่ป็นพก การมีส่วนร่วมของป็นพกเพื่อก่ออาชญากรรมกับผลกระทบที่ยับยั้งข้างกันจะถูกกล่าวถึง

4. ด้านผู้มีส่วนร่วมในการซื้อโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการตัดสินใจด้วยตนเองและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือครอบครัว/เพื่อน/เจ้านายมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซึ่งสอดคล้องกับ Hillronald Paul; Stephens, Debra and Lynn ศึกษาแนวทางการปฏิบัติตามพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายและกฎระเบียบป็นพก (1995) พบว่าปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการซื้ออวูรป็นของผู้หญิงคือความปลอดภัยส่วนบุคคลและความรักของคนที่คุณรักและสอดคล้องกับพรเทพ ชวลา (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้ออวูรป็นในเขตอำเภอ

เมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การแนะนำให้ซื้ออาวุธปืนของญาติพี่น้อง เป็นปัจจัย ด้านสังคม ชื่อเสียง
ของร้านค้าขายอาวุธปืน

5. ด้านแหล่งในการซื้อโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือร้านค้าในแหล่งร้านอาวุธปืนในกรุงเทพฯ รองลงมาคือการหาข้อมูลจากออนไลน์ และ
ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือการซื้อผ่านบุคคลที่ดำเนินกระบวนการต่างๆ

6. ด้านเหตุผลในการซื้อโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้าน
ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ รองลงมาคือความคุ้มค่า และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือความ
ทนทานซึ่งสอดคล้องกับ Hillronald Paul; Stephens, Debra and Lynn ศึกษาแนวทางการปฏิบัติ
ตามพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายและกฎระเบียบปืนพก (1995) พบว่า ประวัติความเป็นมาของ
กฎหมายควบคุมอาวุธปืนในสหรัฐฯจึงมุ่งเน้นไปที่ปืนพก การมีส่วนร่วมของปืนพกเพื่อก่ออาชญากรรม
กับผลกระทบที่ยั่งยืนและปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการซื้ออาวุธปืนของผู้หญิงคือความปลอดภัยส่วนบุคคล
และความรักของคนที่คุณรัก

7. ด้านวิธีการซื้อโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญน้อยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ย
สูงสุดคือการซื้อด้วยเงินสด รองลงมาคือการซื้อด้วยระบบสวัสดิการและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือซื้อด้วย
ระบบผ่อน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่า เพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออาวุธปืน
พวกล้วนด้านโอกาสในการซื้อ ผู้มีส่วนร่วมในการซื้อ แหล่งในการซื้อ และเหตุผลในการซื้อแตกต่างกัน
เพศชาย จะซื้ออาวุธปืนพวกล้วนเพื่อการกีฬาและการลงทุนของอาวุธปืน เพศหญิง จะซื้ออาวุธปืนพวกล้วน
เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สินซึ่งเป็นอาวุธปืนขนาดเล็ก

บรรณานุกรม

- ชาญณรงค์ สัจจเทพ. (2547). **ความต้องการของผู้ประกอบกิจการร้านค้าอาวูธปีนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร
- พรเทพ ขวาลา. (2550). **“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้ออาวูธปีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”**. ค้นคว้าแบบอิสระปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภร เสรีรัตน์. (2544). **พฤติกรรมผู้บริโภค**, พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2550). **พฤติกรรมผู้บริโภค**, กรุงเทพมหานคร Belch and Belch. (2005).
- อรณี บุญมีนิมิต. (2540). **พฤติกรรมผู้บริโภค** กรุงเทพมหานคร
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). **พฤติกรรมผู้บริโภค** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ของตำรวจตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดชลบุรี

รณดิท เกื่อนชำนาญ*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ปัญญา**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอันดับปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคและเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตัวอย่างคือเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดชลบุรี จำนวน 104 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการสรุปความจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า 1.ปัจจัยภายในโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับปัจจัยภายนอกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2.อันดับปัจจัยภายใน พบว่าผลการทดสอบปัจจัยภายในอยู่ในระดับมาก ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2 ปัจจัยและอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 ปัจจัย สำหรับอันดับปัจจัยภายนอก พบว่า ผลการทดสอบอยู่ในระดับซึ่งสูงกว่าระดับสมมุติที่ตั้งไว้ทั้ง 2 ด้าน 3.แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่าหน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนในการจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ส่งเสริมความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานด้านภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ส่งเสริมการฝึกอบรมความรู้เพิ่มเติมในการปฏิบัติงาน และจัดเจ้าหน้าที่เข้าทำงานตามความถนัด ความสนใจในการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ: ปัญหาและอุปสรรค คดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง

*นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

**อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Abstract

The research entitled aimed to investigate internal and external factors, level of factors posing problems and obstacles, and seek direction to solve problems of police officers in performing their duty. The sample used in the research included 104 Chonburi Immigration officers. Questionnaire was used as tool to compile information. The information analysis included Percentage, Average, Standard Deviation, and Interpretation from in-depth Interviews.

The research findings revealed the following: (1) The internal factors was overall fair. The external factors was overall high (2) On the level of internal factors, it was found that the test results of the internal factors were high, equal to the set assumption in two factors and lower than the set assumption in three factors. On the level of external factors, it was found that the test results were higher than the set assumption in two factors (3) On the guideline to solve the problems and obstacles of police officers in performing their duty, it was found that the affiliated agency should support the provision of modern equipment using new technology, promote knowledge, skills, and ability to perform duty with skill in foreign languages for communication, training and additional knowledge in performing duty, and assign police officers In the positions according to their expertise and interest.

Keywords: Problems and obstacles, Illegal immigration cases, Immigration officers

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการสำรวจของกองงานคนต่างด้าว กรมจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในปี 2558 ระหว่างเดือน ม.ค.-ธ.ค. 2558 พบว่าคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยประมาณ 2,086,863 คน ในจำนวนดังกล่าว พบว่ามีคนต่างด้าวที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายประมาณ 986,889 (กรมแรงงาน, 2559, : 6-9) และจากการสำรวจอย่างเป็นทางการขององค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็น สำนักงานความมั่นคงแห่งชาติ กรมจัดหางาน ศูนย์ดำเนินงานเกี่ยวกับผู้อพยพ วิชาโครงการวิจัย ทางเลือกนำเข้าแรงงานข้ามชาติของสถาบันวิจัยประชากรและสังคมที่ทำงานในประเทศไทยนั้น ส่วนมากจะเป็นคนต่างด้าวจากประเทศพม่า ลาว และกัมพูชา

ลักษณะของผู้ที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายนั้นมีด้วยกัน 2 ลักษณะคือ ลักษณะคือผู้ที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายตามแนวชายแดนของประเทศไทย แม้ผู้ที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายโดยไม่ได้ออกจากประเทศไทยครั้งที่ 10 ขึ้นในการเข้าเมืองได้สิ้นสุดลงแล้วผู้ที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายดังกล่าวไม่ว่าจะลักลอบเข้าเมืองเพื่อมาใช้แรงงานในประเทศไทยหรือเข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา อาทิเช่น ปัญหาในด้านความมั่นคงมีการแอบแฝงเข้ามาของกลุ่มผู้ไม่หวังดีปะปนเข้ามากับแรงงานต่างด้าวเพื่อผลประโยชน์ต่างๆเช่น ยาเสพติด ค้ายาบ้า รวมทั้งสื่อความลับ หรือก่อความไม่สงบภายในประเทศ ปัญหาในด้านสังคมไม่รู้จำนวนที่แท้จริงมีการลักลอบเข้ามาทำงานอย่างต่อเนื่อง ไม่มีหลักฐานประจำตัวที่แน่ชัด ยากต่อการติดตามตัว กรณีก่อคดีอาชญากรรม การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรต่างด้าวเป็นเด็กไร้สัญชาติ ขาดการดูแลสุขภาพอนามัยพื้นฐาน การศึกษาคนไทยขาดความมั่นใจในความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินในด้านเศรษฐกิจ เงินงวดไหนออกนอกประเทศโดยไม่ผ่านการควบคุมรัฐขาดรายได้ในรูปแบบเงินค่าธรรมเนียม ภาษี ปัญหาในด้านสาธารณสุข มีการขยายตัวของโรคติดต่อ ซึ่งอาจโดยแรงงานต่างด้าวเป็นแหล่งนำพา เช่น โรคเอดส์ โรคมาลาเรีย โรคเท้าช้าง โรคอุจจาระร่วง เป็นต้น ปัญหาด้านผลประโยชน์จากต่างด้าวผิดกฎหมายที่เข้าพกเข้าห่อเจ้าหน้าที่รัฐเพียงไม่กี่คนแต่ผลกระทบต่อประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง

สำหรับเมืองพัทยาตั้งอยู่ทางตะวันออกมีรูปแบบการปกครองแบบพิเศษเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ กิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่จึงเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของเมืองพัทยาประกอบกับเป็นเมืองท่องเที่ยวจึงก่อให้เกิดปัญหาในงานต่างด้าวตามมา เนื่องจากตลาดแรงงานในประเทศไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมา มีแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านของไทย ทั้งประเทศพม่า ประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ได้ลักลอบเข้ามาทำงานในประเทศไทยและกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆโดยเฉพาะจังหวัดชลบุรีแรงงานต่างด้าวเหล่านี้มีการ

ลักลอบเข้าเมืองอย่างไม่ถูกต้องเป็นส่วนมาก (นภาพร กินขุนทด,2557:1) จากสถิติปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 จากการขอยุ่ต่อในราชอาณาจักรของจังหวัดชลบุรีสูงถึง 96,417 ราย ประกอบด้วย ประเภทนักท่องเที่ยว 12,734 ราย คนเดินผ่าน 6,476 ราย ธุรกิจ 4,000 ราย ครอบครัวไทย 2,298 ราย นักเรียน นักศึกษา 9,377 ราย ใช้ชีวิตบั้นปลาย 17,625 ราย เปลี่ยนประเภทวีซ่า 3,525 ราย สงวนสิทธิ์เมื่อเดินทางออกนอกราชอาณาจักร 37,894 ราย และอื่นๆ 56,412 ราย การเข้ามาของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านรวมถึงแรงงานจากประเทศอังกฤษ รัสเซีย อเมริกา เยอรมัน จีน ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น สวิตเซอร์แลนด์ นอร์เวย์ สวีเดน เบลเยียม ออสเตรเลีย เป็นสัญชาติอันดับต้นๆที่ต้องมาขอยุ่ต่อในราชอาณาจักรพร้อมเดินทางเข้ามาในรูปแบบนักท่องเที่ยว มีครอบครัวไทย ใช้ชีวิตบั้นปลายหรือเพื่อศึกษาต่อในประเทศ ขณะเดียวกันรัฐบาลไทยพยายามที่เข้ามาควบคุมแรงงานต่างด้าวในเรื่องของการผ่อนผันและขยายระยะเวลาการจ้างแรงงานต่างด้าว หรือว่ามีมติสนธิสัญญากับต่างประเทศเพื่อขยายวีซ่าการเข้ามาในราชอาณาจักรไทย การกำหนดขอบเขตอาชีพการจ้างแรงงานต่างด้าวเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข (เทศบาลเมืองพัทยา,2556:3)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย
2. เพื่อศึกษาอันดับปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย
3. เพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

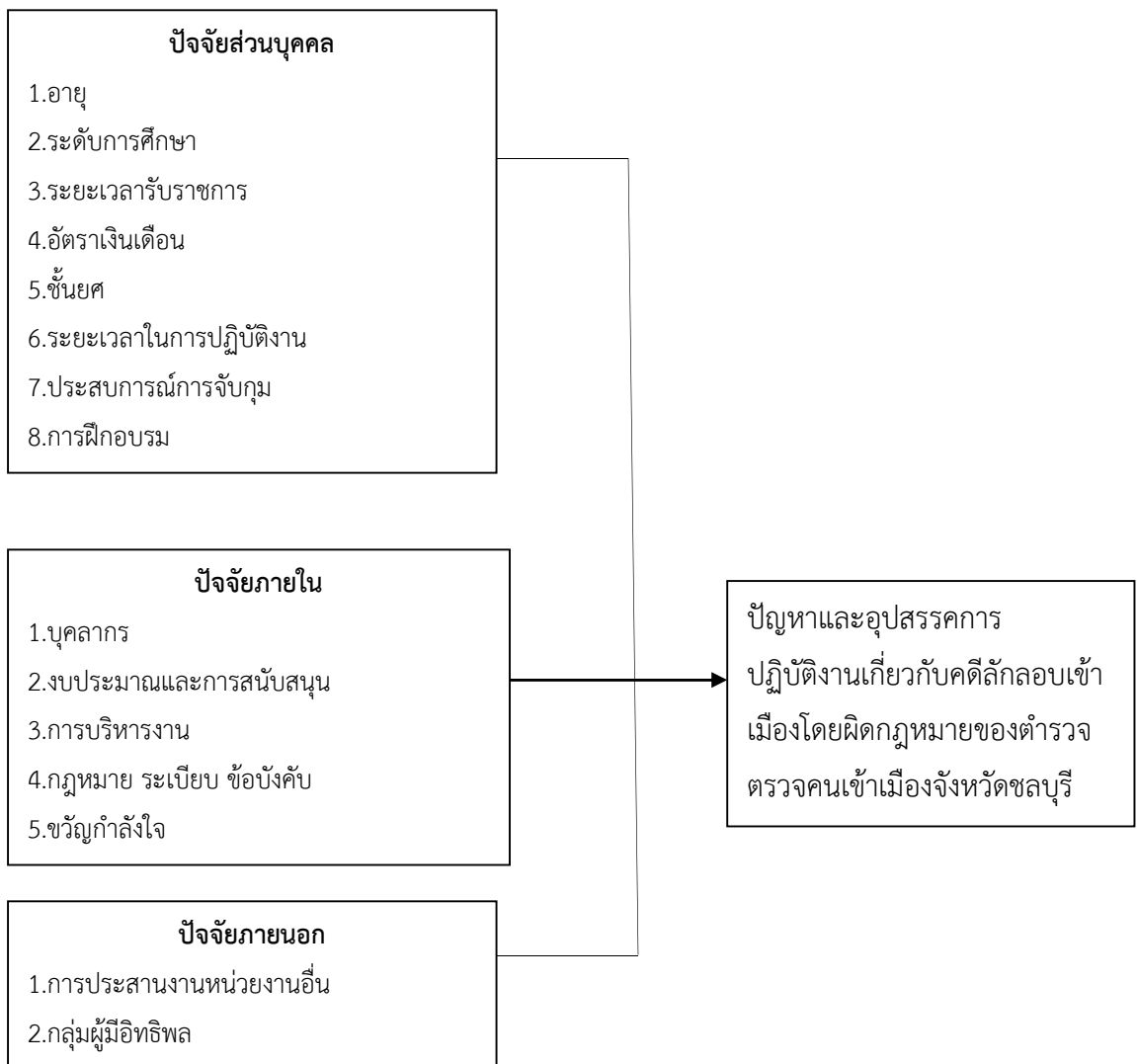
สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยภายในหน่วยงานระดับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยภายนอกหน่วยงานระดับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายอยู่ในระดับน้อย

3. ปัจจัยภายในที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองสูงกว่าปัจจัยภายนอก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดชลบุรีจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง: ยุทธศาสตร์และแผนแม่บทที่เกี่ยวข้องกับงานตรวจคนเข้าเมือง (2557)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงวิจัยคุณภาพโดยพิจารณาเป็นประเภทดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กรณีวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 104 คน จาก 3 สำนักงานในสังกัด ได้แก่ เมืองชลบุรี ศรีราชา และเมืองพัทยา และได้เลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกรณีวิจัยเชิงคุณภาพเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 10 คน โดยใช้การสุ่มแบบสัดส่วนแยกตามตำแหน่งและหน้าที่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณหรือใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่จะศึกษาในเรื่องเพศ อายุ การศึกษา รายได้ ศาสนา รายละเอียดเกี่ยวกับประวัติครอบครัว รวมทั้งความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดชลบุรี จำนวน 10 คน โดยใช้การสุ่มแบบสัดส่วน แยกตามตำแหน่งและหน้าที่ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างจากหัวข้อในแบบสอบถามเชิงปริมาณที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาตรวจให้คะแนนหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) แล้วนำข้อมูลทั้งหมดสรุปและเสนอแนะตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาและจัดทำข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งผู้ศึกษาจะนำข้อมูลทั้งหมดเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายส่วนข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยตีความและสรุปความเห็นตามวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1. ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

1.1 ปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ได้แก่ บุคลากร งบประมาณและการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงาน การบริหารงาน กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และขวัญและกำลังใจ

ด้านบุคลากร พบว่า ขาดความสนใจในการหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าวและความสนใจในงานที่ทำประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 51.0 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 42.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 6.7 ไม่แน่ใจค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.64 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าตนขาดความสนใจในการหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าวและมีความสนใจในงานที่ทำในระดับน้อยที่สุด ความรู้และความถนัดในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายไม่ชัดเจน ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 44.2 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 27.9 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 25.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 2.9 ไม่เห็นด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าตนมีความรู้และความถนัดในการปฏิบัติงานในระดับน้อย ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญในการปฏิบัติงาน ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 50.0 เห็นด้วย ร้อยละ 35.6 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 10.6 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 13.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และร้อยละ 1.9 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่มีมากเกินไปทำให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพพิวในระดับมาก

ภาพรวมในด้านบุคลากร แสดงว่าประชากรมีระดับความเห็นในด้านบุคลากรที่มีต่อการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.86$) เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านบุคลากร พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ความสนใจในการหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าวและความสนใจในงานที่ทำและประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$)

ด้านงบประมาณและการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงาน พบว่า ในด้านงบประมาณและการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานนั้นพิจารณาได้จากงบประมาณที่ใช้ในการหาข่าวไม่มีความเหมาะสมกับปริมาณงานและการได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ ความเหมาะสมของงบประมาณกับปริมาณงานจากข้อคำถามที่ว่า งบประมาณที่ใช้ในการหาข่าวไม่มีความเหมาะสมกับปริมาณงาน ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 37.5 เห็นด้วย ร้อยละ 33.7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 16.3 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 8.7 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 3.8 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่างบประมาณที่ใช้ในการหาข่าวไม่มีความเหมาะสมกับปริมาณงานในระดับมาก การสนับสนุนด้านวัสดุ

อุปกรณ์ของหน่วยงานจากข้อความที่ว่าได้รับการสนับสนุนทรัพยากรวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 31.7 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 24.0 เห็นด้วยร้อยละ 20.2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 13.5 ไม่แน่ใจและร้อยละ 10.6 ตัวอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.73 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ในเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง

ภาพรวมในด้านงบประมาณและการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานประชากรมีระดับความเห็นในด้านงบประมาณและการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.46$) เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านงบประมาณและการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ งบประมาณที่ใช้ในการหาข่าวไม่มีความเหมาะสมกับปริมาณงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.80$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.73$)

ด้านการบริหารงาน พบว่า ในด้านการบริหารงานนั้นพิจารณาได้จากนโยบายในการทำงานและแผนปฏิบัติงานที่ขาดความชัดเจนของหน่วยงาน การขาดความร่วมมือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันภายในหน่วยงาน การขาดผู้นำที่ดีและมีความรู้ความสามารถด้านการข่าวความสำเร็จในด้านการผลักดันบุคคลต่างด้าวออกนอกประเทศไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ นโยบายในการทำงานและแผนการปฏิบัติงานจากข้อความที่ว่า นโยบายในการทำงานด้านนี้ยังไม่ชัดเจนและไม่มีแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนในหน่วยงาน ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 51.9 เห็นด้วย ร้อยละ 16.3 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 15.4 ไม่แน่ใจร้อยละ 14.4 ไม่เห็นด้วยและร้อยละ 1.9 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.66 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่านโยบายในการทำงานด้านนี้ยังไม่ชัดเจนและไม่มีแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนของหน่วยงานอยู่ในระดับมาก ความร่วมมือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการช่วยเหลือกันภายในหน่วยงานจากข้อความที่ว่า การทำงานในปัจจุบันยังขาดความร่วมมือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันภายในหน่วยงาน ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 53.8 เห็นด้วย ร้อยละ 20.2 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 13.5 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 11.5 ไม่แน่ใจและร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.64 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าหน่วยงานยังขาดผู้นำด้านการข่าวที่มีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับมาก คนที่มีความรู้ความสามารถจากข้อความที่ว่าการทำงานด้านการข่าวยังขาดผู้นำที่ดีและมีความรู้ความสามารถ ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 53.8 เห็นด้วยร้อยละ 20.2 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 13.5 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 11.5 ไม่แน่ใจและร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.79 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าการทำงานในปัจจุบันยังขาดความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมถึงการช่วยเหลือกันภายในหน่วยงานอยู่ในระดับมาก ผลสำเร็จในการจับกุมและผลักดันบุคคลต่างด้าวออกนอกประเทศได้ตาม

เป้าหมาย ข้อคำถามที่ว่า ผลการจับกุมบุคคลต่างด้าวประสบความสำเร็จในด้านการผลักดันบุคคลต่างด้าวออกนอกประเทศไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 30.8 ไม่แน่ใจร้อยละ 27.9 เห็นด้วยร้อยละ 23.1 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 15.4 ไม่เห็นด้วยและร้อยละ 2.9 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.53 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าประสบผลสำเร็จในการจับกุมบุคคลต่างด้าวและผลักดันออกนอกประเทศในระดับมาก

ภาพรวมในด้านการบริหารงานประชากรมีระดับความเห็นในด้านการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.61$) เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านการบริหารงาน พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การทำงานในปัจจุบันขาดความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการช่วยเหลือกันภายในหน่วยงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.79$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผลการจับกุมบุคคลต่างด้าวประสบความสำเร็จในด้านการผลักดันบุคคลต่างด้าวออกนอกประเทศไม่เป็นไปตามเป้าหมายอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.53$)

ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง พบว่า ในด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องนั้นพิจารณาได้จากโอกาสศึกษาหาความรู้และความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานความเหมาะสมของบทลงโทษและมาตรการในการป้องกันบุคคลต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายและกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องมีส่วนทำให้การปฏิบัติขาดประสิทธิภาพ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานจากข้อคำถามที่ว่า โอกาสศึกษาหาความรู้และความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานน้อยมาก ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 67.3 เห็นด้วยร้อยละ 17.3 ไม่แน่ใจร้อยละ 12.5 เห็นด้วยอย่างยิ่งและร้อยละ 2.9 ไม่เห็นด้วยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.89 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าคนมีการศึกษาหาความรู้และความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในระดับมากความเหมาะสมของบทลงโทษและมาตรการการป้องกันจากข้อคำถามที่ว่า การกำหนดบทลงโทษและมาตรการในการป้องกันบุคคลต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายยังไม่เหมาะสม ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 48.1 เห็นด้วยร้อยละ 34.6 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 11.5 ไม่แน่ใจร้อยละ 4.8 ไม่เห็นด้วยและร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.11 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าบทลงโทษและมาตรการในการป้องกันบุคคลต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายยังไม่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องมีส่วนที่ทำให้การทำงานขาดประสิทธิภาพ ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 47.1 เห็นด้วยร้อยละ 30.58 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 11.5 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 10.6 ไม่แน่ใจค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.697 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่ากฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องมีส่วนทำให้การทำงานขาดประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก

ภาพรวมประชากรมีระดับความเห็นในด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.61$) เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องพบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การกำหนดโทษ และมาตรการในการป้องกันบุคคลต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายยังไม่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.11$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ โอกาสหาความรู้และความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานน้อยครั้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.89$)

ด้านขวัญและกำลังใจ พบว่า การให้รางวัลหรือการชมเชยเมื่อการปฏิบัติงานประสบความสำเร็จจะไม่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานตั้งใจทำงานมากขึ้น ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 46.2 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 40.4 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 10.9 ไม่แน่ใจและร้อยละ 2.9 เห็นด้วยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.01 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าการให้รางวัลหรือการชมเชยเมื่อการปฏิบัติงานประสบความสำเร็จจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานตั้งใจทำงานมากขึ้นในระดับมากขึ้น การเพิ่มสวัสดิการในด้านต่างๆจะทำให้มีกำลังใจ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลดียิ่งขึ้นประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 47.1 เห็นด้วยร้อยละ 44.2 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 5.8 ไม่แน่ใจและร้อยละ 2.9 ไม่เห็นด้วยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.33 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าการเพิ่มสวัสดิการจะทำให้การปฏิบัติงานได้ผลดียิ่งขึ้นในระดับมากที่สุด ผลสำเร็จในการจับกุมบุคคลต่างด้าวไม่ส่งผลต่อการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประชากร ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.4 เห็นด้วยร้อยละ 24.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งซึ่งเท่ากับไม่แน่ใจร้อยละ 12.5 ไม่เห็นด้วยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.25 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ผลสำเร็จในการจับกุมไม่ส่งผลต่อการพิจารณาขึ้นเงินเดือนอยู่ในระดับมาก

1.2 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน

ด้านการประสานงาน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 41.3 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 39.4 เห็นด้วยร้อยละ 17.3 ไม่แน่ใจและร้อยละ 17.3 ไม่แน่ใจและร้อยละ 1.9 ไม่เห็นด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.20 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าตนยังไม่มีความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควรอยู่ในระดับมาก การขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่นทำให้การปฏิบัติงานไม่ประสบความสำเร็จ ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 59.6 เห็นด้วยร้อยละ 24.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 11.5 ไม่แน่ใจร้อยละ 3.8 ไม่เห็นด้วยและร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าการขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่นทำให้การปฏิบัติงานไม่ประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมากการประสานงานในระดับนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความชัดเจนและความคล่องตัวใน

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 56.7 เห็นด้วยร้อยละ 36.5 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 5.8 ไม่แน่ใจร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ เห็นว่าการประสานงานในระดับนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องจะ ทำให้เกิดความชัดเจนและความคล่องตัวในการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุด

ภาพรวมในด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นประชากรมีระดับความคิดเห็นในด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.49$) เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในระดับการประสานงานกับหน่วยงานอื่น พบว่า ประเด็น ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ควรมีการปรับปรุงการประสานงานในระดับนโยบายของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความชัดเจนและความคล่องตัว ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด($\bar{x}=4.29$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ทำให้การปฏิบัติงานไม่ประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.02$)

ด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล พบว่า กลุ่มผู้มีอิทธิพลทำให้การจับกุมบุคคลต่างด้าวไม่มีประสิทธิภาพ ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 48.1 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 45.2 เห็นด้วยร้อยละ 4.8 ไม่แน่ใจและร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วยซึ่งเท่ากับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ เห็นว่า กลุ่มผู้มีอิทธิพลทำให้มีการจับกุมบุคคลต่างด้าวไม่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด กลุ่มผู้มีอิทธิพลให้การช่วยเหลือบุคคลต่างด้าวในการปลอมแปลงเอกสาร เพื่อลักลอบเข้าเมือง ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 51.0 เห็นด้วยร้อยละ 35.6 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 12.5 ไม่แน่ใจและร้อยละ 1.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 น แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า กลุ่มผู้มีอิทธิพลให้การช่วยเหลือบุคคลต่างด้าวในการปลอมแปลงเอกสารเพื่อลักลอบเข้าเมืองอยู่ในระดับมากที่สุด กลุ่มผู้มีอิทธิพลแสวงหาผลประโยชน์จากบุคคลต่างด้าว ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 51.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 43.3 เห็นด้วยและร้อยละ 5.8 ไม่แน่ใจค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า กลุ่มผู้มีอิทธิพลมักจะแสวงหาผลประโยชน์จากบุคคลต่างด้าว อยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพรวมประชากรมีความคิดเห็นในด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพลสนับสนุนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=1.65$) เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ กลุ่มผู้มีอิทธิพลมากแสวงหาผลประโยชน์จากบุคคลต่างด้าวอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.45$)

2.อันดับปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบ เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า

ผลจากการทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยภายนอกตกกว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านประสานงานกับหน่วยงานอื่นได้ผลการทดสอบอยู่ในระดับมาก ในด้านปัจจัยภายนอก กลุ่มผู้มีอิทธิพลอยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับความคิดเห็นด้านปัจจัยภายในที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจคนเข้าเมืองสูงกว่าปัจจัยภายนอก

3. สรุปผลทัศนะเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคจากการสัมภาษณ์

3.1 ด้านปัจจัยภายใน เสนอแนวทาง การแก้ไขปัญหา ดังนี้

ด้านบุคลากร ควรมีการอบรมด้านภาษาหลายภาษาเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารของการปฏิบัติหน้าที่ มีหลักเกณฑ์ในการมอบหมายอำนาจหน้าที่ ให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และปริมาณงาน รายการคัดเลือกผู้บริหารควรมีคุณธรรมเหมาะสมกับงาน

ด้านงบประมาณและการสนับสนุน ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมพอเพียงกับลักษณะงาน มีกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างควรจรรวดเร็วและได้วัสดุตามต้องการ และยังขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัยพอเพียงแก่การปฏิบัติงาน คุณภาพของเครื่องมือขาดประสิทธิภาพ

ด้านการบริหารงาน การบริหารทรัพยากรยังไม่เต็มศักยภาพ ควรมีการฝึกอบรมวิทยากรใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง บุคลากรไม่มีความผูกพันงาน สนใจที่ทำงานให้บรรลุเป้าหมาย การบริหารงานต้องใช้ระบบคุณธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ควรมีการฝึกอบรมด้านกฎหมาย ระเบียบตลอดเวลา เพื่อให้ทันกับคดีความที่เข้ามามากและหลากหลาย ควรมีการกำหนดโทษ ผู้กระทำผิดกฎหมายให้เหมาะสมกับการกระทำผิด เพราะกฎหมายยังไม่ครอบคลุม กฎหมายบางเรื่องทำให้การปฏิบัติงานไม่คล่องตัว เช่น การตรวจค้น การจับกุมซึ่งหน้า

ด้านขวัญและกำลังใจ การให้รางวัลหรือการชมเชยควรให้สอดคล้องกับผลงานประจำ การเพิ่มสวัสดิการต่างๆให้เหมาะสมกับลักษณะงาน ปริมาณ รายงานพิเศษ การเลื่อนตำแหน่งหรือหน้าที่รับผิดชอบควรยึดระบบคุณธรรม ควรมีนโยบายพิเศษของสำนักงานเพื่อสร้างความผูกพันต่อองค์การ

3.2 ด้านปัจจัยภายนอก เสนอแนวทางแก่การแก้ไขปัญหา ดังนี้

ด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกอย่างสม่ำเสมอ เช่น ตำรวจท่องเที่ยว มีคณะกรรมการประสานงานเป็นการถาวร เป็นต้น ผู้ที่มีหน้าที่ประสานงานควรมีคุณลักษณะที่สามารถประสานงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ด้านกฎหมาย ด้าน

ภาษาและอุปนิสัย ระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ กองบัญชาการสอบสวนกลางควรมีนโยบายเกี่ยวกับการประสานงานให้ชัดเจนตรงตามลักษณะงาน

ด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล ควรมีการตรวจสอบการเข้ามาของชาวต่างด้าวอย่างเข้มข้น ตามนโยบายจัดคนไม่ดีเปิดเสรีคนมีคุณภาพ การปราบปรามผู้มีอิทธิพลระดับชาติ หรือต่างประเทศควรมีมือกับหลายฝ่าย ควรจะจัดคนไทยผู้ให้ความช่วยเหลือชาวต่างชาติ กระทำผิดกฎหมาย ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการเข้ามาของผู้มีอิทธิพลชาวต่างชาติอย่างสม่ำเสมอ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง "ปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดชลบุรี" สามารถนำมาอธิบายได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้แก่ ปัจจัยภายในหน่วยงานและปัจจัยภายนอกหน่วยงาน

ปัจจัยภายในหน่วยงาน ซึ่งพิจารณาจากด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์จากหน่วยงาน ด้านการบริหารงาน ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และด้านขวัญและกำลังใจ พบว่า ในด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 แสดงว่า ในด้านบุคลากรเจ้าหน้าที่ตำรวจมีประสิทธิภาพในการทำงานในระดับปานกลาง โดยมีระดับความคิดเห็นในประเด็นเรื่องความสนใจในการหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าว และมีความสนใจในงานที่ทำอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=1.64$) ในด้านงบประมาณและการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์จากหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 แสดงว่า การสนับสนุนด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับปานกลาง โดยมีระดับความคิดเห็นในประเด็นเรื่องงบประมาณที่ใช้ในการหาข่าว ไม่มีความเหมาะสม กับปริมาณงานในระดับมาก ($\bar{x}=3.80$) ในด้านการบริหารงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 แสดงว่า การบริหารงานในหน่วยงานสนับสนุนการปฏิบัติงานในระดับมาก โดยมีระดับความคิดเห็นในประเด็นเรื่องการจัดความร่วมมือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการช่วยเหลือกันภายในหน่วยงานในระดับมาก ($\bar{x}=3.79$) ในด้านกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 แสดงว่า กฎหมายระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องสนับสนุนให้การทำงานประสบผลสำเร็จในระดับมาก โดยมีระดับความคิดเห็นในประเด็นเรื่องการจัดทบทวน และมาตรการในการป้องกันบุคคลต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายยังไม่เหมาะสมในระดับมาก ($\bar{x}=4.11$) และในด้านขวัญกำลังใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีขวัญและกำลังใจ

ในการปฏิบัติงานในระดับน้อย โดยมีระดับความคิดเห็นในประเด็นเรื่อง การเพิ่มสวัสดิการในด้านต่างๆ จะทำให้เจ้าหน้าที่มีกำลังใจในการปฏิบัติงานให้ได้ผลดียิ่งขึ้นในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=1.66$)

จะเห็นได้ว่าในภาพรวมเกี่ยวกับปัจจัยภายในส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของกองตำรวจสันติบาล 2 เห็นว่าในด้านบุคลากรเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการปฏิบัติงานทางด้านนี้ในระดับปานกลาง ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วเจ้าหน้าที่นั้นมีความสนใจในการหาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและมีความสนใจในงานด้านนี้ รวมทั้งมีความรู้และความถนัดในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายเป็นอย่างดี แต่ด้วยความสามารถทางด้านการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร ยังไม่ดีพอประกอบกับภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่มีมากจนเกินไป จึงทำให้การทำงานยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เจษฎา ท่าโพธิ์ (2542) ที่พบว่า การขาดความสามารถในการพูดและความเข้าใจภาษาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีลักลอบ เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ วีระวุฒิ เนียมน้อย (2536) ที่พบว่า ในด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจับกุมคนต่างด้าว ที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายนั้น พบว่ามีอยู่ปริมาณค่อนข้างน้อย ไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน

ในด้านการบริหารงาน แนะในด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องนั้น อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เนื่องจากในด้านการบริหารงานของหน่วยงานนั้นยังไม่มียุทธศาสตร์ และแผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ขาดความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และยังขาดผู้นำที่ดี และมีความรู้ความสามารถ จึงถือว่าเป็นการบริหารงาน ยังเป็นปัญหาอุปสรรคและในการปฏิบัติงานอย่างหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานราชการของ Harold F' Adenfer ที่ชี้ให้เห็นลักษณะสำคัญของระบบราชการในประเทศกำลังพัฒนาว่า ผู้บริหารหรือตัวข้าราชการส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่กับงานประจำวันมากกว่า การคิดวางแผนนโยบาย ฆะขามแทนผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถและการจัดงานบริหารบุคคลไม่เป็นแบบแผน เป็นต้น ส่วนใหญ่ในด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องนั้น ยังมีปัญหาในเรื่องของการกำหนดโทษและมาตรการในการป้องกันบุคคลต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ยังไม่เหมาะสม และกฎหมายระเบียบข้อบังคับบางประการมีส่วนทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการบังคับใช้กฎหมายของสำนัก Classical School ที่เน้นในเรื่องการใช้กฎหมายและการลงโทษ โดยเชื่อว่าคนทำผิดเพราะไม่เกรงกลัวกฎหมายหรือการลงโทษ เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพหรือมีโทษไม่เหมาะสมกับการกระทำความผิด ทำให้โทษและกฎหมายไม่มีผลในการข่มขู่ยับยั้ง และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สมบูรณ์ ขจรสารสิทธิ์ (2523) ที่พบว่า สาเหตุของปัญหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินงาน

เกี่ยวกับบุคคลต่างด้าวในประเทศไทย มีสาเหตุมาจากกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่บางประการยัง
ล้าสมัยยังมีความขัดแย้งกัน มีช่องว่างและมีมาตรการในการลงโทษต่ำ

ส่วนในด้านขวัญและกำลังใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการปฏิบัติงานนั้นอยู่ในระดับน้อย แสดง
ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานสูง ถือเป็นปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน
น้อยกว่าในด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตามการให้รางวัลและชมเชยเพื่อการปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ
รายการเพิ่มสวัสดิการให้กับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ก็จะทำให้มีกำลังใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้
ได้ผลดียิ่งขึ้น และควรนำผลการปฏิบัติงานไปพิจารณาขึ้นเงินเดือนซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความ
ต้องการ Maslow ที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการขั้นพื้นฐานกันทุกคนเมื่อสามารถตอบสนอง
ความต้องการพื้นฐานของตนเองได้แล้ว ก็จะพัฒนาขึ้นไปสู่ความต้องการอีกระดับหนึ่ง เพื่อไปสู่
จุดหมายสูงสุดในชีวิต ซึ่งในขั้นที่ 4 เป็นความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (the Esteem Needs)
ซึ่งต้องการสิ่งที่ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ แบบต้องการสิ่งที่จะทำให้เห็นว่าเป็นคนสำคัญ
เช่น ความสามารถที่มีชื่อเสียง มีฐานะทางสังคม ความเด่นดัง การยอมรับ และการสรรเสริญ เป็นต้น
เพราะฉะนั้นเมื่อปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จจึงต้องการที่จะได้รับรางวัลการชมเชย และยังคงคล้อง
กับการศึกษาของ เจษฎา ท่าโพธิ์ (2542) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาการปฏิบัติงานของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ เกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ปัจจัยภายนอกหน่วยงาน พิจารณาจากด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ในด้านกลุ่มผู้มี
อิทธิพล พบว่า ในด้านขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 แสดงว่าการ
ประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับมาก โดยมี
ระดับความคิดเห็นในประเด็นเรื่องที่ต้องการมีการปรับปรุง การประสานงานในระดับนโยบายของ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมีความคล่องตัวใน
การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.29$) และในด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 แสดง
ว่า กลุ่มผู้มีอิทธิพลสนับสนุนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในตำรวจ ในระดับน้อยที่สุด
โดยมีระดับความคิดเห็นในประเด็น เรื่องกลุ่มผู้มีอิทธิพลแสวงหาผลประโยชน์จากบุคคลต่างด้าว ใน
ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.45$)

จะเห็นได้ว่าในภาพรวม เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกหน่วยงาน ส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงาน
ของเจ้าหน้าที่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 โดยปัจจัยภายในในการประสานงานกับ
หน่วยงานอื่น ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในระดับมาก ถือว่าการ
ประสานงานเป็นปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานในระดับน้อย แต่ควรมีหน่วยงานที่จะเป็นศูนย์กลาง
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าว ควรมีการประสานงานในระดับนโยบายกับหน่วยงาน
ต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อความชัดเจนและความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และหากขาดการประสานงาน

กับหน่วยงานอื่น เช่น สำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ตำรวจท่องเที่ยว ก็จะทำให้การปฏิบัติงานไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เทพย์ ธีระจันทรานนท์ (2555) พบว่า การควบคุมคนต่างด้าวในประเทศไทย ถูกแก้การควบคุมโดยหน่วยงานหลายหน่วยงานตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องต่างๆทำให้ไม่สามารถทราบประวัติหรือข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับคนต่างด้าวนั้นๆ ได้ขอข้อมูลอยู่กระจัดกระจายตามหน่วยงานที่รับผิดชอบ ต่อคนต่างด้าวที่แตกต่างกันออกไป ระบบการควบคุมคนต่างด้าวจึงควรที่จะมีหน่วยงานเดียวเพื่อสะดวกในการดำเนินการต่อคนต่างด้าว ได้ครบทุกขั้นตอนและยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เจษฎา ทวีโพธิ์ (2542) ที่พบว่า การขาดการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจ กับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ส่วนในด้านกลุ่มผู้มีอิทธิพลนั้นอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการให้ความช่วยเหลือบุคคลต่างด้าวของกลุ่มผู้มีอิทธิพล เพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากกลุ่มดังกล่าว ทำให้ประสิทธิภาพการจับกุมอยู่ในระดับน้อย และเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ มาร์ซิสต์ Marxist Theory ที่กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรเป็นสังคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดจะเป็นผู้ที่อยู่รอด ซึ่งจะแบ่งคนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆคือ ชนชั้นนายทุน และชนชั้นกรรมกร ซึ่งทรัพย์สินผลประโยชน์ก็จะตกอยู่ในคนกลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่งก็คือ กลุ่มชนชั้นนายทุน ซึ่งคนกลุ่มนี้เองที่มีอิทธิพลต่อสังคมเนื่องจากการมีทรัพย์สินทำให้มีอำนาจตามมา และมักจะเป็นกลุ่มที่แสวงหาผลประโยชน์เอาจากชนชั้นกรรมกรมา เพิ่มการจ้างแรงงานต่างด้าวจะมีค่าแรงขั้นต่ำทำให้เป็นที่นิยมซึ่งนายทุนกลุ่มนี้มักจะให้ความช่วยเหลือกลุ่มบุคคลต่างด้าวในการลักลอบหลบหนีเข้าเมือง ซึ่งถือเป็นปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานอื่นๆ สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

1.1 ด้านการบริหาร

การจัดให้มีการฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายทุกคน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติ เพื่อทำความเข้าใจ กลับแนวทางในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน แล้วมีการเสริมความรู้ โดยเฉพาะทางด้านภาษา รวมทั้งเทคนิค ทักษะ และทัศนคติ ที่ดีต่อการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น ในทางกลับกันเจ้าหน้าที่

ตำรวจ ผู้ปฏิบัติงานก็ควรที่จะศึกษาหาความรู้ในด้านต่างๆ เพิ่มเติมด้วยตนเอง ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมกับปริมาณงาน รวมทั้งมีการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น เครื่องมือสื่อสาร อาวุธ ยานพาหนะ และคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในการเก็บข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับคดี รวมทั้งสถิติในการจับกุม ซึ่งจะสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในงานวิจัยได้ต่อไป

1.2 ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ

ควรมีการปรับปรุงตัวบทกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่ล้าหลัง ให้ทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม และ ส่งเสริมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้มีความคล่องตัว ในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีการเพิ่มบทลงโทษให้สูงขึ้น ทั้งในส่วนของบุคคลต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง และผู้ที่ให้การช่วยเหลือ

ควรมีการออกกฎหมายในการป้องกันและตรวจสอบการแทรกใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่เข้ามาเกี่ยวข้องหรือเป็นผู้ดำเนินการให้การสนับสนุน เพื่อหวังผลประโยชน์จากกลุ่มบุคคลต่างด้าว รวมทั้งมีการกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงกับบุคคลต่างด้าว

1.3 ด้านการปฏิบัติงาน

ควรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับปฏิบัติ สามารถแสดงความคิดเห็นและมีส่วนในการกำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นในรูปแบบของนโยบายแบบ BOTTOM-UP POLICY มากกว่า TOP-DOWN POLICY ซึ่งผู้บริหารไม่ได้ทราบถึงปัญหาในการปฏิบัติงาน ทำให้การวางนโยบาย และแผนการปฏิบัติงานไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้จริง

ควรมีการประสานงานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) ให้เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบผู้ที่เดินทางเข้าประเทศ บริเวณด่านตรวจคนเข้าเมืองและประสานงานกับตำรวจท้องที่มีเขตแดนติดต่อกับประเทศไทยให้ติดตามข่าว บุคคลต่างด้าวที่มีพฤติกรรมเป็นภัยต่อประเทศ รวมทั้งกลุ่มบุคคลผู้ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ควรมีการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบเข้าเมือง โดยผิดกฎหมายร่วมกัน เพื่อประโยชน์ในการช่วยกันสอดส่องดูแล โดยเฉพาะในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อช่วยกันจับกุมตัวเจ้าหน้าที่ที่จะเข้ามาตรวจตราการลักลอบเข้าประเทศบริเวณเขตแดน ที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป

- 2.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคดีการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ควรได้ศึกษาเช่นเดียวกับตรวจคนเข้าเมือง
- 2.2 ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองควรศึกษาตีประเภทอื่นด้วยเพราะบุคคลต่างด้าวที่ไม่ได้หลบหนีเข้าเมืองก็กระทำผิดกฎหมายไทยจำนวนมาก
- 2.3 ควรมีการศึกษาวิธีการป้องกันการหลบหนีเข้าเมืองของคนต่างด้าว เพราะการป้องกันมีความสำคัญเช่นกัน

บรรณานุกรม

- กรมแรงงาน. (2559). รายงานการลักลอบเข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยผิดกฎหมาย. เอกสารอัดสำเนา
- กรมสวัสดิการและการคุ้มครองแรงงาน. (2551) โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองแรงงานในกิจการ ทฤษฎีการจ้างงานต่างด้าวทำงาน. สวัสดิการและการคุ้มครองแรงงาน กรุงเทพฯ.
- เจษฎา ท่าโพธิ์. (2542). “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคดีผู้ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครองบัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพย์ ธีระจันทรานนท์. (2555). “การวิเคราะห์วิธีการและปัญหาของการควบคุมคนต่างด้าวในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการป้องกันบัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทศบาลเมืองพัทยา. (2556). ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดชลบุรี. ชลบุรี: เทศบาลเมืองชลบุรี.
- สมบูรณ์ ขจรสารสิทธิ์. (2553). บทบาทของตำรวจในการบริหารงานทะเบียนคนต่างด้าวในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการป้องกันบัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (2557). ยุทธศาสตร์และแผนแม่บทที่เกี่ยวข้องกับงานตรวจคนเข้าเมือง เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (2558) การขับเคลื่อนงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อรองรับการบริหารราชการแผ่นดิน ปีงบประมาณ พ. ศ. 2558. เอกสารอัดสำเนาประกอบคำบรรยาย.

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (2550) **ผลการจับกุมแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง.** สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร.

Alderfer,H,F.(1976) public Administration in Newer Nations. New York: Frederick A Praeger Publisher.

ปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์: ศึกษาเฉพาะกรณี ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี

อดุล มั่นการ*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ปัญญา**

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัญหาอุปสรรค ในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ของตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในหน่วยงาน กับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน ของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จำนวนทั้งสิ้น 265 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และหัวข้อสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงาน ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ในปัจจุบันมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 58.9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในหน่วยงาน กับปัญหาในการปฏิบัติงาน ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ ปัจจัยด้านงบประมาณ และปัจจัยด้านขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปัญหาการปฏิบัติงาน ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เฉพาะด้านนโยบายการบริหารที่สัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคมีข้อเสนอแนะไว้ดังนี้ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ต้องมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี มีความประพฤติดี มีความยุติธรรม ควรมีการให้ยกย่องหรือรางวัลต่อผู้ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการจับกุมผู้กระทำผิด เพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่เป็นพลเมืองดี

คำสำคัญ: ปัญหาการปฏิบัติงาน ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี

*นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

**อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Abstract

The aims of this study were to investigate the operational problems of provincial police officers in charge of community relations in Nonthaburi Province, the relations between the agency's internal factors and the operational problems of police officers in charge of community relations, and the guideline to solve operational problems of police officers in charge of community relations. The sample group included 265 police officers in charge of community relations. Questionnaire was used as a tool to compile information as well as focus group.

The study findings revealed that 58.9 percent found that the current operational problems of police officers in charge of community relations were average. The relations between the agency's internal factors and operational problems of police officers in charge of community relations revealed that the personnel, budget, and morale factors were in the opposite relations to the operational problems of police officers in charge of community relations. Only the management policy was in the same relation. The recommendations for the guideline to solve operational problems included the following: the police officers in charge of community relations must have good human relations, good behavior, fairness, recognition or award for those providing useful information leading to arrests of wrongdoers, in order to motivate the public to become good citizens.

Keywords: Operational problems, Police officers in charge of community relations, Provincial police officers in Nonthaburi Province

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ปัจจุบันโลกได้เปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์ มีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการพัฒนาในทุกๆด้าน แต่ในทางกลับกันก็ทำให้มีปัญหาดังกล่าวตามมา ปัญหาอาชญากรรมทวีความรุนแรงและสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น ตำรวจซึ่งนอกจากจะมีภารกิจหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แล้วในปัจจุบันยังต้องให้บริการประชาชนในทุกๆด้าน หน้าที่และความรับผิดชอบของตำรวจในสังคมปัจจุบันจึงมีขอบเขตกว้างมาก จนมีผู้กล่าวกันว่า ตำรวจมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแทบทุกอย่างในสังคมไม่ว่าจะเป็น ส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและไม่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เพื่อกำหนดให้การดำเนินชีวิตของบุคคลเป็นไปตามกฎระเบียบสังคมเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม

หน้าที่และภารกิจที่หลากหลาย ไม่ว่าจะการรักษาความสงบเรียบร้อย การสืบสวนสอบสวนคดีอาญา การให้ความคุ้มครองป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของชาตินั้น หากตำรวจจะต้องปฏิบัติงานโดยลำพังแล้ว ย่อมจะทำให้ประสบผลสำเร็จได้น้อยมาก โดยเฉพาะในเรื่องปัญหาอาชญากรรมซึ่งเป็นปัญหาพื้นฐานที่ทุกคนในสังคมจะต้องร่วมกันรับผิดชอบ ในการกำหนดมาตรการ หรือแนวทางการแก้ไขให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ฉะนั้นงานตำรวจซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือสนับสนุนระหว่างตำรวจกับประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในแง่ "ปรากฏการณ์ทางสังคม" อาชญากรรมได้ส่งผลกระทบต่อความผาสุก และความปลอดภัยในการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน อีกทั้งปัจจัยอาชญากรรมส่วนหนึ่งมีป้อนเกิดจากความเสื่อมโทรมทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำรงรักษาไว้ซึ่ง ความผาสุก ปลอดภัยในสังคมหนึ่งนั้น ย่อมเป็นภาระหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในสังคม มิได้จำกัดขอบเขตเฉพาะตำรวจ หรือหน่วยงานในกระบวนงานในกระบวนกรยุติธรรมใดๆ ซึ่งเป็นเพียงระบบย่อยส่วนหนึ่งในสังคมส่วนรวมเท่านั้น ส่วนในแง่ของ " กระบวนการปฏิบัติ" เป็นที่ยอมรับ กันว่าในการพยายามสืบสวนติดตาม จับกุมหรือแสวงหาข้อเท็จจริงแห่งคดี ถ้าปราศจากความยินยอม หรือได้รับความร่วมมืออย่างแท้จริงจากประชาชนแล้ว ประสิทธิผลในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมย่อมจะลดน้อยลงไป ยิ่งไปกว่านั้นถึงแม้จะมีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งได้รับการอบรมฝึกฝนเป็นอย่างดีและเพียบพร้อมบริบูรณ์ไปด้วยปัจจัยการปฏิบัติเพียงใดก็ตาม การรณรงค์ป้องกันปราบปราม อาชญากรรมก็อาจประสบความล้มเหลวลงไปได้อย่างเสียดายถ้าประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับตำรวจ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ;2559:8-13)

ดังนั้น ความสัมพันธ์ร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน ซึ่งได้แก่การแสดงออกซึ่งทำที่ทัศนคติสนองตอบระหว่างตำรวจกับประชาชน ในฐานะที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็เป็นผู้มีส่วนในการแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาอื่นของสังคมร่วมกัน จึงเป็นสิ่งที่ตำรวจจะต้องให้ความสำคัญและ

ตระหนักถึงความจำเป็น เพราะความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชน อันเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งของงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จะเป็นกุญแจสำคัญนำไปสู่ความสำเร็จในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และการรักษาความสงบสุขของสังคม ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องแสวงหาวิธีการ หรือมาตรการอันเหมาะสมที่จะสร้างความสัมพันธ์ร่วมมืออันดีกับประชาชนตลอดจนรักษาความสัมพันธ์ที่ตื้นตันไว้ ให้ยืดยาวตลอดไป งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในหน้าที่ของตำรวจ เป็นการนำเอาหลักปรัชญาที่ว่า " ตำรวจ " คือประชาชนและประชาชนคือ " ตำรวจ " มาใช้ปฏิบัติหลักการที่สำคัญของงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์คือ การเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างประชาชนกับตำรวจ ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและปัญหาต่างๆ อันเกี่ยวกับความเรียบร้อยของสังคม

อย่างไรก็ดียังมีความสับสนด้านแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับงานชุมชนสัมพันธ์อยู่บ้าง ในหมู่ตำรวจโดยบางคนยังคิดว่างานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจ กับประชาชน กลุ่มน้อยบางคนมองว่างานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นสิ่งเดียวกับการประชาสัมพันธ์ บางคนมองว่างานตำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของการบริการประชาชนเท่านั้น แต่แท้จริงแล้ว งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นทางการเพื่อให้ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชน มีความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว ด้วยเครือข่ายของอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน (อรปม.) หรือตำรวจบ้านนั่นเอง

เนื่องจากผู้ศึกษารับราชการตำรวจ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองสารวัตรประจำสถานีตำรวจภูธรบางแสน ซึ่งอยู่ในกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี สนใจที่จะศึกษางานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เนื่องจากเป็นแนวทางที่ได้เริ่มดำเนินการมากกว่า 10 ปี แต่ภารกิจดังกล่าวยังประสบปัญหาอุปสรรคต่างๆมากมาย โดยเฉพาะในชุมชนเมืองที่มีลักษณะสภาพแวดล้อมของชุมชนที่แตกต่างกับชุมชนชนบท การขาดการสนับสนุนจากความร่วมมือของประชาชน รวมทั้งข้อจำกัดภายในหน่วยงานทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีความยากลำบากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สามารถปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ของตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในหน่วยงานกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์
3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์

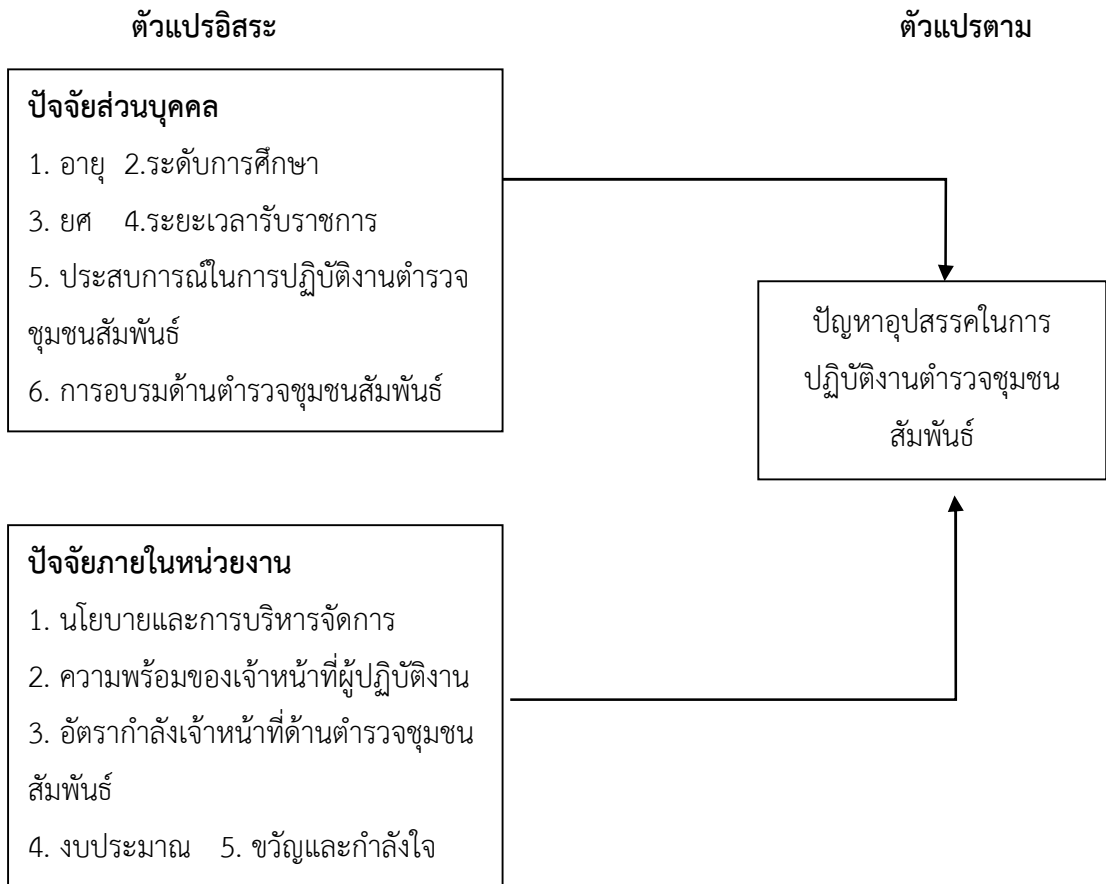
สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ยศ ระยะเวลารับราชการ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และการอบรมด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์
2. ปัจจัยภายในหน่วยงาน ประกอบด้วย นโยบายและการบริหารจัดการของผู้บริหาร ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์ งบประมาณขวัญและกำลังใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา การศึกษา ปัญหาการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในสายงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นการศึกษาเฉพาะสภาพปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปัญหา ในการปฏิบัติงานเชิงรุก ด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์
2. ด้านประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจในงานป้องกันและปราบปรามเนื่องจากมีความรับผิดชอบในงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์
3. ด้านเวลา ใช้เวลาในการทำวิจัยทุกชั้นตอนประมาณ 4 เดือน จากเดือนกุมภาพันธ์ 2560 ถึง พฤษภาคม 2560

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : ปรับปรุงจาก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2550) “The police are public and The public are police. หน้า 15-90 ”

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับราชการประจำ ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ซึ่งปฏิบัติ ซึ่งมีภารกิจในการปฏิบัติหน้าที่ในช่วงที่มีการเก็บข้อมูล มีจำนวนทั้งสิ้น 850 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือเจ้าหน้าที่ตำรวจงานป้องกันและปราบปราม ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี โดยใช้เกณฑ์ Krejcie and Morgan (ปุระชัย เอี่ยมสมบูรณ์,2559.:458) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 265 ตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ได้มานี้ นำมา กำหนดเป็นชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วนตามสถานีตำรวจ 11 แห่ง ในจังหวัดนนทบุรี และสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จะเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่สร้างขึ้นมาเพื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย และผู้สำรวจเป็นผู้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ซึ่งมีลักษณะปลายปิด (Close End Question) ที่กำหนดคำตอบให้ผู้ตอบเลือกตอบ และคำถามปลายเปิด (Open End Question) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยเนื้อหาจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ ระยะเวลาการรับราชการ ประสบการณ์ทำงานเป็นต้น โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ที่ตรงกับคุณลักษณะของตนเอง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่อปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด เป็นคำถามแบบ Rating Scale Likert ซึ่งในคำถามส่วนนี้ได้แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นคำถามแบบ Rating Scale Likert ซึ่งในคำถามส่วนนี้ ได้แบ่ง คะแนนออกเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามใน 2 ด้าน คือ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และ ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยดำเนินการ ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา โครงสร้างแบบสอบถามและปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมและสมบูรณ์ได้ค่า ioc 0.89

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) นางแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปทำการทดสอบ (Pre-test) และนำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ก่อนที่จะนำไปใช้จริงและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยการทดสอบความเชื่อมั่น โดยวิธีของ Cronbach'Alpa (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2045.:12) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ทดสอบความแบบสอบถามได้ค่าเชื่อมั่น 0.9355

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และทำการบันทึกข้อมูลแล้ว จึงนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณเพื่อวิเคราะห์ผลการศึกษาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งการวิเคราะห์จะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ นำมาเสนอในรูปแบบการบรรยายเชิงคุณภาพ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ทำการทดสอบสมมติฐานที่วางไว้ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ โดยการทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-square) และการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product moment Correlation Coefficient)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. 2545) ค่าไคสแควร์ (Chi-square) และการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product moment Correlation Coefficient)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เป็นการเปรียบเทียบปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ถึงความแตกต่างด้านสถิติ

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ทัศนคติของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในแต่ละปัจจัย จำแนกตามรายด้านโดยรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านนโยบายการบริหารจัดการของหัวหน้าสถานีตำรวจ	3.48	.68	มาก
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.47	.75	มาก
ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	3.41	.76	มาก
ด้านงบประมาณ	3.35	.90	ปานกลาง
ด้านขวัญและกำลังใจ	3.26	.69	ปานกลาง

ภาพรวมปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้งในด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าสถานีตำรวจ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านงบประมาณ และด้านขวัญและกำลังใจมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก และปานกลาง

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ทัศนคติของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ตามระดับปัญหาในการปฏิบัติงานด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์

ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	4	1.50
มาก	56	21.10
ปานกลาง	156	58.90
น้อย	43	16.20
น้อยที่สุด	3	1.10
ไม่ตอบ	3	1.10
รวม	265	100.00

กลุ่มตัวอย่างพบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานที่มีความสำคัญมากที่สุด เรียงลำดับตามความสำคัญ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ อันดับที่ 1 มีปัญหาด้านงบประมาณ ร้อยละ 52.80 ซึ่งมีประเด็นในเรื่องงบประมาณไม่เพียงพอและการจัดสรรงบประมาณไม่เท่าเทียมกับสายงานอื่นๆ อันดับที่ 2 มีปัญหาด้านผู้บังคับบัญชา ร้อย ละ 30.90 ซึ่งมีประเด็นในเรื่องหัวหน้าสถานีตำรวจให้ความสำคัญกับงานปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิด มากกว่างานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งเป็นงานในการป้องกันอาชญากรรม อันดับ 3 มีปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ร้อยละ 5.70 ในประเด็นเรื่องอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไม่เพียงพอ และทำงานหลายหน้าที่พร้อมกัน อันดับที่ 4 ปัญหาด้านความร่วมมือของประชาชน ร้อยละ 4.20 ในประเด็นเรื่องการให้ความร่วมมือการให้ข้อมูลข่าวสารแจ้งเบาะแสให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจยังมีน้อย อันดับที่ 5 ปัญหาด้านขวัญและกำลังใจ ร้อยละ 3.40 ในประเด็นเรื่องการไม่ได้รับการพิจารณาความดีความชอบเข้าเทียบกับสายงานอื่น

ตารางที่ 3 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายนอกและภายใน
หน่วยงานที่ส่งผลต่อปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการปฏิบัติงาน ตำรวจชุมชนสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์ ($P < 0.05$)	ไม่มี ความสัมพันธ์ ($P > 0.05$)	Significant
ปัจจัยส่วนบุคคล			
อายุ	✓		.000*
ระดับการศึกษา	✓		.002*
ชั้นยศ		✓	.103
อายุราชการ	✓		.000*
ประสบการณ์ในการทำงานด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์	✓		.023*
การอบรมด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์		✓	.903
ปัจจัยภายในหน่วยงาน			
ด้านนโยบายการบริหารจัดการของหัวหน้าสถานีตำรวจ		✓	.479
ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	✓		.001*
ด้านงบประมาณ	✓		.017*
ด้านขวัญและกำลังใจ	✓		.044*
ด้านการประชาสัมพันธ์		✓	.084

สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ และประสบการณ์ในการทำงานด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ส่วนปัจจัยภายในที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ งบประมาณ และขวัญกำลังใจ

ตารางที่ 4 สรุปผลการสนทนากลุ่มผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหรือรองผู้ปฏิบัติและผู้ปฏิบัติชุดสำรวจชุมชนสัมพันธ์

ลักษณะการบริหารและปฏิบัติ	ปัญหาการปฏิบัติ	ข้อเสนอแนะ
อายุของชุดปฏิบัติการอยู่ในวัยกลางคน ระหว่าง 30-45 ปี เป็นส่วนใหญ่	ด้านบุคลากร ได้แก่ การขาดความอบรมหรือคัดเลือก บุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้มาก่อน	มีนโยบายที่ชัดเจนแน่นอนในการปฏิบัติภารกิจในท้องที่ต่อเนื่อง
ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรี	ประสิทธิภาพของงานขึ้นอยู่กับนโยบาย และการบริหารงานของหัวหน้าสถานเป็นสำคัญ และนโยบายก็ไม่แน่นอนชัดเจน	สนับสนุนงบประมาณอุปกรณ์ให้เพียงพอ
ชั้นยศ ยศตำรวจส่วนมากเป็นชั้นประทวน ส่วนระดับหัวหน้าหรือรองเป็นระดับสารวัตรถึงรองสารวัตร	ตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีภาระงานประจำ งานชุมชนเป็นงานเสริมปฏิบัติงานไม่เต็มที่	สร้างขวัญกำลังใจให้ทุกด้าน
การทำรูปแบบการปฏิบัติมาจากต่างประเทศหรือดัดแปลงมาใช้แล้วใช้รูปแบบเหมือนกันทุกชุมชน	งบประมาณไม่แน่นอน ได้น้อย ไม่เพียงพอ ทำให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพ	มีระบบสื่อสารที่ชัดเจนรวดเร็ว ถูกต้อง
เป็นตำรวจอยู่สายปราบปรามเพียงสายเดียวไม่มีด้านอื่น	งานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับชุมชนสัมพันธ์ไม่มีผลต่อการเลื่อนตำแหน่งหรือพิจารณาความดีความชอบ	มีการฝึกอบรมเทคนิคการสร้างมนุษยสัมพันธ์ให้สม่ำเสมอ
งานตำรวจสำคัญจะมีประสิทธิภาพหรือไม่มากนักขึ้นอยู่กับนโยบายและการสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา	ไม่มีทำการประจำในชุมชนในชุมชนจะเข้าชุมชนเมื่อมีงานหรือเปล่าตารางเข้าชุมชนหรือการรับเชิญ	ควรมีการประชาสัมพันธ์งานของตำรวจและเยี่ยมเยียนหรือจัดกิจกรรมในชุมชนเป็นประจำ
ชุมชนเก่าหรือพื้นบ้านจะให้ความร่วมมือดีกว่าหมู่บ้านจัดสรร		
ผู้ที่ทำหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ส่วนมากยังไม่เคยมีการฝึกอบรม		
นักร้องจากผู้มีคุณสมบัติเหมาะสม		

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ขอเสนอข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้งปัญหาด้านผู้บริหาร เจ้าหน้าที่งบประมาณ และความร่วมมือจากประชาชน ดังนี้

1. ด้านผู้บริหาร

- ผู้บริหารควรลงพื้นที่ชุมชนเป็นประจำเพื่อพบปะกับคนในชุมชน
- ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์เท่าเทียมกับสายงานอื่นๆ
- สรรหาบุคคลที่มีประสิทธิภาพตำรวจชุมชนสัมพันธ์
- ควรจัดทำสถิติอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อเป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลการลงพื้นที่ในชุมชนเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม

2. ด้านเจ้าหน้าที่

- ควรจัดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนที่จะมาปฏิบัติงานบ้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อสังคม และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

3. ด้านขวัญและกำลังใจ

- ผู้บริหารควรมีนโยบายในการยกย่องหรือให้รางวัลสำหรับคนละเมืองมีที่แจ่งเบาแสให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการจับกุมผู้กระทำความผิด เพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่เป็นพลเมืองดีและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- ควรการนำผลงานด้านชุมชนสัมพันธ์มาพิจารณาความดีความชอบให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์

4. ด้านงบประมาณ

- สำนักงานตำรวจแห่งชาติการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้เพียงพอในทุกพื้นที่ และให้ความสำคัญกับงานด้านมวลชนสัมพันธ์ควบคู่ไปกับการปราบปรามอาชญากรรม และกำหนดนโยบายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนปฏิบัติงานด้านมวลชนสัมพันธ์ด้วย

5. ด้านความร่วมมือจากประชาชน

– ควรมีการตรวจติดตามการประเมินผลการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ในทุกชุมชนอย่างต่อเนื่องเป็นประจำเดือน เมื่อประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่กับชุมชนในการสร้างความร่วมมือจากประชาชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงความต้องการ มองเห็นปัญหาและอุปสรรคของคนในชุมชนการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์
2. ควรมีการศึกษาถึงทัศนคติของผู้บริหารของแต่ละบังคับการบังคับตำรวจนครบาล ในการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์

บรรณานุกรม

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2556).การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและ
มาตรการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตำรวจ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. แผนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แม่บท ฉบับที่ 4 (พ.ศ 2545- 2549).
(อัสสำเนา)
_____. (2559).นโยบายตำรวจชุมชนสัมพันธ์. เอกสารอัสสำเนา.

การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในโครงการสาย ตรวจอาสาของสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

พายุ นิลละอ*
ผู้ศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ปัญญา**

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสายตรวจอาสา ของสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสาของสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และศึกษาความรู้ความเข้าใจ การปฏิบัติงานของสายตรวจอาสาของสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็น ประชาชนอาสาเข้าร่วมโครงการสายตรวจอาสาในชุมชนอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 200 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และการสนทนากลุ่ม จำนวน 31 คน ได้จากการ สุ่มแบบเจาะจงจาก 31 ชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัย พบว่า 1) การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสายตรวจอาสาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 69 อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 30 และอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 1 ตามลำดับ 3) ความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติงานของสายตรวจอาสา พบว่า สายตรวจอาสาที่มีหน้าที่ให้บริการแก่ชุมชน ป้องกันและระงับเหตุร้ายที่จะเกิดในชุมชน และให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ข้อเสนอแนะจากการสนทนากลุ่มคือ มีความประพฤติที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อถือแก่ชุมชน ปฏิบัติด้วยความยุติธรรม และให้ตำรวจฝึกทบทวนความรู้ที่สายตรวจอาสาควรทราบอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม อาชญากรรม สายตรวจอาสา

*นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

**อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Abstract

The aims of the research were to investigate the participation in crime prevention of the patrol volunteers of Pak Kret Provincial Police Station in Nonthaburi Province, the knowledge and understanding of the role of the patrol volunteers of Pak Kret Provincial Police Station in Nonthaburi Province, and the knowledge and understanding of the operation of the patrol volunteers of Pak Kret Provincial Police Station in Nonthaburi Province. The sample group included 200 residents of Pak Kret District, Nonthaburi Province, who volunteered in the Volunteer Patrol Project with the stratified random sampling at the confidence level of 95 percent. The focus group with 31 participants was derived from the purposive sampling of 31 communities. The tools used in the research included questionnaire and focus group.

The research findings revealed the following: 1) The participation in crime prevention of the patrol volunteers was overall at the high level. The consideration of each aspect revealed that each aspect was at the high level. 2) The knowledge and understanding of the role of patrol volunteers were at the average level with 69 percent, at the high level with 30 percent, and at the low level with 1 percent. 3) The knowledge and understanding of the operation of patrol volunteers included services to the community, prevention and suppression of crimes in the community, and useful information provided to the police. The recommendations derived from the focus group included good behavior to foster accountability to the community, fair treatment, and regular review of police officers on the knowledge that the patrol volunteers should know.

Keywords: Participation, Crime, Citizens in the Volunteer Patrol Project

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในขณะนี้ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งนับวันจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม อันเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของตำรวจนั้น ไม่สามารถดำเนินการได้โดยหน่วยงานของตำรวจเพียงหน่วยงานเดียว จำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนและชุมชน ด้วยเหตุนี้การแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน รวมถึงการสร้างจิตสำนึกการเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกันจึงเป็นแนวคิดในการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความตระหนักและนำมาเป็นกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่สังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ตำรวจซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลความสงบเรียบร้อยในร่างกายชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าวจึงได้ปรับกลยุทธ์ในการทำงานโดยการดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย และสร้างจิตสำนึกในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกันให้ประชาชนเห็นว่า อาชญากรรมเป็นเรื่องของทุกคนในสังคม ดังนั้นสังคมจึงต้องมีส่วนในการรับผิดชอบปัญหานี้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจึงได้รับโครงสร้างของสำนักงานตำรวจแห่งชาติใหม่โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 (กิตติพงษ์ กิตยารักษ์, 2550: 18-30) สาระสำคัญของโครงสร้างใหม่นี้จะเน้นไปที่งานบริการและการเป็นที่พึ่งของประชาชน ไปจนถึงการปราบปรามอาชญากรรมทุกรูปแบบ โดยโครงสร้างใหม่นี้จะทำให้ตำรวจในแต่ละพื้นที่มีความคล่องตัวในการทำงานมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับตำรวจบ้านหรือตำรวจชุมชนที่มาจากประชาชนอาสาสมัครที่สนใจในการช่วยเหลือราชการโดยคนกลุ่มนี้จะเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ ช่วยเสริมสร้างงานตำรวจได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการสร้างเครือข่ายของเจ้าหน้าที่ให้ครอบคลุมถึงประชาชนอีกด้วย

สถานีตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นสถานีตำรวจหนึ่งที่เล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการกระจายการบริการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปสู่ท้องถิ่นและชุมชน ทำให้เกิดรูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากประชาชน (Bottom up) เกิดการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายโยงใย (Networks) สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนของตนเองได้อย่างยั่งยืน นำไปสู่ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงได้มีการริเริ่มให้จัดตั้งโครงการสายตรวจอาสาขึ้นใน ปี พ.ศ. 2546 (ไพโรจน์ ศรีวรพจน์, 2548: 56-59) และดำเนินงานตลอดมาเป็นระยะเวลา 4 ปี โครงการนี้สามารถแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนได้เป็นอย่างดี จะเห็นได้จากจำนวนสายตรวจอาสาซึ่งเป็นประชาชนในอำเภอปากเกร็ดเข้าเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือกิจการของตำรวจเป็น

จำนวนมากถึงประมาณ 420 คน และยังช่วยเหลือโครงการสายตรวจอาสา ของสถานีตำรวจภูธร อำเภอบางกรैंต เพราะสามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกตำบลทุกหมู่บ้าน โดยสามารถจัดตั้งจุดตรวจได้ ในทุกหมู่บ้าน อีกทั้งสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางกรैंต ยังมีผลการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับของผู้บังคับบัญชาในด้านการริเริ่มโครงการสายตรวจอาสาและการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน เป็นเหตุให้ได้รับการชมเชยจากผู้บังคับบัญชาทุกระดับจากการปฏิบัติราชการตามโครงการนี้

ผู้วิจัยรับราชการตำรวจ ตำแหน่งรองสารวัตรงานสืบสวนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางกรैंต ได้มีโอกาสพบปะและพูดคุยกับข้าราชการตำรวจที่ร่วมงานและประชาชนทั่วไป ทำให้ได้ทราบถึง ปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ ซึ่งปัญหาสำคัญประการหนึ่งคือปัญหาในการให้ความร่วมมือของประชาชน เพราะในการปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ของข้าราชการตำรวจ จะไม่สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยดีหากปราศจากความร่วมมือของประชาชน ประกอบกับการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในกิจการของตำรวจนั้น จากประสบการณ์การทำงานผู้ศึกษาได้มีส่วนร่วมในการฝึกอบรม สายตรวจอาสาของสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางกรैंต ตั้งแต่ปี 2556 เป็นต้นมา ทำให้ทราบว่า การจัดตั้งโครงการ สายตรวจอาสาของสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางกรैंตนั้น เป็นการปฏิบัติการเชิงรุกรูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางและนโยบายของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติที่เน้นการเข้าถึงประชาชน อีกทั้งโครงการสายตรวจอาสา ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางกรैंต ยังสามารถดึงประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในภารกิจของตำรวจได้เป็นจำนวนมาก ผู้ศึกษา จึงสนใจที่จะศึกษาถึงการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร โดย ศึกษาความเข้าใจของสายตรวจอาสาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการสายตรวจอาสาที่มีต่อชุมชน ความเข้าใจของสายตรวจอาสาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสาสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางกรैंต ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสายตรวจอาสา เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทาง ในการพัฒนาโครงการ สายตรวจอาสาและโครงการอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของสายตรวจอาสาเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของสถานี ตำรวจภูธรอำเภอบางกรैंต จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสาสถานีตำรวจอำเภอบางกรैंต จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติงานของสายตรวจอาสา สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางกรैंต จังหวัดนนทบุรี

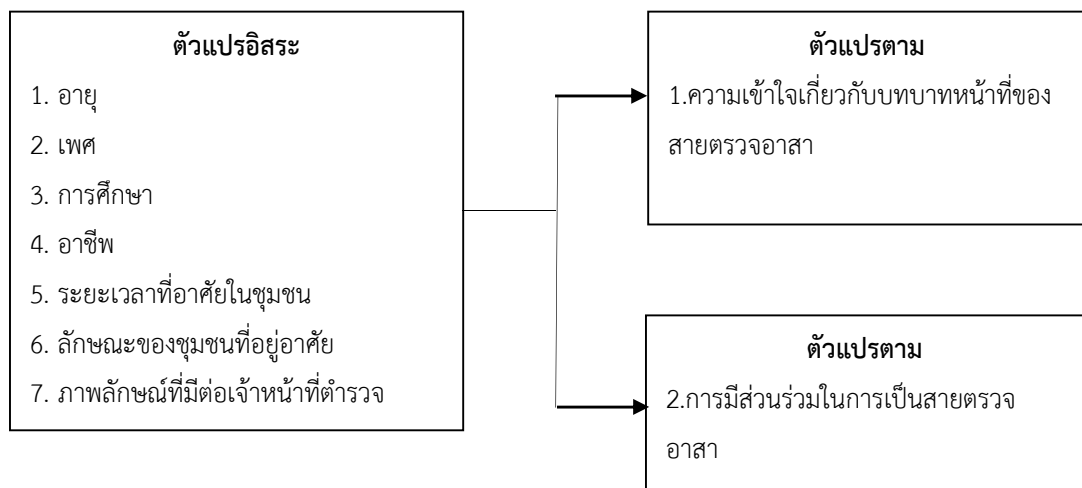
สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในโครงการสายตรวจอาสาของสถานีตำรวจตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่มีคุณสมบัติส่วนบุคคล ที่ต่างกันจะมีความความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสาต่างกัน

2. ประชาชนที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในโครงการสายตรวจอาสาของสถานีตำรวจตำรวจภูธรอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี คุณสมบัติส่วนบุคคลที่ต่างกันจะมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในโครงการสายตรวจอาสาต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคดีลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดชลบุรีจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง: ยุทธศาสตร์และแผนแม่บทที่เกี่ยวข้องกับงานตรวจคนเข้าเมือง (2557)

ที่มา : จุฑารัตน์ ชมพันธ์ (2555). การวิเคราะห์หลัก”การมีส่วนร่วมของประชาชนใน “ The Public Participation Handbook: Making Better Decisions Through Citizen Involvement”

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม ตามรูปแบบของการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรที่เข้าร่วมโครงการสายตรวจอาสา ซึ่งมีประมาณ 420 คน ในพื้นที่ 6 ตำบล 31 ชุมชน โดยการสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามหลักการวิเคราะห์ของ Krejciec

and Morgan (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2529: 458) ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้ตัวแทนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 200 คน ผู้ศึกษาใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างมีสัดส่วน จำแนกตามชุมชนและกลุ่มประชาชน ในแต่ละชุมชนโดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

2. ในการสนทนาระดมความคิดเห็น (Focus Group) ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากกลุ่มประชากรกลุ่มละ 1 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อหาแนวทางพัฒนาศักยภาพอาสาสมัคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ลักษณะชุมชนที่อาศัย ภาพลักษณ์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจของสายตรวจอาสา ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรม ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิดและเติมคำในช่องว่าง จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความเข้าใจของสายตรวจอาสาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสายตรวจอาสา ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ และร่วมประเมินผล ลักษณะคำถาม เป็นคำถามปลายปิด จำนวน 16 ข้อ

2. การศึกษาการดำเนินโครงการสายตรวจอาสา ที่มีต่อชุมชน จะศึกษาโดยการสัมมนาเชิงระดมความคิดเห็นกับกลุ่มเฉพาะด้าน (Focus Group) ซึ่งผู้ศึกษาได้เตรียมประเด็นสนทนาไว้เพื่อง่ายต่อการเก็บข้อมูล เป็นการสนทนาจากข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ให้ข้อเสนอแนะแล้วจึงนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปทำการทดสอบเบื้องต้นกับอาสาสมัครสายตรวจอาสาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างอื่น ที่อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 ชุด คำถามเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้สูตรหาความเชื่อมั่นรวม โดยใช้วิธี

วัดแผน (Cronbach's Alpha (บุญเรือง, 2547: 61) เพื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.859 ซึ่งมีความเชื่อมั่นที่อยู่ในเกณฑ์นำไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยต่อไปได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสัมภาษณ์เชิงระดมความคิดเห็นกับกลุ่มเฉพาะด้าน ผู้ศึกษาได้เตรียมคำถามเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ เพื่อศึกษาถึงการดำเนินโครงการสายตรวจอาสาไปสอบถามกับประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จำนวน 31 คน

2. การตอบแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด ไปสอบถามกับประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จำนวน 200 คน ซึ่งในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ศึกษาเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเองแล้วรับแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กลับด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 60 วัน ช่วงเวลาเดือนพฤษภาคม 2560 ถึงมิถุนายน 2560 การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญเพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้ศึกษาได้สำรวจความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาได้ลงรหัส และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการประมวลผลข้อมูลและการจัดการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อนำเสนอและสรุปผลการศึกษา ส่วนข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม สรุปผลโดยการตีความของผู้วิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เสนอผลการศึกษาในรูปของตารางประกอบการบรรยายและแสดงข้อมูลทางสถิติวิเคราะห์และสถิติพรรณนา และการสรุปความจากการสนทนากลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

3.6.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) ของคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและความเข้าใจของสายตรวจอาสาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา

3.6.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายถึงการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.3 การหาค่าทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา

จากการศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.0 มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 48.5 ทำได้ 6 คะแนน และร้อยละ 6.5 สามารถทำคะแนนได้สูงที่สุด 9 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.5 ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่สายตรวจอาสาในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสายตรวจอาสา

จากการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.558 การมีส่วนร่วมในการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.492 และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.487 โดยมีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในทุกประเด็นเท่ากับ 2.512

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา

ด้านอายุ ภาพลักษณ์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของสายตรวจอาสา ส่วนเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ลักษณะที่ชุมชนอาศัย และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการสายตรวจอาสา

ระดับการศึกษา และ ภาพลักษณ์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการสายตรวจอาสาในประเด็นการมีส่วนร่วมในการวางแผน และการมีส่วนร่วมประเมินผล ส่วนเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ลักษณะที่ชุมชนอาศัย และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการวางแผนและการมีส่วนร่วมประเมินผล ส่วนเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ลักษณะที่ชุมชนอาศัย และประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ทุกประเด็น ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติในโครงการสายตรวจอาสา

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา คือ อายุ และ ภาพลักษณ์ที่มีต่อตำรวจ และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการวางแผนและการมีส่วนร่วมในการประเมินผล คือ ระดับการศึกษา และภาพลักษณ์ที่มีต่อตำรวจ

อภิปรายผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้รวบรวม แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนผลงานที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน มาเป็นกรอบในการศึกษา เพื่อค้นหาคำตอบเกี่ยวกับความเข้าใจของสายตรวจอาสาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา สถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสายตรวจอาสา การดำเนินโครงการสายตรวจอาสา เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมและความเข้าใจของสายตรวจอาสา จำแนกตามคุณสมบัติส่วนบุคคล ซึ่งปรากฏว่าข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาได้นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความเข้าใจของสายตรวจอาสาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า สายตรวจอาสาจะมีความเข้าใจในบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ทั่วไป เช่น หน้าที่ในการให้บริการแก่ชุมชน เช่น การจราจร หน้าที่ในการบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด หน้าที่ในการออกตรวจตราเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน หน้าที่ในการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หน้าที่ในการสืบสวนข้อมูลก่อนเกิดเหตุในชุมชน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ในการรับสมัครสายตรวจอาสาเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการฝึกอบรมแก่สายตรวจอาสาทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และสายตรวจอาสาที่ผ่านการฝึกก็ปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องและจริงจัง รวมทั้งยังมีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำต้วยามตำบลเป็นพี่เลี้ยงในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้มีความใกล้ชิดผูกพันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างยังขาดความเข้าใจ ในประเด็น การพกพาอาวุธ และอำนาจในการจับกุมผู้กระทำผิดของสายตรวจอาสา น้อยมาก บางครั้งสายตรวจอาสาได้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเข้าระงับเหตุและจับกุมผู้กระทำผิด ซึ่งหากเป็นการช่วยเหลือเจ้าพนักงานสายตรวจอาสา ก็สามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ แต่จะไม่สามารถจับกุมผู้กระทำผิดโดยลำพัง ยกเว้นกรณีที่ถูกหมายได้กำหนดไว้ว่าสามารถทำได้ดังกล่าวมาแล้ว จึงทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนว่าราษฎรสามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้เช่นเดียวกับตำรวจ ในประเด็นการพกพาอาวุธก็เช่นกัน สาเหตุที่สายตรวจอาสาที่มีความเข้าใจว่าสามารถพกพาอาวุธได้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าในส่วนตัวสายตรวจอาสาบางคนจะมีใบอนุญาตพกพาอาวุธ และเมื่อปฏิบัติหน้าที่ซึ่งตนคิดว่าเป็นการทำงานเพื่อส่วนรวมและปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงได้พกพาอาวุธจึงทำให้คิดว่าสามารถพกพาอาวุธได้ เช่นเดียวกับตำรวจ

2. ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสายตรวจอาสา

จากการศึกษา พบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในโครงการสายตรวจอาสา ของสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก โดยมีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการวางแผน และน้อยที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการประเมินผล สำหรับรายละเอียดของการมีส่วนร่วมในแต่ละด้านสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ระดับการมีส่วนร่วมในการวางแผน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการร่วมวางแผนในระดับมาก โดยมีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือกับเพื่อนบ้าน เกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมในชุมชน การเข้าร่วมประชุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับการวางแผนรักษาความปลอดภัยในชุมชน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดเป้าหมายในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และการมีส่วนร่วมในการจัดทำเวทีประชาคม เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ในการจัดตั้งโครงการสายตรวจอาสา ได้ดำเนินการตามหลักยุทธศาสตร์รวมพลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด ซึ่งในขั้นตอนปฏิบัติ มีขั้นตอนที่สำคัญคือ การแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นแนวร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การจัดทำเวทีประชาคม เพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นต่อปัญหายาเสพติดโดยปลูกจิตสำนึกให้ตระหนักถึงปัญหา ร่วมคิดร่วมวางแผนร่วมปฏิบัติในการป้องกันให้ปลอดภัยจากยาเสพติด นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำตำบลยังมีความใกล้ชิดกับสายตรวจอาสา ได้มีการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนการทำงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของพิทยา กล้าเอม (2545) เรื่อง “งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล 6 กับความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม” โดย ศึกษาทัศนคติของประชาชนในการให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการให้ความรู้ในการป้องกันภัยต่าง ๆ ของชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในด้านนโยบาย หลักการ วิธีการในการปฏิบัติงาน จะทำให้ทุกคนในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เพื่อจะได้ช่วยป้องกันดูแลชุมชนให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม ด้วยสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น เป็นปัจจัยที่ทำให้ประชาชนมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนอยู่ในระดับมาก

2.2 ระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติในระดับสูง โดยมีส่วนร่วมในการในการรักษาความสงบในเทศกาลงานประเพณีต่าง ๆ ในชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการตรวจตราพื้นที่และดูแลความเรียบร้อยให้แก่สมาชิกในชุมชน ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการระงับเหตุร้ายที่เกิดขึ้นในชุมชน เป็นผู้ชักชวนสมาชิกในชุมชนให้ร่วมกันป้องกันอาชญากรรมในชุมชน เป็นผู้ถ่ายทอดหรือให้ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมแก่สมาชิกในชุมชน

ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรณรงค์ลดอาชญากรรมในชุมชน และแจ้งเบาะแสผู้กระทำผิดและให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งทุกอย่างที่กล่าวมาเป็นไปตามยุทธศาสตร์เชิงรุกของตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรีที่พบว่า จากการศึกษาประสบการณ์ของตำรวจนานาประเทศตำรวจแต่เพียงฝ่ายเดียวไม่สามารถแก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้โดยปราศจากความร่วมมือช่วยเหลือจากประชาชน แนวทางแก้ปัญหอาชญากรรมสมัยใหม่ได้ จึงมุ่งไปสู่การดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและกระจายกำลังตำรวจไปยังพื้นที่ให้มากที่สุด สถานีภูธรปากเกร็ด จึงตอบรับนโยบายโดยการจัดโครงการสายตรวจอาสาขึ้น เป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และเป็นรูปแบบกระบวนการทำงานของตำรวจที่แสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบชุมชนของตนเอง

2.3 ระดับการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในการประเมินผลในระดับสูง โดยการให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชน ร่วมในการประชุมผลการปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอื่น ได้ร่วมปรึกษาหารือและพูดคุยแนวทางในการปฏิบัติงานกับสายตรวจอาสา และได้ร่วมประเมินผลในการดำเนินโครงการสายตรวจอาสา ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าสายตรวจอาสามีความสนใจ และให้ความสำคัญต่อหน้าที่ จึงมีการเสนอแนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในโครงการสายตรวจอาสา ของสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมากในทุกด้านนั้น เนื่องจากในการดำเนินโครงการสายตรวจอาสา สถานีภูธรปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ได้ประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชนหรือภาครัฐ ซึ่งในภาครัฐเองก็มีการประสานความร่วมมือกันทุกด้านจะเห็นได้จากขั้นตอนในการจัดตั้งโครงการสายตรวจอาสา ซึ่งทำหน้าที่เป็นตำรวจบ้าน เพื่อช่วยเหลือภารกิจในการป้องกันยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมรักษาความสงบเรียบร้อย และให้บริการประชาชนนั้น ได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าสถานีตำรวจภูธร นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และตุ้ยยามสายตรวจตำบลต่าง ๆ ปลัดอำเภอฝ่ายป้องกัน นอกจากนี้ยังมีส่วนราชการอื่น ๆ เช่น เจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลหรือสาธารณสุข และที่สำคัญที่สุดคือ ประชาชนที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา

จากการศึกษาพบว่า อายุ และ ภาวะลักษณะที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของสายตรวจอาสา สำหรับรายละเอียดสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 อายุ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของสายตรวจอาสา แสดงให้เห็นว่าอายุของประชาชน มีผลการรับรู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา แสดงให้เห็นว่า

งานวิจัยของ อุกฤษณ์ ปัจฉิมสวัสดิ์ (2532) ที่ศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรรเขตนนทบุรี เกี่ยวกับประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจนครบาลว่าอายุเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในหมู่บ้านจัดสรร ซึ่งในโครงการสายตรวจอาสาพบว่า กลุ่มสายตรวจอาสาที่มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่มากที่สุดคือ กลุ่มอายุ 30 ปีและต่ำกว่า ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จะมีกลุ่มอายุนี้อย่างน้อยเพียง 4 คน ดังนั้น จากการตั้งสมมติฐานนั้นอาจจะมีความเป็นไปได้มากขึ้นขึ้นอยู่กับ แต่ละบุคคลหรือภูมิภาค ความรับผิดชอบหน้าที่การงานของสายตรวจอาสาประกอบด้วย

3.2 ภาพลักษณ์ที่มีต่อตำรวจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของสายตรวจอาสา แสดงให้เห็นว่าภาพลักษณ์ที่มีต่อตำรวจของประชาชน มีผลเกี่ยวข้องกับการรับรู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสายตรวจอาสา ซึ่งจากการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีภาพลักษณ์ของต่อตำรวจในแบบเชิงบวก มีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการสายตรวจอาสาสูงกว่า กลุ่มที่มีภาพลักษณ์ต่อตำรวจแบบเป็นกลาง แต่กลับมีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการสายตรวจอาสาท่ำกว่ากลุ่มที่มีภาพลักษณ์แบบเชิงลบ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ถึงแม้จะมีภาพลักษณ์ต่อตำรวจไม่ดีแต่มีความสนใจและมีความห่วงใยในชุมชนของตนเอง จึงให้ความสนใจในตัวโครงการโดยไม่ได้คำนึงถึงภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อตำรวจมากนัก

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการสายตรวจอาสา

จากการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษา และ ภาพลักษณ์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการสายตรวจอาสาในประเด็นการมีส่วนร่วมในการวางแผน และการมีส่วนร่วมประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประเสริฐ สุนทร (2543) ที่พบว่า ภาพลักษณ์ของตำรวจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ผลการศึกษาของ มานิตย์ จำลองรักษ์ (2540) ที่พบว่า ประชาชนประสบการณ์ในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สำหรับรายละเอียดสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการสายตรวจอาสา สะท้อนให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของประชาชนมีส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งจากการศึกษาการมีส่วนร่วมของสายตรวจอาสา ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาชีพเกษตรกรและอาศัยอยู่ในสังคมชนบท ซึ่งเป็นสังคมที่ชาวบ้านมีการพึ่งพาอาศัยกันมาก ซึ่งเป็นจุดแข็งของชาวบ้านต่างจังหวัด โดยเฉพาะสังคมในชนบท จะมีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน ถ้ามีงานหรือหน้าที่อะไรที่เป็นประโยชน์กับสังคมหรือชุมชนที่ตนเอง

อาศัยอยู่นั้นก็จะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ โดยไม่ได้คำนึงถึงว่าการศึกษาจะสูงหรือต่ำเช่นเดียวกับสายตรวจอาสาที่เข้ามามีส่วนร่วมสูงถึงแม้ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาน้อย

4.2 ภาพลักษณ์ที่มีต่อตำรวจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในโครงการสายตรวจอาสาสะท้อนให้เห็นว่า ภาพลักษณ์ที่มีต่อตำรวจ มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

จากการศึกษา พบว่า สายตรวจอาสาที่มีภาพลักษณ์ต่อตำรวจในแบบเป็นกลาง มีระดับการมีส่วนร่วมโครงการสายตรวจอาสาต่ำกว่ากลุ่มที่มีภาพลักษณ์ต่ำตำรวจแบบบวก และกลุ่มที่มีภาพลักษณ์ต่อตำรวจแบบเชิงลบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สากล สติวิทยานันท์ (2532) ให้ความเห็นว่าการมีส่วนร่วมเกิดจากความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือบุคคลสำคัญ และทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และเกิดจากความเกรงใจที่มีต่อบุคคลที่เคารพนับถือหรือมีเกียรติยศตำแหน่งทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วมด้วยทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีความศรัทธาหรือความเต็มใจอย่างเต็มเปี่ยมที่จะกระทำเช่นผู้ใหญ่ออกปากขอแรงผู้น้อยก็ช่วยลงมือกระทำ แสดงให้เห็นว่าความรัก ความศรัทธาในตัวตนที่ตำรวจมีผลกระตุ้นให้เกิดความสามัคคีและความคล้อยตาม จะเห็นว่า ในโครงการสายตรวจอาสานั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนและประชาชนให้ความนับถือเป็นผู้ริเริ่มโครงการ ดังนั้น ประชาชนในชุมชนซึ่งให้ความเคารพในตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมีความเต็มใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการ การมีส่วนร่วมของสายตรวจอาสาในชุมชนจึงเกิดจากความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือในตัวบุคคลหรือเกิดจากความเกรงใจที่มีต่อบุคคลที่เคารพนับถือหรือ มีเกียรติยศ ตำแหน่งทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วมด้วย ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีความศรัทธาหรือความเต็มใจอย่างเต็มเปี่ยมที่จะกระทำก็ตาม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

1.1 นโยบายมีโครงการสายตรวจของแต่ละสถานีตำรวจควรต่อเนื่อง และปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

1.2 ควรมียุทธศาสตร์อุดหนุนเป็นค่าตอบแทนให้สายตรวจอาสาเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ

2. ด้านการบริหาร

2.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรส่งเสริมควรให้ความรู้แก่สายตรวจอาสา โดยมีเนื้อหาเหมาะสมกับแต่ละกลุ่มอายุ เพื่อจะได้เกิดความรู้ความเข้าใจในโครงการสายตรวจอาสายิ่งขึ้น

2.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรให้ความรู้แก่สายตรวจอาสาในด้านกฎหมายให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความรู้เพื่อการพกพาอาวุธ และอำนาจในการจับกุม

2.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรปฏิบัติหน้าที่อย่างตั้งใจและตรงไปตรงมา และมี การประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสู่สาธารณะ เพื่อประชาชนจะได้เกิดความเข้าใจ และมีภาพลักษณ์ที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3. ด้านการประยุกต์ใช้

3.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบล ควรสร้างขวัญและกำลังใจแก่ประชาชนที่เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในโครงการสายตรวจอาสา เช่น การมอบใบประกาศเกียรติคุณผู้ช่วยเหลืองานในชุมชน

3.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบล ควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อช่วยเหลือโครงการ โดยเฉพาะควรจัดเบี้ยเลี้ยงแก่สายตรวจอาสา

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะชุมชนที่แตกต่างกันออกไป หรือพื้นที่ที่มีความใกล้เคียงกัน แต่วิจัยในลักษณะเปรียบเทียบ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำโครงการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้โครงการสายตรวจอาสา มีความเข้มข้นและต่อเนื่อง

2. ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับสถิติอาชญากรรมระหว่างพื้นที่ๆ มีการจัดโครงการสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม และพื้นที่ๆ ไม่มีการจัดโครงการ

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินโครงการสายตรวจอาสา

4. ควรมีการศึกษาเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการสายตรวจอาสา

บรรณานุกรม

- กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. (2550). สัมมนาวิชาการเรื่อง การปรับโครงสร้างตำรวจเพื่อประชาชนวันที่ 18 กรกฎาคม 2550. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ประเสริฐ สุนทร. (2543). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมศึกษาเฉพาะ กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตคณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปุระชัย เอี่ยมสมบูรณ์. (2529) การวิจัยประเมินผลหลักการและกระบวนการ. กรุงเทพฯ: การพิมพ์พระนคร.

- ไพโรจน์ ศรีวรพจน์, พ.ต.อ. (2548). การบริหารงานตำรวจยุคใหม่นครปฐม: ฟันการวงษ์ พรึ้นตั้ง.
มานิตย์ จำลองรักษ์. (2540). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม
อาชญากรรมในท้องที่อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี. ภาคนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะ
พัฒนาสังคม สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุกฤษฏ์ ปัจฉิมสวัสดิ์. (2532). “ความคิดเห็นของประชาชนผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรร เขต
กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมของ
สำนักงานตำรวจนครบาล ปี พ.ศ. 2530 กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตคณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

การมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับ การป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนนทบุรี

ร้อยตำรวจโทสุระเชษฐ ช้างสาร*
ผู้ศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ปัญญา**

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม ศึกษาบทบาทของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม ในเขตจังหวัดนนทบุรีและศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ จำนวน 395 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในการป้องกันอาชญากรรม ทุกประเด็นอยู่ในระดับสูงส่วนบทบาทของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม สำหรับข้อเสนอแนะจากการสนทนากลุ่มครั้งนี้ พบว่า ควรปรับกิจกรรมหรือโครงการให้เหมาะสมสอดคล้องกับบทบาทกับกลุ่มเป้าหมาย กำหนดวางแผนทางการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะให้ชัดเจน ตำรวจต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลการรับแจ้งเหตุ สุดท้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องสร้างความเชื่อถือศรัทธาให้เกิดขึ้นซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

คำสำคัญ: ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะการมีส่วนร่วม การป้องกันอาชญากรรม

*หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

**อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Abstract

The aim of the study was to investigate the participation of taxi motorcyclists in crime prevention, the role of taxi motorcyclists in crime prevention in Nonthaburi Province, and the solution to problems of the participation of taxi motorcyclists in Crime prevention. The sample group used in this study included 395 taxi motorcyclists. The statistics used for data analysis included Percentage, Average, Standard Deviation, t-test, and One-way ANOVA.

The study findings revealed that overall the degree of the participation of taxi motorcyclists in crime prevention was high in all aspects. As for the role of taxi motorcyclists in crime prevention, most members of the sample group had never participated in crime prevention activity. The recommendations derived from focus group included the improvement of activities or projects in line with the role of the target group, the well - defined guideline of joint operation between the police and taxi motorcyclists, the importance placed by the police on the information received from emergency calls, and finally the accountability and faith established by the police, leading to the cooperation of the participation in crime prevention.

Keywords: Taxi motorcyclists, Participation, Crime prevention

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ประเทศไทยพบกับสภาวะวิกฤติเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมาประกอบกับเป็นช่วงที่โลกมีการติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดน หรือที่เรียกว่าโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านของประเทศไทยเช่นด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และการศึกษา โดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหากมองลึกลงไปถึงระดับครอบครัว และชุมชน ต่างได้รับผลกระทบจากสภาวะการณดังกล่าว และเป็นปัจจัยนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมที่สร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและความเสียหายแก่รัฐเป็นอย่างมาก อาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้มีการพัฒนารูปแบบ และวิธีการกระทำผิดที่สลับซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะการนำเอาวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการกระทำความผิดควบคู่ไปกับการอาศัยช่องว่างของกฎหมายไม่ว่าจะเป็นเรื่องปัญหาอาชญากรรมทั่วไป ปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา การกระทำความผิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน การธนาคาร ภาษีอากร การลักลอบค้าน้ำมันเชื้อเพลิง โดยผิดกฎหมาย การกระทำผิดในลักษณะมือปืนรับจ้าง ปัญหาการก่อการร้ายในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรง และสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เหล่านี้เป็นต้น

ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และความสงบเรียบร้อยของประชาชน เป็นปัญหาที่สำคัญและเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับปัญหาอื่น ๆ ปกติอาชญากรรมมีอัตราการเพิ่มขึ้นตามสภาวะทางเศรษฐกิจ และจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอยู่แล้ว เมื่อได้รับตัวเร่งจากการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจดังกล่าวทำให้ปัญหาอาชญากรรมมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และถึงแม้ว่าจะใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมากเพียงใด ก็ไม่ทำให้ปัญหาอาชญากรรมลดน้อยลงไปได้ ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย และส่วนหนึ่งที่จะมาช่วยเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมคือการนำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 76 ได้บัญญัติไว้ว่า “รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจและการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจทุกระดับ” จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกิจกรรมสำคัญที่รัฐต้องให้การส่งเสริมและสนับสนุน จึงได้มีการกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนถึงแนวทางการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะละเลยไม่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งดังกล่าวน่าจะถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ภารกิจที่สำคัญของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ คือ การแสวงหาแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้สังคมดำรงอยู่ในความสงบเรียบร้อย เพื่อส่งเสริมสวัสดิการความกินดีอยู่ดีของประชาชน (Law Enforcement) โดยเน้นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นหลักในการจับกุมและลงโทษ

ผู้กระทำผิด มาเป็นรูปแบบการแสวงหาแนวทางในการสร้างความร่วมมือจากประชาชน เนื่องจากประชาชนเป็นผู้ได้สัมผัสกับสภาพปัญหาอาชญากรรมด้วยตนเอง ทำให้รับรู้ถึงแนวทางการป้องกันและปราบปรามเป็นอย่างดี โดยความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ กับสมาชิกในชุมชนซึ่งเป็นความจำเป็นที่จะขาดเสียมิได้ ดังที่ J. Edgar Hoover อดีตผู้อำนวยการของ Federal Bureau of Investigation (FBI) ได้กล่าวว่า “เราไม่สามารถลดสถิติคดีอาชญากรรมได้ จนกว่าบุคคลที่มีความรับผิดชอบในทุก ๆ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบังคับใช้กฎหมาย” (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2526: 88) ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม (Public Participation) ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งการป้องกันละปราบปรามโดยใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายเดียวตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าไม่บรรลุผลสำเร็จที่จะสามารถสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้เกิดขึ้นในสังคมได้เท่าที่ควร ดังนั้น น่าจะถึงเวลาแล้วที่จะต้องร่วมกันระหว่างประชาชน องค์กรต่าง ๆ ทุกสาขาอาชีพ กับตำรวจ เพื่อสร้างความสงบเรียบร้อยให้กับสังคมที่ทุกคนมีส่วนร่วมดำรงชีวิตอยู่เหมือนดังคำกล่าวของคณะกรรมการการบังคับใช้กฎหมายและบริหารงานยุติธรรมของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาที่ว่า “ตำรวจเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม กระบวนการยุติธรรมเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล รัฐบาลเป็นส่วนหนึ่งของสังคม แต่เนื่องจากอาชญากรรมเป็นปัญหาสังคม ดังนั้น การป้องกันอาชญากรรมจึงต้องเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกฝ่ายในสังคม” (ชิตชัย วรรณสถิตย์, 2522: 223)

จังหวัดนนทบุรีเป็นเมืองปริมณฑล แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ มีจำนวนประชากร 1,214,863 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560) ในขณะที่หน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในเขตนนทบุรีคือ กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี มีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 1,707 คน เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ 1 คน ต่อจำนวนประชาชน 712 คน จะเห็นได้ว่าไม่สามารถที่จะดูแลรับผิดชอบประชาชนได้อย่างทั่วถึง การนำประชาชนกลุ่มสาขาอาชีพต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเป็นการทำงานร่วมกันในการป้องกันอาชญากรรม และอาชีพหนึ่งที่น่าสนใจทำการศึกษาคืออาชีพผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ ซึ่งจากสถิติการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถ ในส่วนของรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะมีจำนวน 31,429 คัน (ข้อมูล สำนักกมาตราชูานงานทะเบียนกลางและภาษีรถ นนทบุรี ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559) ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะเป็นอาชีพที่ต้องสัมผัสกับประชาชน และวิ่งอยู่ตามถนนใหญ่และถนนซอยต่าง ๆ เกือบทั่วทุกพื้นที่ในเขตนนทบุรี มีโอกาสพบเห็นหรือสัมผัสตรงกับสถานการณ์จริงต่อการกระทำผิดกฎหมายภายในพื้นที่ที่ตนเองให้บริการกับประชาชนอยู่

เป็นประจำ ซึ่งในหลายคดีเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เบาะแส หรือพฤติกรรมในการกระทำความผิดจากกลุ่มผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะเหล่านี้ และนำไปสู่การจับกุมผู้กระทำความผิดจากสถิติการรับแจ้งเหตุจากผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะของสถานีวิทยุกระจายเสียงที่ผู้ขับรถยนต์รับจ้างสาธารณะเป็นสมาชิก หรือที่ขึ้นขอเปิดฟังเป็นประจำได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่ทางสถานีรายงานให้ทราบ

จะเห็นได้ว่าผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในปีหนึ่งจำนวนไม่น้อยเพียงแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องใช้กลยุทธ์ และความพยายามในการจัดกิจกรรมนำกลุ่มคนเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการขั้นตอนที่ถูกต้องชัดเจนในการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะถึงขอบเขต วิธีการปฏิบัติ ลากรประสานงาน ซึ่งจะทำให้ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะมีความรู้สึกที่ดีและมีส่วนช่วยสังคม อันจะก่อให้เกิดมิติใหม่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่จะนำไปสู่ความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวมอีกรูปแบบหนึ่ง

โดยการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนนทบุรี จากสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มเปรียบเทียบระหว่างปี 2558 กับปี 2559 ของกองบัญชาการตำรวจนครบาลพบว่าในแต่ละกลุ่มคดีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ตารางที่ 1.1 สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจของตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรีเปรียบเทียบระหว่าง 1 มกราคม 2558 – 31 ธันวาคม 2558 และ 1 มกราคม 2559 – 31 ธันวาคม 2559

ประเภทความผิดกลุ่มที่ 1-5	1 ม.ค. 58 – 31 ธ.ค. 58		1 ม.ค. 59 – 31 ธ.ค. 59	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	1,366	554	1,657	461
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	7,989	2,278	8,414	1,946
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	17,901	4,673	23,643	4,569
4. คดีที่น่าสนใจ	9,817	494	12,224	439
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	60,155	88,442	65,778	91,196

ที่มา: กองกับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี ข้อมูล 31 มกราคม 2560

ประกอบกับแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เน้นให้ประชาชนที่อยู่ในสังคมเดียวกันทุกสาขาอาชีพ ได้เข้ามามีบทบาทร่วมกัน แก้ไขปัญหาและป้องกันอาชญากรรมเพื่อให้สังคมเกิดความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะเป็นกลุ่มอาชีพหนึ่งในอีกหลายกลุ่มที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงบทบาทของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรมว่ามีบทบาทอย่างไรบ้างการนำกลุ่มผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมีปัญหาอุปสรรค และมีแนวทางใดที่จะก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนนทบุรีมากที่สุด

ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี บ่อยครั้งไม่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมายได้ อีกทั้งยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยียังก่อให้เกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายและสลับซับซ้อน ซึ่งยังไม่เคยมีปรากฏมาก่อน ลำพังกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยมีจำนวนน้อยอยู่แล้วเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในจังหวัดนนทบุรี จึงยังไม่สามารถยุติปัญหา หรือเพิ่มความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชนได้อย่างแท้จริง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีแนวคิดในการปรับเปลี่ยนวิธีการป้องกันอาชญากรรมโดยการนำประชาชนในทุกสาขาอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง กลุ่มอาชีพหนึ่งในหลายกลุ่มที่น่าสนใจทำการศึกษา คือ ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ ซึ่งในขณะนี้มีจำนวนมาก และมีลักษณะการทำงานที่ต้องสัมผัสกับประชาชน และมีการขับเคลื่อนไปในที่ต่าง ๆ มีโอกาสพบเห็นการกระทำผิดกฎหมาย หรือพิรุณ หรือสิ่งผิดสังเกต สามารถให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยการแจ้งเบาะแสการกระทำผิดตรงให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือผ่านทางเครื่องวิทยุรับ-ส่ง หรือทางโทรศัพท์เข้ามาที่ศูนย์วิทยุ หรือสถานีวิทยุที่ตนเองเป็นสมาชิกได้ทันที ผู้วิจัยรับราชการเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จึงมีแนวคิดว่าการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนและการปฏิบัติงานตามโครงการที่ประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นย่อมเป็นหนทางที่เหมาะสมกับสถานการณ์สังคมยุคปัจจุบัน และสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่วางไว้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดว่าการทราบถึงบทบาทและระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ รวมถึงปัญหาอุปสรรคเพื่อแสวงหาแนวทางการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ และน่าสนใจศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยจะได้มีการพัฒนาแนวทางการนำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อประชาชน และสำนักงานตำรวจแห่งชาติอันจะนำมาซึ่งความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับสังคมไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม
2. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม
3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาในการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยภูมิหลังของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะต่างกันมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมต่างกัน
2. ปัจจัยภูมิหลังของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะต่างกันมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนนทบุรี ได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนนทบุรี ศึกษาบทบาทของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม และศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาในการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม

ขอบเขตด้านประชากร เป็นผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะที่ลงทะเบียนกับสำนักงานทะเบียนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งมีจำนวน 13,302 คน ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาการศึกษาวิจัยระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559

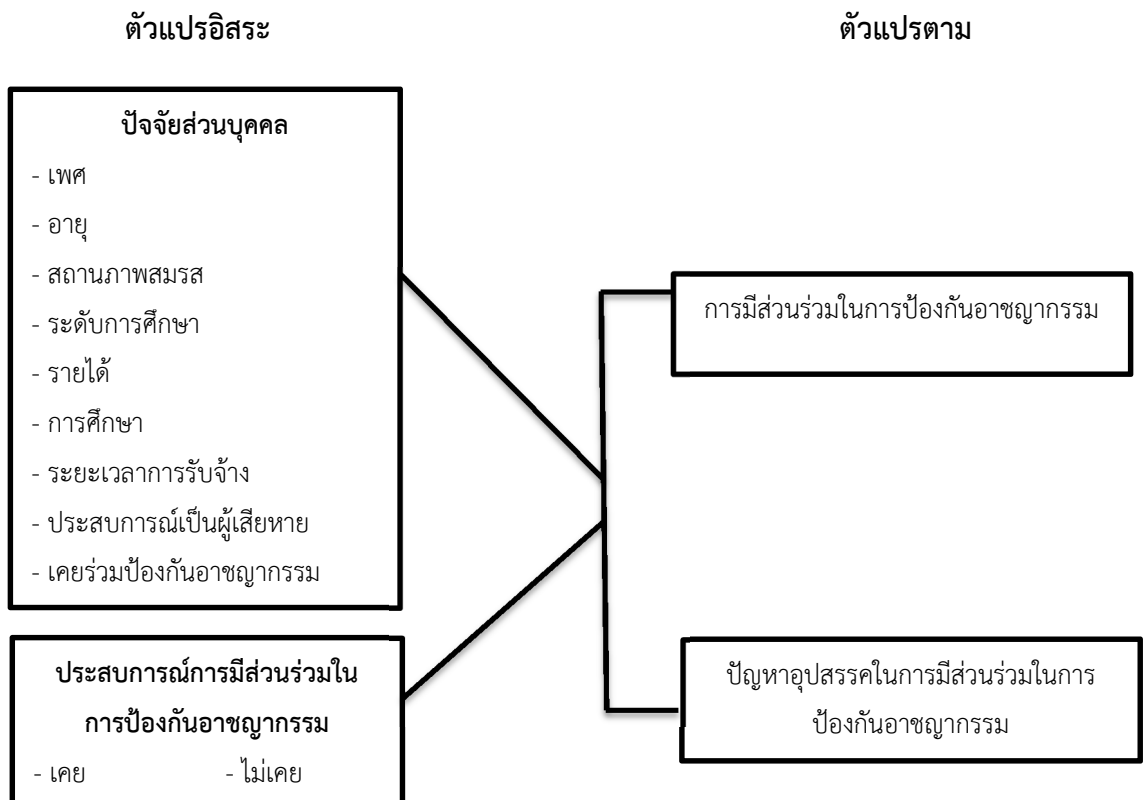
ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนนทบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงบทบาทของผู้ซ้บรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม
2. ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของผู้ซ้บรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม
3. ทราบถึงปัญหาอุปสรรค และแสวงหาแนวทางการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม
4. ได้แนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ซ้บรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม โดยได้ปรับปรุงจาก จากแนวคิด คณะกรรมการพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2560) “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการ” และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะที่เป็นของตนเอง และจดทะเบียนไว้กับสำนักงานขนส่งจังหวัดนนทบุรี จำนวน 359 วิน มีรถจักรยานยนต์สาธารณะจำนวน 13,302 คัน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะจำนวน 374 คน ได้จากการสุ่มแบบสัดส่วน จาก 13,302 คน ตามตารางของ Yamane (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2529: 458)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จะเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นมาเพื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีลักษณะปลายปิด (Close End Question) ที่กำหนดคำตอบให้ผู้ตอบเลือกตอบ และคำถามปลายเปิด (Open End Question) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยเนื้อหาจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการวิจัย รายได้ ระยะเวลาที่ขับรถรับจ้าง เคยเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่ออาชญากรรม เคยมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ที่ตรงกับคุณลักษณะของตนเอง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม ให้เลือกตอบในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของตนเอง ซึ่งคำถามส่วนนี้มี 2 คำตอบ เคย หรือ ไม่เคย

ถ้าตอบว่า “เคย” ให้คะแนน 1

ถ้าตอบว่า “ไม่เคย” ให้คะแนน 0

กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 0.5 ลงมา หมายถึง ผู้ขับรถรับจ้างสาธารณะที่ไม่เคยมีประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ลงมา หมายถึง ผู้ขับรถรับจ้างสาธารณะที่เคยมีประสบการณ์การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

ส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด เป็นคำถามแบบ Rating Scale Likert ซึ่งในคำถามส่วนนี้ได้แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ส่วนข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เป็นข้อคำถามปลายเปิด โดยคะแนนตามระดับความคิดเห็นของแรงจูงใจในการทำงาน

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

สำหรับข้อมูลแสดงระดับการมีส่วนร่วม และปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ และหาค่าเฉลี่ย

1.33 - 2.66	หมายถึง	มีความคิดเห็นต่ำ
2.67 - 3.66	หมายถึง	มีความคิดเห็นปานกลาง
3.67 - 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นสูง

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามใน 2 ด้าน คือ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อถือมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยดำเนินการ ดังนี้

3.3.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา โครงสร้างแบบสอบถามและปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมและสมบูรณ์

3.3.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปทำการทดสอบ (Pre-test) และนำข้อมูลที่ไปทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามที่จังหวัดปทุมธานี ก่อนที่จะนำไปใช้จริงและนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยการทดสอบความเชื่อมั่น โดยวิธีของ Cronbach'Alpa (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2045: 127) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha Coefficient) ทดสอบความแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าแอลฟา 0.96 เป็นค่าที่สูงสามารถนำไปใช้เป็นแบบสอบถามต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยประสานงานกับหัวหน้ากลุ่มผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ (หัวหน้าวิน) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ติดต่อประสานกับวินรถจักรยานยนต์ที่จะทำการเก็บข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือในการฝากแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ทำการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มประชากรกรอกข้อมูลจำนวน 395 ชุด สามารถเก็บแบบสอบถามได้ 395 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100
2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยการทำหนังสือขออนุญาตนัดหมายผู้ที่ทำการสัมภาษณ์จำนวนที่เหมาะสม เมื่อได้รับอนุญาตแล้วผู้ศึกษาเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยผู้ศึกษาได้ทำการจดบันทึกภายหลังการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และทำการบันทึกข้อมูลแล้ว จึงนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณเพื่อวิเคราะห์ผลการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งการวิเคราะห์จะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ นำมาเสนอในรูปแบบการบรรยายเชิงคุณภาพ
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ทำการทดสอบสมมติฐานที่วางไว้เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way-ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญ .05
3. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากการตีความของผู้วิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) โดยเสนอผลการศึกษาในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย และการวิเคราะห์ ซึ่งผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลที่ศึกษา พบว่า ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุอยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ยเป็น 11,666.58 บาท ระยะเวลาในการขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ 1 – 5 ปี และมีระยะเวลาขับรถเฉลี่ยเป็น 5.48 ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และไม่เคยมีส่วนร่วมกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม

ประสบการณ์ของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า กลุ่มที่เคยมีประสบการณ์จะมีประสบการณ์ในด้านการสังเกตพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจของผู้โดยสาร เพื่อช่วยในการป้องกันอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 94.68 รองลงมาเป็นการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อทำงานประสานกันในการป้องกันอาชญากรรม ส่วนกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ไม่เคยมีประสบการณ์ในด้านการประสบเหตุอาชญากรรมแล้วไม่ช่วยเหลือ เพราะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 78.23 รองลงมาเป็นการแจ้งความในคดีอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การเป็นพยานในคดีอาชญากรรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การชี้ตัวผู้กระทำผิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ

การมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรมทุกประเด็นอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า การช่วยสอดส่อง ดูแล เป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจะช่วยป้องกันอาชญากรรมได้ เห็นด้วยในระดับสูงที่สุด รองลงมาเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารหรือการชี้เบาะแสเกี่ยวกับผู้กระทำผิดที่พบเห็นให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจะช่วยป้องกันอาชญากรรมได้ การเข้ารับการฝึกอบรมในการป้องกันอาชญากรรม ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จะทำให้เกิดความศรัทธาเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจ และพร้อมที่จะเป็นพยานถึงแม้จะทำให้เสียเวลา และเสี่ยงต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปัญหาอุปสรรคของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม

ปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมทุกประเด็นอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า การปรับกิจกรรมและโครงการให้เหมาะสมสอดคล้องกับบทบาท

หน้าที่ของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ เห็นด้วยในระดับสูงที่สุด และรองลงมาเป็นประเด็นลักษณะของสังคมที่ต่างคนต่างอยู่ ทำให้ขาดความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้ มีทั้งที่เป็นและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้คือ

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยภูมิหลังผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะต่างกันมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมต่างกัน

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ

ตัวแปรอิสระ	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมติฐาน/ยอมรับ/ไม่ยอมรับ
เพศ	0.000	ยอมรับ
สถานภาพการสมรส	0.001	ยอมรับ
ระยะเวลาในการขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ	0.003	ยอมรับ
การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	0.030	ยอมรับ
การมีส่วนร่วมกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม	0.000	ยอมรับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยภูมิหลังผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะต่างกันมีผลต่อปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมต่างกัน

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ

ตัวแปรอิสระ	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมติฐาน/ยอมรับ/ไม่ยอมรับ
เพศ	0.000	ไม่ยอมรับ
ระดับการศึกษา	0.001	ไม่ยอมรับ
การมีส่วนร่วมกับตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม	0.000	ไม่ยอมรับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยภูมิหลังที่มีผลต่อปัญหาอุปสรรคการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมและปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมทุกประเด็นอยู่ในระดับสูง ซึ่งน่าสนใจที่จะนำมาอภิปรายผลเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยภูมิหลังทางสังคม พบว่า ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะโดยส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 94.43 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ร้อยละ 45.5 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 60.51 ระดับการศึกษามัธยมศึกษา ร้อยละ 49.87 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 57.22 ระยะเวลาขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ 1 – 5 ปี ร้อยละ 55.44 ไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 89.87 ไม่เคยมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 58.99

จะเห็นได้ว่า ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะอยู่ในช่วงของผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังสร้างฐานะและความเข้มแข็งของครอบครัว มีการศึกษาน้อย รายได้ต่อเดือนไม่ถึง 10,000 บาท

มาประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะได้ไม่ถึง 5 ปี จากสภาพแวดล้อมทางสังคม และเศรษฐกิจที่ต้องแข่งขันสูง ประกอบกับต้องสร้างครอบครัวและฐานะให้มั่นคง อาจเป็นเหตุผลในการไม่เคยมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม และผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมจะต้องเป็นผู้ที่เสียสละเวลาอันมีค่ามาทำหน้าที่เพื่อสังคม ดังที่ ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ (2536) ได้ศึกษาเรื่องสภาพความร่วมมือของประชาชนในการจับกุมอาชญากรรม พบว่า ความร่วมมือของประชาชนมีน้อย เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจรายได้ไม่เพียงพอ

ประสบการณ์ของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม โดยเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า กลุ่มที่เคยมีประสบการณ์ จะมีประสบการณ์ในด้านการสังเกตพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจของผู้โดยสารเพื่อช่วยในการป้องกันอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 94.68 รองลงมาเป็นการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อทำงานประสานกันในการป้องกันอาชญากรรม ดังนั้น กลุ่มที่เป็นเป้าหมายหลักในการนำเข้ามามีส่วนร่วมมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมในลำดับแรกน่าจะเป็นกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมซึ่งจะมีความพร้อมในการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ระดับความคิดเห็นร้อยละ 50.13 ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ สรรพกิจกำจร (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรร จังหวัดนนทบุรี พบว่า ประชากรที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่า ประชากรที่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรม

ส่วนกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ไม่เคยมีประสบการณ์ในด้าน การประสบเหตุอาชญากรรมแล้วไม่ช่วยเหลือเพราะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 78.23 รองลงมาเป็นแจ้งความในคดีอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การเป็นพยานใจคดีอาชญากรรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การชี้ตัวผู้กระทำผิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การถูกคนร้ายทำร้ายร่างกายและได้ต่อสู้เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สินจนได้รับบาดเจ็บ และการรู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เกิดความรู้สึกหวาดกลัวภัยอันตรายและความปลอดภัยในชีวิต หากให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจตามลำดับ ส่วนประเด็นที่ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ แสดงความคิดเห็นอยู่ในลำดับท้ายสุด คือ การแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทันทีเมื่อพบการกระทำผิด

จากผลการศึกษาในส่วนของกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์ในด้านการสังเกตพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจของผู้โดยสารเพื่อช่วยในการป้องกันอาชญากรรมอาจเป็นเพราะสัญชาตญาณของมนุษย์ที่ต้องการความปลอดภัย และได้ใช้ทักษะประสบการณ์ขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในการสังเกตพิจารณา สิ่ง

เข้ามาใกล้ตัวว่าเป็นภัยหรือไม่ ถ้าน่าเชื่อว่าเป็นภัยก็จะมีการเตรียมการป้องกันตนเอง ซึ่งลักษณะของพฤติกรรมเช่นนี้จะเป็นการช่วยป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นได้

ในทางอ้อม และนอกจากนั้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่เคยมีประสบการณ์ยังให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อทำงานประสานกันในการป้องกันอาชญากรรมอาจเป็นเพราะว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์ได้เคยผ่านกระบวนการของประสบการณ์ด้านอาชญากรรมมาแล้วในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง จึงตระหนักรู้ถึงภัยอันตรายดังกล่าวเป็นอย่างดี และเมื่อเกิดเหตุขึ้นแล้วจะสร้างความสูญเสียหรือเสียหายเพียงใด ดังนั้นผู้ที่เคยมีประสบการณ์จึงพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม และน่าที่จะเป็นกลุ่มที่เป็นเป้าหมายหลักในการนำเข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมในลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ สรรพกิจกำจร (2529: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรรจังหวัดนนทบุรี พบว่า ประชากรที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่าประชากรที่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรม

เมื่อพิจารณากลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์ พบว่า ไม่เคยในด้านประสบเหตุอาชญากรรมแล้ว ไม่ช่วยเหลือเพราะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในประเด็นนี้มีนัยของความหมายในทางกลับกันว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะไม่เคยประพฤติหรือปฏิบัติต่อกรณีประสบเหตุอาชญากรรมแล้ว ไม่ช่วยเหลือ นั้นหมายถึง ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างเมื่อประสบเหตุอาชญากรรมแล้วได้เข้าช่วยเหลือ รองลงมาไม่เคยแจ้งความในคดีอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การเป็นพยานในคดีอาชญากรรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การชี้ตัวผู้กระทำผิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การถูกคนร้ายทำร้ายร่างกาย และต่อสู้เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สินจนได้รับบาดเจ็บ และการรู้ตัวผู้กระทำผิดแต่เกิดความรู้สึกหวาดกลัวภัยอันตรายและความปลอดภัยในชีวิตหากให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาจเป็นเพราะว่าผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะมีระยะเวลาในการขับรถ 1 – 5 ปี ซึ่งยังถือว่ามียุทธศาสตร์ระยะเวลาในการขับรถไม่มากพอที่จะมีประสบการณ์ดังกล่าว ประกอบกับประเด็นที่กล่าวมาเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะที่ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31 – 40 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยกำลังทำงาน และสร้างฐานะความมั่นคงของครอบครัว และไม่เคยตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม จึงไม่ต้องการที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือมีส่วนใด ๆ กับอาชญากรรมส่วนประเด็นที่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะแสดงความคิดเห็นอยู่ในลำดับสุดท้ายคือประเด็นการแจ้งเหตุกับตำรวจทันทีเมื่อพบการกระทำผิด ซึ่งน่าที่จะต้องมีการกระตุ้นปลูกจิตสำนึกในความรับผิดชอบร่วมกันต่อสังคม มีการประชาสัมพันธ์รณรงค์ ช่วยกันเป็นหูเป็นตาและแจ้งเหตุให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของพลเมืองดีที่ควรพึงปฏิบัติและพึงได้รับการยก

อย่างสมเกียรติ และเป็นเรื่องที่สามารถที่จะสนับสนุนและส่งเสริมให้สามารถกระทำได้อย่างยาก
ลำบากซับซ้อนแต่อย่างใด

การมีส่วนร่วมของผู้บริหารยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรม

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้บริหารยานยนต์รับจ้างสาธารณะกับการป้องกันอาชญากรรมจาก
ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารยานยนต์รับจ้างสาธารณะมีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกัน
อาชญากรรมอยู่ในระดับสูง ซึ่งเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นเรื่องการช่วยสอดส่องดูแลเป็นหูเป็นตา
ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจะช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้ จะเห็นได้ว่าผู้บริหารยานยนต์รับจ้าง
สาธารณะส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม แต่มีความคิดที่
จะช่วยป้องกันอาชญากรรมด้วยการช่วยสอดส่องดูแลให้กับเจ้าหน้าที่ และประเด็นรองลงมาคือ การ
ให้ข้อมูลข่าวสารหรือการชี้เบาะแสเกี่ยวกับผู้กระทำผิดที่พบเห็นให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจะช่วยป้องกัน
อาชญากรรมได้ รวมทั้งการให้ความร่วมมือเป็นพยานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจกรณีที่มีการกระทำผิด
เกิดขึ้นจะช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้ ซึ่งถือว่าผู้บริหารยานยนต์รับจ้างสาธารณะมีระดับ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมที่ครบกระบวนการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องการ คือ ช่วย
ดูแลสอดส่อง เมื่อพบเห็นการกระทำผิดรีบแจ้งให้ข้อมูลข่าวสารหรือชี้เบาะแสดูแลผู้กระทำผิด และเมื่อจับ
ตัวผู้ต้องหาได้แล้วก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือเป็นพยานในคดี โดยเมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบ
ผลงานวิจัย ส่วนใหญ่กลุ่มประชากรจะมีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับต่ำ
ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประเสริฐ สุนทร (2543, น.บ.ทศด้อย) ที่ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วน
ร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณี กองบังคับการตำรวจ
นครบาล 6” พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ และสอดคล้องกับ
การศึกษาของ ทศพล เพ็งส้ม (2544: บ.ทศด้อย) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกัน
ปราบปรามอาชญากรรม ศึกษากรณี อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
เป็นเพศชาย ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมที่เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ไม่เคยตกเป็นเหยื่อ ไม่เคย
ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีทัศนคติในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม กลุ่ม
ตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมก่อนและหลังการกระทำผิดในระดับต่ำ ดังนั้น
เจ้าหน้าที่ตำรวจสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องเปิดโอกาสให้กับกลุ่มผู้บริหารยานยนต์รับจ้างสาธารณะได้
เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม และเป็นกลุ่มที่ช่วยสนับสนุนกิจการของตำรวจให้มี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วว่าเป็นกลุ่มที่มีการทำงานคล้ายกับเจ้าหน้าที่ตำ
รวจสายตรวจมีการขับเคลื่อนไปในที่ต่าง ๆ ทั่วจังหวัดนนทบุรี ตลอด 24 ชั่วโมง

สำหรับประเด็นที่มีระดับความคิดเห็นที่อยู่ในระดับสูงแต่เป็นประเด็นที่ผู้บริหารยานยนต์
รับจ้างสาธารณะแสดงความคิดเห็นอยู่ในลำดับท้ายสุดคือ การป้องกันอาชญากรรมเป็นภาระหน้าที่

ของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ใช่หน้าที่ของประชาชน ซึ่งประเด็นนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องเปลี่ยนทัศนคติและให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมแก่ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะใหม่ โดยให้ทราบถึงการที่ทุกคนเป็นประชากรที่อยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกันจะต้องมีส่วนร่วมกันรับผิดชอบแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมที่ตนเองร่วมอาศัยอยู่ เนื่องจากผู้ที่อยู่อาศัยในสังคมนั้น ๆ จะเป็นผู้ที่รู้ดีถึงสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขมากกว่าผู้อื่น ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาขึ้นในสังคมจึงเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันแก้ไขไม่ใช่โยนภาระหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียวซึ่งเป็นทัศนคติหรือความคิดที่ผิดสมควรต้องได้รับการปรับเปลี่ยนทัศนคติและแนวความคิดใหม่เพื่อให้กระบวนการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมได้ขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายนั้นคือความสงบเรียบร้อยที่จะเกิดขึ้นในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิทยา กล้าเอม (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 กับความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า การแนะนำความรู้แก่ประชาชนให้รู้จักป้องกันตนเอง การสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับตำรวจ การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และที่สำคัญที่สุด คือ การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ปัญหาอุปสรรคของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะมีระดับความเห็นต่อปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมทุกประเด็นอยู่ในระดับสูงเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ประเด็นควรปรับกิจกรรมและโครงการให้เหมาะสมสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะมีระดับความคิดเห็นสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นการสัมภาษณ์ที่ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกกลุ่มคือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้จัดรายการวิทยุและผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะที่เคยมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม มีความคิดเห็นว่าควรมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมหรือโครงการให้เหมาะสมสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ อาจเป็นเพราะสภาพปัญหาอุปสรรคของกิจกรรมและโครงการที่ผ่านมาไม่ได้รับการตอบรับจากผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ ทั้งที่กิจกรรมและโครงการผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในภาพรวมเห็นด้วยในหลักการของการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมแต่เนื่องจากกิจกรรมหรือโครงการที่มีรายละเอียดและวัตถุประสงค์ที่เป็นความต้องการของหน่วยงานหรือของผู้จัดกิจกรรมหรือโครงการ โดยไม่ได้เกิดขึ้นจากกลุ่มเป้าหมายคือผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะที่จะมีส่วนได้แสดงความคิดเห็น หรือความต้องการที่แท้จริงและมีการปรับกิจกรรมหรือโครงการให้มีวัตถุประสงค์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นการสมประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย

ดังนั้นจึงเกิดสภาพปัญหาของการให้ความร่วมมือหรือให้ความสนใจต่อกิจกรรมหรือโครงการที่จัดขึ้นน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนุภาพ ธิรลภ (2528: 21 – 22) ที่กล่าวถึงเงื่อนไขพื้นฐานของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเกิดจากพื้นฐานของประชาชน 4 ประการ คือ ประชาชนต้องมีความสามารถที่จะมีส่วนร่วม ประชาชนจะต้องมีความพร้อมที่จะมีส่วนร่วม ประชาชนต้องมีความประสงค์ที่จะเข้าร่วม และประชาชนจะต้องมีความเป็นไปได้ที่จะเข้าร่วม

ประเด็นรองลงมาคือลักษณะของสังคมที่ต่างคนต่างอยู่ทำให้ขาดความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม อาจพิจารณาได้ว่า เป็นเพราะผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาน้อย และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท เป็นผู้ที่เดินทางมาจากต่างจังหวัดมาทำมาหากินในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งต้องเช่าบ้านเช่ารถยนต์รับจ้างสาธารณะขับ ทุกคนต้องเดินรถต่อสู้อาเลียงครอบครัวให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมเมืองที่มีค่าใช้จ่ายสูง ไม่มีเวลาที่จะมาทำความรู้จักหรือเรียนรู้เหตุการณ์ในบ้านเมือง หรือให้ความร่วมมือกับส่วนรวม ดังนั้น การเสียสละเวลาส่วนใหญ่จึงทุ่มให้กับการทำมาหากินซึ่งเป็นเรื่องของส่วนตัว มากกว่าที่จะทำเพื่อส่วนรวม เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับแนวคิดกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมคือผู้ที่สนใจจะสมัครใจเข้ามามีส่วนร่วมจะต้องมีความพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมซึ่งความพร้อมในที่นี้หมายถึงความรวมถึงเวลา โอกาส และสภาพแวดล้อมของผู้ที่จะ เข้ามามีส่วนร่วมเสียสละเพื่อส่วนรวม เมื่อเป็นเช่นนั้นนอกจากจะต้องปรับกิจกรรมหรือโครงการให้น่าสนใจ และมีวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นจากความต้องการของทั้งสองฝ่ายและใช้เวลาไม่มากแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้ที่จะมาร่วมด้วย ซึ่งอาจมีการใช้เรื่องผลประโยชน์ของผู้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นสิ่งชดเชยตอบแทนให้ เช่น การออกบัตรสมาชิก การมอบประกาศเกียรติบัตร หรือการแจกรางวัลของที่ระลึก เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้เสียสละเวลาเพื่อส่วนรวมมากขึ้น

ประเด็นกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่ตำรวจจัดไม่น่าสนใจ เช่นเดียวกันเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้น การปรับกิจกรรมหรือโครงการนอกจากจะให้อสอดคล้องกับบทบาทของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะแล้ว ยังต้องปรับในเนื้อหาสาระให้มีความน่าสนใจ และต้องใช้เวลาไม่มากเพื่อจะได้ไม่มีผลกระทบต่อรายได้ โดยกิจกรรมหรือโครงการต้องเกิดประโยชน์กับผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะโดยตรง ซึ่งหากได้มีการปรับทุกอย่างให้เกิดความสอดคล้องลงตัวทั้งกับผู้จัดกิจกรรมหรือโครงการ เจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะแล้ว น่าเชื่อว่าจะเกิดมิติใหม่ในเรื่องของการมีส่วนร่วมในส่วนของการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่น่าเอาบทบาทหน้าที่ของประชาชนเป็นที่ตั้ง และจัดกิจกรรมหรือโครงการให้เหมาะสมสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ดังนี้แล้วน่าเชื่อว่าจะไม่เกิดผลกระทบใด ๆ ต่อกลุ่มเป้าหมายเลย

ประเด็นผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะไม่มั่นใจในความปลอดภัยของตนเอง หากให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม อาจเป็นเพราะระบบการให้ความปลอดภัยต่อพยานในคดี หรือการชี้ตัว

ผู้ต้องหาของตำรวจ ยังไม่รัดกุมเพียงพอที่จะสร้างความมั่นใจกับผู้ที่ต้องเสียสละทั้งเวลา และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตมาช่วยราชการ ซึ่งหากได้มีการแก้ไขทั้งระบบที่มีผลกระทบต่อการที่ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแล้วเชื่อว่า จะมีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกจำนวนมาก ซึ่งตรงกับการศึกษาของ ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ (2526) ที่ทำการศึกษารื่องสภาพความร่วมมือของประชาชนในการจับกุมอาชญากรรมในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ความร่วมมือของประชาชนมีน้อยเพราะกฎหมายไม่ชัดเจนพอในการให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน และตรงกับการศึกษาของ จักรชัย แก้วนิล (2538) ที่ทำการศึกษารื่องแนวคิดทางกฎหมายเกี่ยวกับหลักการตำรวจชุมชน ซึ่งพบว่า การนำหลักการของตำรวจชุมชนมาใช้ในประเทศ ยังมีอุปสรรคในแง่กฎหมาย ควรจะมีการปรับปรุงตัวบทกฎหมายเพื่อเป็นหลักประกันสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น

ประเด็นตำรวจไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมต่าง ๆ ในการแสวงหา ความร่วมมือจากประชาชน อาจเป็นเพราะจากประสบการณ์ที่ได้ดำเนินการจัดกิจกรรม หรือโครงการของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการนำผู้สมัครจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะเข้ามามีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมที่ผ่านมาไม่ได้รับความสนใจ และการจัดแต่ละครั้งนั้นหมายถึงงบประมาณของทางราชการ ประกอบกับกลุ่มเป้าหมายในการนำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมยังมีกลุ่มเป้าหมายในกิจกรรมหรือโครงการอีกจำนวนมากที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งในช่วงที่จัดทำโครงการหรือกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายอื่น อาจถึงช่วงระยะเวลาที่กลุ่มของผู้สมัครจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะไป จึงอาจเกิดความเข้าใจผิดได้ในประเด็นไม่ให้ความสำคัญดังกล่าว ดังนั้น ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจควรต้องมีการติดต่อมีการประชาสัมพันธ์ การประสานงาน หรือมีกิจกรรมที่ใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ไม่เสียเวลามากกับกลุ่มผู้สมัครจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ เช่น ประกาศผ่านทางสถานีวิทยุ หรือสื่อให้กับผู้สมัครจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ ที่ทำคุณงามความดีให้กับสังคม มีการมอบประกาศเกียรติบัตร มีการมอบรางวัล เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้มีความต่อเนื่องของกิจกรรม และไม่ขาดความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเป้าหมายและไม่ให้เกิดความเข้าใจผิด

ตารางที่ 5.3 เปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรมจำแนกตามการมีส่วนร่วมกับการป้องกันอาชญากรรม

เนื้อหาข้อความ	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมติฐาน/ยอมรับ/ไม่ยอมรับ
1. ควรปรับกิจกรรมและโครงการให้เหมาะสมสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ	0.000	ยอมรับ
2. ลักษณะของสังคมที่ต่างคนต่างอยู่ทำให้ขาดความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม	0.000	ยอมรับ
3. กิจกรรมในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่ตำรวจจัดไม่น่าสนใจ	0.000	ยอมรับ
4. เสียเวลาในการหาเลี้ยงชีพ ที่ต้องทำงานแข่งกับเวลาเพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย	0.000	ยอมรับ
5. ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะไม่มั่นใจในความปลอดภัยของตนเองหากให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม	0.003	ยอมรับ
6. ตำรวจไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมต่าง ๆ ในการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน	0.002	ยอมรับ

แนวทางแก้ไข

1. ปรับกิจกรรมหรือโครงการให้ใช้เวลาไม่มาก น่าสนใจและเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ของผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ
2. ทำการปรับแก้ไขระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบ หรือไม่เอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีความจริงใจและให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมหรือโครงการที่จัดขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรมีการกำหนดนโยบายในการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม และมีรูปแบบที่หลากหลายให้มากกว่านี้ โดยการจัดกิจกรรมหรือโครงการในการนำกลุ่มประชาชนในทุกสาขาอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ จะต้องเป็นกิจกรรมหรือโครงการที่เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ น่าสนใจ และเกิดประโยชน์โดยตรงกับกลุ่มนั้น จึงจะสามารถดึงดูดให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมได้

2) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรมีการพิจารณาปรับระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การคุ้มครองพยานในคดี การชี้ตัวผู้ต้องหา การเข้าช่วยเหลือผู้ประสบเหตุแล้วไม่ตกเป็นผู้ต้องหา การให้ความสะดวกแก่ประชาชนที่ให้ความช่วยเหลือและเข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับความสะดวก รวดเร็ว ไม่เสียเวลากับการที่ต้องเสียสละส่วนตัวเพื่อส่วนรวมมากจนเกินเหตุ ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นใจ และความปลอดภัยให้กับประชาชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม

3) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรมีการกำหนดวิธีการ ขอบเขตการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในแนวทางเดียวกับความต้องการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และไม่ไปรบกวนสิทธิเสรีภาพตามกฎหมายของผู้อื่นโดยผิดกฎหมาย ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้

4) เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องสร้างความเชื่อถือศรัทธาให้เกิดขึ้นกับประชาชนเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ มีความอ่อนน้อมถ่อมตนให้ความช่วยเหลือเมื่อประชาชนเดือดร้อนดำรงอยู่ในความยุติธรรมต่อประชาชนที่บริสุทธิ์ทุกคน และรักษากฎหมายอย่างเคร่งครัดต่อผู้ที่กระทำผิดกฎหมายอย่างตรงไปตรงมา เมื่อเกิดความศรัทธาในตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว การแจ้งข้อมูลข่าวสาร การแจ้งเบาะแสคนร้าย การเข้าเป็นพยานในคดี การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการติดตามจับกุมคนร้าย จะมีประชาชนให้ความร่วมมือ และเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอีกจำนวนมาก

5) เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องให้ความสำคัญต่อข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนได้แจ้งเหตต่าง ๆ เข้ามาทุกเขต และมีการดำเนินการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับแจ้ง มีการดำเนินการอย่างไรอย่างหนึ่งแล้วให้แจ้งผู้แจ้งทราบถึงผลการดำเนินการเพื่อสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นว่าได้มีการดำเนินการแล้วตามที่แจ้ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เช่นทัศนคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรม ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการเป็นสมาชิกของกลุ่มทางสังคม เป็นต้น
- 2) ควรมีการศึกษาถึงการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ของกลุ่มประชากร ผู้ประกอบอาชีพขี้ขลาด ยานยนต์รับจ้างประเภทอื่น เช่น ผู้ประกอบอาชีพขี้ขลาดสามล้อเครื่องรับจ้างสาธารณะ หรือผู้ประกอบอาชีพขี้ขลาดยนต์นั่งสองแถวรับจ้างสาธารณะ เป็นต้น
- 3) ควรมีการศึกษาถึงการปฏิบัติ ระเบียบ นโยบาย และกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการป้องกันอาชญากรรม
- 4) ต่อไปควรมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการมีส่วนร่วมกับปัญหาอุปสรรคของผู้ขับขี่ขี้ขลาด ยานยนต์รับจ้างสาธารณะ

บรรณานุกรม

- กรรณภริมย์ บุญญฤทธิ. (2527). **ความร่วมมือของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชลัช จงสืบพันธ์. (2549). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารท้องถิ่น**. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารท้องถิ่น หน่วยที่ 7 หน้า 313-337 นนทบุรี.
- ชินรัตน์ สมสืบ. (2547). **รัฐประศาสนศาสตร์กับการมีส่วนร่วม**. ประมวลสาระชุดวิชาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 12 บัณฑิตศึกษาศาखाวิชาวิทยาการจัดการ นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 252-267.
- ณรงค์ มหรรณพ และ ดุสิต เวชกิจ. (2547). **ทิศทางและแนวโน้มของรัฐประศาสนศาสตร์**. ประมวลสาระชุดวิชาแนวคิดทฤษฎี และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์. หน่วยที่ 15 สาขาวิชาวิทยาการจัดการ. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 452-466.
- ทศพล เพ็งส้ม. (2544). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์. (2547). **แนวคิด ทฤษฎีและหลักการรัฐประศาสนศาสตร์ในการให้บริการสาธารณะ**. ประมวลสาระชุดวิชาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์.
- ประธาน วัฒนวนิชย์. (2545). **การป้องกันอาชญากรรม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

- ประเสริฐ สุนทร. (2543). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 6.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2525). **การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม : หลักการทฤษฎีและมาตรการสอบสวน.** กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2526). **การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม หลักทฤษฎีมาตรการ.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2531). **อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม : ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการควบคุม.** กรุงเทพฯ: การพิมพ์พระนคร.
- พิทยา กล้าเอม. (2545). **งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ตำรวจนครบาล 6 กับความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิทยา บวรวัฒนา (2547). **แนวคิด ทฤษฎี และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์สหรัฐอเมริกา 2..** ประมวลสาระชุดวิชาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิทยาการจัดการ.168.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2527). **นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจุบัน** ใน ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (บรรณาธิการ), **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา.** กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษานโยบายสาธารณะสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มานิต จันจำเริญ. (2535). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุดสงวน สุธีสร. (2541). **อาชญากรรม: ความหมาย ขอบเขต และทฤษฎี.** กรุงเทพฯ: สาขากระบวนการยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โสภา ชปิลมันน์. (2537). **อาชญากรรม: ปัญหาที่ควรแก้ไขในสังคมปัจจุบัน.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- โสภา ชุณีกุลชัย และ คณะ. (2525). **พุทธวิธีและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและสังคมในทศวรรษหน้า.** โครงการอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.

- อนันต์ สรรพกิจกำจร. (2529). **การมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมของที่พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรรเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุกฤษฏ์ ปัจฉิมสวัสดิ์. (2532). **ความคิดเห็นของประชาชนผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรรเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจนครบาล ปี พ.ศ. 2530**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Allen, Hary E., and others. (1981). **Crime and Punishment**. New York: The Free.
- Korn, R. R., and McCorkle, L. W. (1959). **Criminology and Penology**. New York: Hult, Rinchart and Winstion.
- Lelppinett. Reckless, Walter C. (1967). **The Crime Problem** New York: Appleton Century Crofts.
- Sutherland, F. N., and Cressey, D. R. (1966). **Principles Criminology**. Philadelphia: J. B. Vetter & Silverman. (1986). **Criminology and Crime** New York: Harper & Row.